

Quỷ Hút Máu Tình Yêu Đồng Thoại

Contents

Quỷ Hút Máu Tình Yêu Đồng Thoại	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	11
3. Chương 3	18
4. Chương 4	34
5. Chương 5	40
6. Chương 6	48
7. Chương 7	55
8. Chương 8	66
9. Chương 9	76
10. Chương 10	91

Quỷ Hút Máu Tình Yêu Đồng Thoại

Giới thiệu

Editor: Nhược Ngôn (aka Bánh Tiêu)Beta: Dạ Mộng TìnhThể loại: hiện đại ôn nhu vĩ đại phúc hắc công, đáng yêu tho

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/quy-hut-mau-tinh-yeu-dong-thoai>

1. Chương 1

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Mùa xuân bao giờ cũng đẹp, mà Paris vào mùa xuân càng phá lệ mê người.

Vùng ngoại ô, hai bên đường cây cỏ mọc xanh biếc, hơn mười tòa biệt thự nằm hỗn độn một cách kỳ lạ. Mỗi một biệt thự đều có phong cách độc đáo riêng của chính mình, biểu hiện cá tính và sở thích của chủ nhân.

Buổi chiều, một chiếc BMW màu đen theo đường lớn chạy đến, đậu bên ngoài cánh cửa sắt của một tòa phủ đệ, sau đó, một nam nhân mặc tây trang giày da bước xuống xe, tiếng chuông cửa vang lên.

Biệt thự này chiếm một khu vực tương đối lớn, đối diện cánh cửa sắt được chạm trổ tinh xảo là bãi cỏ được cắt tỉa sạch sẽ. Chính giữa bãi cỏ có một tòa suối phun vĩ đại, thiếu nữ xinh đẹp được bọc một tầng lụa mỏng đáng dấp thướt tha đang nâng trên vai một thủy bình, dòng nước róc rách chảy ra từ miệng bình nghiêng theo hình thể mềm mại của nàng chảy vào bên trong hồ.

Phía sau thảm cỏ là một công trình kiến trúc ba tầng bạch sắc. Giờ đây, bên trong thư phòng lầu hai, nơi chủ nhân của toà phủ đệ xa hoa này đang ngồi – Eniko Virtue Santos 28 tuổi đang thư thái ngồi trên ghế

dựa bọc da rộng lớn, nhân nhả xem tiểu thuyết trinh thám.

Buông quyển sách trên tay, Ngải Ni Khả thông thả đứng lên, duỗi thân mình một chút. Hần cao khoảng 5 thước mười tấc (tính theo đơn vị độ dài của Anh là cỡ 1m78 đó), vai rộng, eo nhỏ, mông săn chắc, hai chân thon dài mà cường tráng, áo sơmi quần sọt dây cùng quần âu vừa vặn ôm sát lộ ra độ cong hoàn hảo của thân thể nổi bật khiến kẻ khác đổ kị.

Từ một bên quầy rượu lấy ra chai vang đỏ và một ly rượu thủy tinh chân cao, Ngải Ni Khả rót cho mình một ly, bưng theo ly rượu lững thững đi tới trước cửa sổ, thoải mái giơ chân ngồi trên bệ cửa sổ rộng lớn, hần lúc này mới nhân nhả đưa ly rượu lên nhẹ nhàng nhấp một ngụm, tầm mắt tùy ý chuyển đến bãi cỏ bên ngoài cửa sổ.

Vẻ ngoài tuấn mỹ, vóc dáng thon dài rắn rỏi, khí chất quý tộc tao nhã giống như đối với mọi thứ không chút nào lưu tâm, ánh mắt lãnh đạm cùng đôi môi mềm mại luôn tươi cười mà hàm chứa vài phần tà ác, khiến Ngải Ni Khả tràn đầy mị lực lôi cuốn của nam nhân. Giờ phút này theo cửa sổ rộng mở, ánh nắng chiếu vào đang dịu dàng hôn lên mái tóc vàng xinh đẹp của hần, khiến chúng nó ở giữa ánh mặt trời phát ra quang mang sáng rực lấp lánh. Vài sợi tóc ngang bướng rơi trên trán hần buông xuống trên đôi mắt sâu đang tràn đầy vẻ tò mò.

Người như vậy có tồn tại sao? Xứng với mỹ mạo và khí chất của hần, Ngải Ni Khả xuất thân cực kỳ cao quý, gia tộc của hần khả dĩ xuyên suốt lịch sử ngược dòng thời gian đến Âu Châu cổ xưa chính là dòng họ hoàng gia, hiện tại trên người Ngải Ni Khả còn có phong hào Công Tước. Tuy rằng hiện tại không ai quan tâm đến những cái gọi là phong hàm quý tộc này, nhưng xuất thân cao quý vẫn chính là đủ để cho rất nhiều người lâm vào ước ao. Huống chi gia tộc từng hiển hách một thời lưu cho Ngải Ni Khả không chỉ có danh hiệu Công Tước, còn có khối đất đất tiền nhất Paris cùng nhiều bất động sản châu báu đồ cổ đơn giản chỉ tiền thuê vài khối đất kia, liền đủ để cho Ngải Ni Khả tiêu xài đến hai ba đời mà không cần lo lắng.

Này hết thấy làm cho Ngải Ni Khả không cần làm việc liêm an nhân hưởng thụ cuộc sống xa hoa, mà bề ngoài hần khôi ngô tuấn tú, tác phong điềm đạm tao nhã cùng xuất thân hào phú thì cam đoan bên mình vĩnh viễn sẽ không thiếu mỹ nhân xoay quanh.

Nhân nhả, phóng túng, phong lưu, hoa tâm, muốn mọi thứ đều có thể dễ dàng đạt được, không cần tốn công lo lắng truy cầu thứ gì, cuộc sống tràn đầy xa xỉ và hưởng thụ, đồng thời một chút cũng không có sa sút tinh thần đây là cách sống của Ngải Ni Khả 28 năm nay.

Cuộc sống như thế có đúng không khiến Ngải Ni Khả thờ ơ với tất cả mọi thứ, không thêm quan tâm, hần rất dễ dàng đối với một thứ gì đó cảm thấy hứng thú, nhưng tốc độ mất hứng so với cảm thấy hứng thú còn nhanh hơn.

Thời gian qua lâu quả thực nhàm chán, hần đã thật lâu chưa tìm được chuyện tình khiến hần cảm thấy hứng thú. Ngải Ni Khả bộ dạng uể oải nhìn thăm cỏ xanh ngoài cửa sổ, còn có chim nhỏ nhảy tới nhảy lui khoái hoạt dưới nắng, nhin không được thở dài.

Tiếng gõ cửa khe khẽ vang.

“Vào đi.”

Ngải Ni Khả phân phó, cũng không có ngoảnh lại.

“Santos tiên sinh, luật sư của tổ phụ người tới.”

Là trợ lý riêng của Ngải Ni Khả – Bourgeois Dennis đẩy cửa ra, đứng ngoài cửa cung kính nói. Thanh niên Dennis có mái tóc ngắn màu nâu nhạt, đôi mắt màu nâu nhu hòa không tương xứng với vẻ trầm ổn cùng bình tĩnh của người đã trưởng thành, từ sinh hoạt của Ngải Ni Khả đến hết thấy những việc vụn vặt, hầu như đều do một tay hần phụ trách.

“Nga, phải không? Thỉnh hần đến đây đi.” Ngải Ni Khả khiêu mi, nghe tin này có chút buồn bực, nghĩ nghĩ một chút, hần phân phó.

Không lâu sau, cửa thư phòng đẩy ra, luật sư đi đến.

“Santos tiên sinh, thật có lỗi đã quấy rầy người, bất quá, về di sản tổ phụ để lại cho ngài, còn có chút vấn đề phiên toái cần người quyết định.” Luật sư nhìn qua biểu tình đặc biệt nghiêm túc, Ngải Ni Khả hướng hần gật nhẹ, hần lập tức ngắn gọn nói rõ lý do bản thân đến.

“Ân, có chuyện gì phiên toái chứ?”

Ngải Ni Khả tao nhã ngồi xuống, nâng hai tay đặt dưới cằm, mỉm cười hỏi.

“Là như vậy, trong di chúc của tổ phụ của người chỉ rõ để lại cho người một tòa lâu đài cổ....”

“Người nói một tòa lâu đài cổ?” Ngải Ni Khả hơi chau hàng lông mày xinh đẹp của hần, đối với tin tức kì lạ này có một chút nghi ngờ.

“Đúng vậy, Santos tiên sinh, một tòa lâu đài cổ.”

Luật sư gật đầu, khẳng định lại lần nữa.

“Tuy một tòa lâu đài cổ là có chút khó hiểu, bất quá ta thật ra có thể lý giải, dù sao tổ phụ tôn kính trước kia luôn mong ta có cuộc sống quý tộc vô cùng náo nhiệt, yêu thương lưu lại cho đứa cháu trai hần một tòa lâu đài cũng là dụng tâm phi thường tốt....Chẳng qua ta thật không biết sản nghiệp của nhà chúng ta còn có một lâu đài cổ.”

Ngải Ni Khả bất đắc dĩ nhún vai, mỉm cười đứng lên.

Luật sư cũng cười cười, hần lắc đầu, nói rõ lý do: “Sản nghiệp gia tộc Santose xác thực không có tòa lâu đài loại này, lâu đài cổ kia là lão Santos tiên sinh năm trước đặc biệt đi Đức mua lại, nhưng vừa xong xuôi thủ tục thì phải nhập viện, mãi cho đến tháng trước qua đời cũng không kịp liếc nhìn tòa lâu đài kia. Cho nên, tòa lâu đài ấy vẫn đặt ở nơi đó cũng không có người qua, mà hiện tại, nó đã trở thành của người.”

“Phải không?” Ngải Ni Khả nhún mày, cười cho có lệ, rõ ràng đối với tin tức này không có gì hứng thú.

“Tòa lâu đài này nằm cách thành phố Koblenz nước Đức 23km về phía nam, cách đó không xa chính là sông Rhein, nó có một cái tên phi thường mỹ lệ Dạ Bảo.” Luật sư cúi xuống mở tư liệu cầm trong tay đưa đến trước mặt Ngải Ni Khả, đồng thời giải thích rõ.

“Dạ Bảo, nghe nói là một địa phương vô cùng đẹp. Chẳng qua ta cũng biết tòa lâu đài cổ bỏ hoang kia có kiểu dáng, nguồn gốc là phế tích từ thời trung cổ.....loại lâu đài này chỉ cần phí sửa chữa cũng đã là con số thiên văn, nhưng lại không có khả năng làm tổn hại đến những thứ bên trong. Hơn nữa, ta muốn một tòa lâu đài để làm gì? Ta không nghĩ đến ở nơi như vậy cho ta cảm giác hứng thú. Tổ phụ thân mến thật sự là làm khó dễ ta rồi.”

Ngải Ni Khả xoa xoa mi tâm, lăm bầm oán giận.

“Vậy người tính xử lý nó thế nào đây? Nếu người thực sự đối với nó không có hứng thú, có thể cân nhắc đem bán đi. Nhưng nếu thật sự quyết định bán nó, nhất định phải tự mình đi Đức giải quyết một số thủ tục, dù sao tòa lâu đài này cũng là di tích lịch sử cực kỳ nổi tiếng, luật rất nghiêm ngặt. Nếu người không tính toán bán ra, người cũng phải đi thực hiện một vài hình thức xác nhận mới được.

Luật sư đưa ra kiến nghị.

“Nga, có vẻ như thật là phiền phức, xem ra dù thế nào ta cũng phải đi Đức một chuyến. Được rồi, ta cũng muốn đi nhìn xem Dạ Bảo rốt cuộc là mỹ lệ như thế nào.”

Ngải Ni Khả trầm ngâm một thoáng, có chút bất đắc dĩ (____) (ta cũng không biết phải diễn tả sao nữa huhu)

“Vậy Santos tiên sinh khi nào thì người có thời gian rảnh? Có thể cho ta thời gian chính xác không? Ta sẽ hảo giúp người an bài lộ trình.” Luật sư hỏi.

“Nga, luật sư tiên sinh, người biết ta và người không giống nhau, ta là người 365 ngày đều nhàn rỗi....Ngày mai ta có thể xuất phát, người giúp ta sắp xếp lịch trình đi, ta đi nhìn một tí tòa lâu đài xinh đẹp kia của ta nghe nói sông Rhein tháng này phi thường xinh đẹp, mà bờ sông Rhein, chính là nơi có rất nhiều mỹ nhân.”

Ngải Ni Khả mỉm cười, ánh mắt lóe lóe (sao giống bộ dạng sắc lang vậy nè =)). Bất luận nói như thế nào, rốt cuộc có một số việc hẳn làm rất tốt.

Sông Rhein xinh đẹp lằng lằng trôi, nước sông ở tháng này chảy rất êm được ánh mặt trời chiếu xuống tỏa ra quang mang ấm áp. Dòng sông uốn lượn nhiều khúc, nếu người ngồi du thuyền xuôi dòng xuống, sẽ thấy ở hai bên là núi cao hiểm trở, trên vách núi có một tòa lâu đài cổ kính nguy nga đứng sừng sững, dưới bầu trời xanh lam, bày ra phong thái thiên hình vạn trạng.

Dạ Bảo là một tòa lâu đài lớn đến không thể tưởng tượng được, đứng sừng sững trên gò núi thấp bé, xung quanh nó còn lại là đồng cỏ bạt ngàn. Mặc dù thoát nhìn không hùng vĩ lắm, thế nhưng lại có một loại ý vị đặc biệt tao nhã và tinh tế.

Dạ Bảo cách Koblenz nửa giờ chạy xe, Ngải Ni Khả sáng sớm đã xuất phát, thời điểm đến Dạ Bảo, ước chừng đúng 9h30 sáng.

“Lâu đài thật mỹ lệ, ta nghĩ ta đã bắt đầu cảm thấy thích thú với nó rồi.”

Ngải Ni Khả đứng bên ngoài Dạ Bảo, nhìn công trình kiến trúc tinh tế trước mắt, nhin không được dâng lên tán thưởng.

Dưới bầu trời trong xanh, dương quang buổi sáng chiếu vào bên trong kiến trúc tinh xảo trước mặt hẳn, nương theo từng tầng rõ rệt dưới bóng râm, dội lại bức tường đá thô quánh cùng tạo hình ưu nhã, cái loại ý vị thần bí này thật sự rất khó dùng một lời mà hình dung hết.

Vừa tán thưởng, Ngải Ni Khả chậm rãi tiêu sái đi vào bên trong lâu đài. Bốn phía lâu đài là tường thành thấp hơn, mỗi một góc tường thành đều có một tòa tháp nhỏ, đỉnh hình chóp nón, hoa văn chạm nổi phi thường đặc biệt. Ở vị trí trung tâm lâu đài, một cột đá từ lâu chính lên đỉnh tầng lầu ba, toàn bộ dùng đá thật to xây nên, kiểu dáng phong phú mà cổ điển.

Ngải Ni Khả thông thả bước vào bên trong lầu chính. Lầu chính gồm nhiều phòng lớn nhỏ khác nhau, chính diện là phòng lớn nhất nhìn qua phi thường rộng rãi, cơ hồ có thể dung nạp hơn trăm người cùng khiêu vũ.

Ngải Ni Khả một mực ngẩng đầu đánh giá nóc nhà hình vòm treo cùng không dưới mười cái đèn chùm thủy tinh, thoáng không đề phòng dưới chân là một đồng gạch ngói vụn, hấn loạn choạng vịn vào cái bàn đang hé ra mới đứng vững được, chính là tay hấn lại bị nhiễm một mảnh tro bụi dơ bẩn trên bàn.

“Chết tiệt, ta dám đánh cược, nơi này chỉ ít một trăm năm nay không ai tiến vào.” Ngải Ni Khả vừa oán giận vừa móc ra khăn lau sạch tay mình.

Xem hết tầng một, Ngải Ni Khả giẫm lên cầu thang hướng lên lầu hai gặp rung động phát ra tiếng kéo kẹt. Đứng ở đầu cầu thang, hấn mọi nơi đánh giá bố trí lầu hai.

Lầu hai chia đồ vật thành hai bên, đối diện cầu thang chính là một sân phơi đang để cửa mở, từ sân ánh mặt trời chiếu vào soi rõ mọi vật ở tầng hai. Tuy rằng khắp nơi đều là tro bụi, nhưng vẫn có thể mơ hồ nhìn ra cảnh sắc lộng lẫy trước đây.

Thiết kế hoàn toàn khép kín làm cho cả tầng gác nhìn qua âm u tĩnh mịch, hành lang dài, những cánh cửa đều gắt gao đóng chặt, hơn nữa tro bụi trôi bồng bềnh trong không khí tạo vị đạo kỳ quái, làm cho người ta cảm thấy cực kỳ âm u huyền bí.

Ngải Ni Khả bước đi ven theo hành lang hướng đông. Xuôi theo hơn mười gian phòng bày biện giống nhau, một nơi đã từng vô cùng lộng lẫy tráng lệ thời điểm này mọi hào quang đều bị che mờ dưới lớp bụi dày, khiến người ta nhin không được cảm thấy thương cảm.

Đi đến cuối hành lang, Ngải Ni Khả đột nhiên phát giác, ở cuối hành lang có một chỗ rẽ, quẹo vào còn có một gian phòng.

Thiết kế kỳ quái này gợi lên tính tò mò của Ngải Ni Khả, hấn tiến đến cửa gian phòng kia, dừng lại nhìn kỹ.

Cửa phòng làm bằng gỗ phi thường dày, nhìn qua cực kỳ nặng và kiên cố, mặt trên cửa còn chạm trổ hoa văn phức tạp. Bởi vì nằm trên chỗ ngoặt của hành lang dài tĩnh mịch, nơi này trở nên cực kỳ tối tăm không một tia sáng.

Ngải Ni Khả thuận tay đẩy, cánh cửa phòng chậm rãi mở ra, thế nhưng ngoài dự tính không hề phát ra thanh âm.

Trong phòng cực kỳ tối, lúc này Ngải Ni Khả căn bản cái gì cũng đều nhìn không thấy. Một lát sau, khi đã thích ứng dần với bóng tối mới nhận ra được mọi thứ trong phòng.

Rất cuộc thấy rõ cảnh vật xung quanh phòng, Ngải Ni Khả thất thần.

Lâu đài cổ này tất cả đều trải đầy tro bụi này thật ra rất bình thường, mất trăm năm qua đều không có người ở đây, không có tro bụi mới là lạ. Thế nhưng trong căn phòng hiện nay, lại dị thường sạch sẽ và ngăn nắp.

Tuy rằng trên cửa sổ có bức màn màu đen thật dày che đi phần lớn ánh sáng, thế nhưng bên ngoài đúng là ban ngày, cho nên tầm nhìn trong phòng vẫn là có một chút mỏng manh. Phòng phi thường rộng lớn, gia cụ cũng không nhiều, ngoài cái bàn ra thì chỉ có một cái ghế dựa cũ, chính là đặt giữa phòng là một chiếc giường thật lớn. Trên giường chăn mền thật dày, và đều cùng là một màu đen tinh khiết.

Đánh giá dưới chân thảm cũng thuần một màu đen, gia cụ thuần đen, giường thuần đen, Ngải Ni Khả cơ hồ có loại ảo giác bầu không khí trong phòng này đều một màu đen thuần khiết.

Một lâu đài cổ bỏ hoang cả trăm năm, như thế nào lại có một gian phòng sạch sẽ ngăn nắp như thế? Nhưng lại bày biện màu sắc kỳ dị như vậy?

Liếc nhìn hết thấy mọi thứ trong phòng, Ngải Ni Khả theo bản năng cảm thấy xung quanh mình lưu động một loại khí tức âm trầm.

Cau mày, Ngải Ni Khả cảm thấy tức giận bản thân đã đi đến gian phòng này, hẳn chính là chưa bao giờ tin vào chuyện quỷ thần.

Ánh mắt Ngải Ni Khả lần thứ hai rơi vào trên chiếc giường to lớn kia, trong ngực đột nhiên sinh ra một loại cảm giác kỳ quái dưới đồng chăn mền dường như có người.

Đây là không có khả năng, chỗ này đã bỏ hoang ít nhất mấy trăm năm, như thế nào có thể có người ở trong này ngủ chứ? Lắc đầu, Ngải Ni Khả phủ nhận ý nghĩ hoang đường của bản thân.

Thế nhưng, cảm giác người này tồn tại lại càng ngày càng mãnh liệt, Ngải Ni Khả càng tò mò hơn, nhin không được đi qua.

Sự thật chứng minh, trực giác Ngải Ni Khả không lầm trên giường quả thật có người.

Nhìn người trên giường nhắm mắt ngủ say, Ngải Ni Khả nhin không được hút một ngụm khí lạnh.

Da thịt tái nhợt đến không có một chút huyết sắc bày ra một loại cảm giác trong suốt, đôi môi như cánh hoa mỏng cùng dạng tái nhợt không huyết sắc. Hiện ra đường cong cánh môi rõ ràng sắc sảo, sống mũi cao thẳng, lại thêm hàng lông mày dày và dài, hết thấy phối lại cùng một chỗ, tạo thành một dung mạo hoa mỹ tràn đầy mị lực nam tính. Mi dài uốn cong, rũ xuống như chiếc lông chim màu đen phát ra tia quang mang lam sắc óng ánh mập mờ trong bóng tối đậm đặc, chính là con người đẹp đẽ và rực rỡ này bên trong hỗn độn nhẹ nhàng hít thở một cách yếu ớt.

Nam nhân này nhìn qua tuổi còn rất trẻ, cho dù dưới ánh sáng mỏng manh như vậy, hẳn vẫn như cũ xinh đẹp đủ để cho tim người ta ngừng đập.

Rõ ràng chỗ này phủ bụi đã mấy trăm năm, như thế nào lại đột nhiên xuất hiện một mỹ nhân đang say giấc như vậy? Chẳng lẽ hẳn đột nhiên đến sai thời không, gặp phải người đẹp say ngủ đang chờ đợi hoàng tử đến hôn tỉnh?

Ngải Ni Khả đột nhiên sinh ra một loại cảm giác cực kỳ hoang đường, hẳn nhin không được ngẩng đầu nhìn bốn phía chung quanh, muốn xác định chính mình quả thật đang ở tòa lâu đài nước Đức thế kỷ 21, mà không phải đi lạc vào thế giới cổ tích.

Xung quanh phòng này vẫn giống như cũ khi hắn bước vào khiến Ngải Ni Khả khôi phục bình tĩnh. Cúi đầu, ánh mắt hắn lần nữa dừng ở người nam nhân trên giường.

Hắn chưa từng gặp qua người nào xinh đẹp như vậy, Ngải Ni Khả hít một hơi, rốt cục minh bạch tại sao năm xưa Helen xinh đẹp có khả năng trở thành nguyên nhân gây ra mười năm chiến tranh ở thành Troy.

Bị vẻ xinh đẹp yêu dị này mê hoặc, Ngải Ni Khả nhịn không được chậm rãi ngồi xuống trước giường, liền rơi vào trạng thái mơ màng đến gần hơn, hắn cúi đầu nhẹ nhàng hôn lên cánh môi của nam nhân.

Đôi môi tiếp xúc, Ngải Ni Khả nhịn không được đánh một cái rùng mình.

Nhiệt độ băng lạnh như vậy, nếu không phải vì cảm xúc mềm dẻo tại môi nam nhân kia, Ngải Ni Khả cơ hồ cho rằng chính mình đang hôn một bức tượng cẩm thạch.

Cảm giác lạnh như băng mà mềm mại như vậy thật lạ lẫm, khiến Ngải Ni Khả hoảng hốt như chìm vào mê vông, lại thêm bầu không khí huyền bí kỳ lạ, càng làm cho hắn mềm lòng, đôi mắt nam nhân xinh đẹp trước mặt này tỏa ra một loại cảm giác không cách nào hình dung được.

Si ngốc dừng ở bên giường nam nhân đang say ngủ, Ngải Ni Khả nhịn không được lần thứ hai hôn xuống, hắn dùng đầu lưỡi chính mình nhẹ nhàng phác họa lại đôi môi duyên dáng kia, một lần lại một lần khẽ liếm mát, tựa hồ muốn đem nhiệt độ cơ thể mình truyền cho người kia.

Dường như bị nụ hôn của hắn làm cho kinh động, hàng mi nam nhân hơi giật giật, bỗng nhiên mở to mắt. Ngải Ni Khả cảm giác được động tác của nam nhân, hắn ngẩng đầu, đang muốn nói chuyện, lại không kịp phòng bị mà bị hút vào đôi mắt sâu thẳm kia.

Trong nháy mắt, Ngải Ni Khả hô hấp cứng lại, nhịn không được trong lòng dâng lên kinh thán (là kinh ngạc và thán phục đó).

Đây là một đôi mắt cỡ nào xinh đẹp a~, đôi mắt trong suốt như bảo thạch ở nơi tối tăm phát ra tia sáng thanh khiết, mà ở chỗ sâu trong đồng tử lại ẩn ẩn chớp động một loại quang mang lam sắc âm u cực kỳ yêu dị, cho nên chứng minh ánh mắt này cũng không phải là một màu đen, mà gần như là một loại màu đen xanh thẫm tinh khiết đó là màu lam sắc cực trầm cực thuần khiết, dường như toàn bộ màu của đại dương đều lắng đọng lại trong đôi mắt này. Mà trong mắt xung quanh đồng tử, hơi mang theo một màu trắng pha chút lam nhạt, càng làm cho ánh mắt ấy lộ vẻ tinh thuần, sâu thẳm mà thần bí.

Ánh mắt ấy, so với bảo thạch tối hoàn mỹ lại càng rực rỡ, so với bầu trời đêm xinh đẹp nhất càng thâm thúy.....Dường như tinh tú trên trời đều tại trong đôi mắt này, quang mang lấp lánh khiến người mê say.

Trong ánh sáng u ám, đôi mắt kia lưu chuyển lộ ra quang mang dao động không yên, mang theo một loại ma lực hút hồn, nhìn hơi lâu một chút, khiến cho người ta nhịn không được trở nên mê muội, có loại cảm giác bị ánh mắt tấn ra yêu mị cùng thần bí này hút vào.

Ban này quấy rầy giấc ngủ của mình, thứ ấm áp và mềm mại ở trên môi mình tối lui đi chuyển là cái gì?

Norris mở to mắt, mờ mịt nhìn khuôn mặt tuấn mỹ mà xa lạ trước mắt, có chút nghĩ ngợi mơ hồ, đầu óc còn chưa hoàn toàn tỉnh táo lại trong lúc nhất thời chưa phản ứng được đến cuối cùng đã xảy ra sự tình gì.

“Thân ái, người có khỏe không?” Sau một lúc lâu từ trong kinh diễm Ngải Ni Khả có thể thấy được mỹ nhân trên giường tuy là mở mắt, nhưng nhìn mình ngốc lăng không nói cũng không động, nhịn không được có chút lo lắng hỏi.

Norrie chớp chớp hàng mi dài, tầm mắt tan rã cuối cùng cũng ngưng định lại trên mặt. Dần thanh tỉnh Norris xác định nam nhân trước mắt này nhất định là đầu sỏ quấy rầy giấc ngủ của mình, liền chau mày sinh khí, không nghĩ ngợi nhiều liền một quyền đánh ra.

Tuy là mỹ sắc ở trước mắt, thế nhưng Ngải Ni Khả phản ứng cũng tuyệt đối không chậm, vừa thấy nắm tay bay lại, hắn lập tức lách mình né đi. Nhưng là hắn không ngờ tới nam nhân có mỹ mạo tuyệt luân trước mặt này, tốc độ cùng khả năng động thủ thần tốc hữu lực khiến hắn không kịp xoay trở.

Phịch một tiếng, Norrie một quyền chuẩn xác giáng xuống trên mặt Ngải Ni Khả, một kích nặng nề này làm cho Ngải Ni Khả nhất thời bay ra ngoài, đập thật mạnh vào vách tường đối diện, dội ngược lại rồi ngã nhào trên mặt đất.

Chú thích:

Tên của đầy đủ của Ngải Ni Khả là phiên âm ra tiếng anh là Eniko Virtue Santos.

Tên của Norris là phiên âm tiếng Trung là Nặc Lý Dương Á Dương Tư [=] phiên âm tiếng Anh là Norris Yong Adams

Đau quá.

Ngải Ni Khả nằm trên mặt đất, cắn răng mạnh mẽ nhịn xuống tiếng rên rỉ suýt nữa thốt ra. Bị đối phương đánh tới hai má đau đớn như hỏa thiêu, khoang miệng tràn đầy huyết vị lờm lợm, mà lưng đập vào tường lại càng đau nhức muốn chết.

Bất quá còn hơn đau đớn trên thân thể, càng làm cho Ngải Ni Khả cảm thấy phần nộ chính là tâm lý bị sỉ nhục.

Bởi vì có thời gian dư dả cùng tiền tài, hơn nữa là sở thích, Ngải Ni Khả từ nhỏ đi học võ, bất luận là không thủ đạo, Taekwondo, hay đấu kiếm, quyền anh và sanda (một môn võ của Trung Quốc), đều có thành tích xuất sắc khiến hắn tự hào với kẻ khác, thậm chí ngay cả võ thuật thâm thúy của Trung Quốc hắn đều có xem qua. Cùng người khác động thủ, trên cơ bản mười mấy người cùng tiến lên cũng không phải đối thủ của hắn, Ngải Ni Khả vẫn vì thế mà lấy làm tự đắc. Chính là hiện tại, hắn thế nhưng bị một cái người nằm trên giường một quyền đánh đến không bò dậy nổi.

Chuyện này mà truyền ra sẽ là nỗi nhục cả đời của hắn.

Nhìn nam nhân chậm rãi ngồi dậy nhàn thần cười nhạo khinh thường, Ngải Ni Khả phần nộ xông lên đầu như núi lửa bùng phát. Hung hăng trừng mắt nhìn Norris, kinh diễm cùng ái mộ ban nãy đã sớm bay biến, chỉ còn lại lửa giận tràn ngập.

Norris căn bản coi nhẹ ánh mắt giết người của Ngải Ni Khả, tao nhã từ dưới đất lấy ra y phục bắt đầu mặc vào.

Giữa ban ngày, nam nhân này cư nhiên lỏa thụ (ngủ khỏa thân á:3)

Ngải Ni Khả quên mất tức giận, mục trừng khẩu góc nhìn Norris.

Bờ vai cân xứng, vòng eo mảnh khảnh, hai chân thon dài, tổ hợp thành vóc dáng nam nhân hoàn mỹ. Mà ánh sáng xuyên thấu qua bức màn những tia sáng yếu ớt tại nước da tái nhợt của nam nhân phát ra vàng sáng nhu hòa.

Ngải Ni Khả biết thị lực của mình vẫn rất hảo, trong phòng tối thế này, hắn vậy mà có thể rõ ràng nhìn thấy xương quai xanh của đối phương hơi hơi nhô ra, trước ngực hai nụ hoa ám muội, ngay cả hạ thể giấu ở giữa đám lông mao thấp thoáng có thể thấy được hình dáng nhuyễn xuống của thứ nam tính kia.....Ngải Ni Khả thân thể nhất thời khô nóng, cảm giác khát khô cổ làm cho hắn nhịn không được nuốt vài khẩu nước bọt.

Quần áo bó màu đen, áo choàng màu đen, tóc dài màu lam ám phiêu dật, ánh mắt nghiêm nghị chớp động....Một thân hắc y Norrie dường như dung nhập trong bóng tối, lộ ra vẻ thần bí, tao nhã cùng quý phái.

“Chúa ơi, hắn thật sự là quá mê người.” Ngải Ni Khả nhịn không được thì trào tán thưởng.

“Loài người ti tiện, người thế nhưng dám cả gan xông vào phòng của ta, còn dùng thân thể dơ bẩn của người mạo phạm ta....” Norris trên cao nhìn xuống Ngải Ni Khả đang nằm trên mặt đất, khẩu khí băng lãnh mà ngạo mạn.

“Stop stop stop, thân ái, mặc kệ nói như thế nào, ta chỉ vừa hôn người một chút thôi, người như thế nào có thể dùng ngôn từ quá đáng như vậy để hình dung?” Ngải Ni Khả khẩn trương biện bạch bản thân trong sạch.

Trời đất chứng giám, ngay cả hôn cũng chỉ là môi chạm môi loại này tối thuần khiết, nam nhân này như thế nào có thể nói ám muội như vậy. Chẳng qua, nếu y không đúng lúc tỉnh lại, hẳn khó giữ được đảm bảo bản thân sẽ không thật sự làm tới. Dù sao thân thể mỹ nhân xinh đẹp như thế, với hẳn thật sự là cảm dỗ quá lớn (nguy biện =)). Vừa rồi chỉ là nhìn y lơ đãng, chính mình liền nhìn không được cứng lên.

Ôm nam nhân này, nhất định sẽ là chuyện tình tuyệt diệu nhất trên thế giới.

Nghĩ đến đây, Ngải Ni Khả thân thể nhất thời khô nóng. Hắn quyết định, hẳn phải cưỡng hôn theo đuổi nam nhân xinh đẹp trước mắt này, hẳn muốn ôm thân thể xinh đẹp này, cùng hẳn triển miên hoan ái.

Ngải Ni Khả nghĩ nghĩ, nhìn không được lộ ra nụ cười tràn ngập sắc dục cùng tà ác.

“Thân ái, ta là Eniko Virtue Santos, có thể nói cho ta biết tên của người chứ? Nga, còn có, vì sao người lại xuất hiện ở lâu đài của ta?”

Quên mất đau đớn trên thân thể cùng bạo lực lúc này, Ngải Ni Khả từ trên mặt đất đứng lên, vỗ vỗ bụi đất trên người, sau đó bày ra bộ dáng tươi cười hoàn mỹ nhất của mình, dùng thanh âm mềm mại ngọt ngào nhất nói.

Nam nhân loài người ngày chẳng những xông vào phòng y, quấy rầy giấc ngủ của y, hiện tại lại còn dám nói nơi này thuộc về hẳn Norris Yang Adams trừng mắt nhìn nam nhân vừa bị mình đánh ra kia, phi thường phần nộ.

Nơi này rõ ràng là thuộc về y, y từ khi sinh ra liền vẫn sinh hoạt tại nơi này, 300 năm qua, chưa từng có bất luận kẻ nào quấy rầy qua. Mà hiện tại nhân loại ngu ngốc cuồng vọng, chẳng những tự tiện xông vào phòng y, còn rõ xâm phạm thân thể cao quý của y, hiện tại thế nhưng còn dám nói nơi này thuộc về hẳn???

“Nơi này là chỗ của ta.” Norris hất cằm, kiêu căng mở miệng tuyên bố quyền sở hữu.

“Ta nghĩ người lầm rồi, nơi này hoàn toàn thuộc về ta ta có kế ước mua bán nhà, còn có xác minh của toàn án, ta nghĩ những căn cứ xác thực này không thể nghi ngờ, địa phương này thuộc về ta.”

Ngải Ni Khả hầu như không tin nổi tai mình, người này không chỉ ở lâu đài của hẳn ngủ, hiện tại lại còn tuyên bố chỗ này thuộc về hẳn? Đây cũng quá phận đi.

“Ta mới mặc kệ cái gì pháp luật, kế ước mua bán nhà.....Ta nói nó là của ta, thì nó chính là của ta. Ta ở trong này đã 300 năm, chỗ này vẫn luôn thuộc về một mình ta.”

“Người như thế nào có thể không nói đạo lý như vậy? Ân, người, người nói cái gì ở trong này hơn 300 năm?”

Ngải Ni Khả há hốc miệng, trừng mắt nhìn nam nhân khí tức băng lãnh tràn đầy thần bí trước mắt, sống lưng nổi lên một cổ tử hàn, đột nhiên cảm thấy động tác của mình có chút cứng nhắc.

Áo choàng màu đen, đồ bó màu đen, đôi mắt lóe ra quang mang sâu thẳm.....Lâu đài u ám, gian phòng hoàn toàn không thấy tia sáng.....Mỹ nam tử ban ngày ngủ mê mết, tự xưng bản thân đã sống 300 năm.....

Ngải Ni Khả đầu óc tự động tiến hành sự tạo, tình cảnh loại này đối thoại loại này cách ăn mặc loại này, cho hẳn một loại cảm giác vô cùng quen thuộc giống như lấy trong đề tài điện ảnh kinh dị nào đó, mấy thứ này đã trở thành một loại quy luật.

Không phải không phải không phải, không có khả năng, nam nhân này tuyệt đối đang hù dọa mình. Hiện tại chính là thế kỷ 21 chú trọng khoa học kỹ thuật, như thế nào có thể xuất hiện Quỷ Hút Máu? Cái loại ma quỷ chỉ xuất hiện ở trong đêm tối này chỉ có trong phim mới có thôi.

Nghĩ đến đây, Ngải Ni Khả nhẹ nhàng thở ra, đối với chính mình vừa rồi trong nháy mắt hoảng sợ mà cảm thấy có chút xấu hổ.

“Thân ái, đừng nói giỡn. Ta thừa nhận chưa hề kinh qua sự đồng ý của người mà hôn môi người là có chút thất lễ, vậy người cũng không nên dùng loại lời nói này làm ta sợ hãi à? Bất quá sức tưởng tượng của người thật là phong phú, hơn nữa người hiện tại ăn mặc cũng thật xinh đẹp, nếu tham gia vũ hội hóa trang nhất định sẽ làm tất cả mọi người mê mẩn. Người coi, ta nghĩ ta đã muốn mê đắm người rồi.....”

Càng nói càng tin tưởng chính mình nhận định đúng, Ngải Ni Khả nhìn không được mỉm cười nhẹ nhõm.

“Người không tin?” khóe môi Norris nổi lên một nụ cười nhạt, cánh môi nhợt nhạt lộ ra một độ cung hoàn mỹ.

“Hiển nhiên không tin, thân ái, trên thế giới thế nào lại có thứ này đâu chứ? Nga, đúng rồi, người còn chưa nói cho ta biết người tên là gì đâu?” Bị Norris tươi cười cổ vũ, Ngải Ni Khả vừa trò chuyện vừa nhấc chân đi về phía trước, ý đồ tới gần Norris.

Nhìn Ngải Ni Khả, Norris lạnh lùng cười, sau đó ưu nhã giơ tay phải, ngón tay nhẹ nhàng bắn ra. Theo động tác của Norris, áo choàng trên người y chợt bay phất lên.

Trong phòng một chút gió cũng không có, chính là áo choàng kia lại giống như ở bão cấp 8 mà thổi cuộn cuộn.

Hiện tượng này hoàn toàn không có khả năng, trái với định luật vật lý thông thường một cỗ hàn khí từ trên lưng Ngải Ni Khả, khiến hắn miễn cưỡng dừng cước bộ.

“Này, đây là hiệu ứng đặc biệt gì? Áo choàng của người có gắn pin hả?” (=[)])

Ngải Ni Khả gượng cười, thanh âm đã muốn có chút run rẩy.

Norris tiếp tục mỉm cười lãnh đạm, đôi mắt u lam của y chợt lóe ra quang mang hồng sắc, giống như trong biển sâu đột nhiên dấy lên ngọn lửa rực rỡ chói mắt, mang theo tuyệt mỹ yêu dị khiến lòng người kinh hãi.

Đồng thời, răng nanh Norris lại dùng một loại tốc độ đủ để cho người nhìn thấy rõ ràng biển dài nhọn, thẳng đến nhô ra khỏi môi, lóe ra ánh sáng màu trắng rét lạnh.

Ngải Ni Khả chỉ cảm thấy oanh một tiếng, toàn bộ máu huyết đều vọt tới trên đầu, suy nghĩ bởi vì khiếp sợ quá lớn mà tạm thời đình chỉ, phản ứng theo bản năng lập tức khởi động, hai chân hắn tức khắc tự phát động xoay người điên cuồng lao ra ngoài (trời ơi thật mất hình tượng mà =[)])

Vừa mới vọt tới trước cầu thang, Ngải Ni Khả liền cấp bách xoay người, cũng nhờ hắn thân thủ nhanh nhẹn, nếu không xác định chắc chắn đầu bị Norris đột nhiên xuất hiện đánh vào. Ngải Ni Khả tính phản ứng nhanh, dừng lại đồng thời phi thân, nhảy lên trên lầu ba.

Tại lầu ba, nhìn xem chung quanh, không phát giác thân ảnh Norris. Ngải Ni Khả lúc này mới dừng lại thở hổn hển, đầu óc dần dần khôi phục vận chuyển bình thường.

Hắn thể nhưng lại bỏ chạy, thật sự là rất mất mặt (giờ mới biết mất mặt =[]). Bất quá, cũng không thể trách hắn đi, cho dù là ai đột nhiên chứng kiến một quỷ hút máu sờ sờ trước mặt, đều bị dọa đến a, cho nên kỳ thật hắn cũng không tính là bị bẽ mặt (lại ngụy biện =.=).

Ngải Ni Khả đang tìm cơ an ủi tự tôn bị thương tổn của mình, bên tai hắn chợt vang lên âm thanh nhẹ nhàng mà băng lãnh: “Tốc độ người chạy lên đây rất nhanh a.”

Giọng nói vang lên cùng với hơi thở lạnh băng xâm nhập vào vành tai mẫn cảm của hắn, khiến Ngải Ni Khả nhin không được đánh một cái rùng mình, sống lưng lập tức cứng đờ.

“Thế nào, sợ ngây người? Phía trên vẫn còn một tầng, người có muốn hay không tiếp tục đi.....” Thanh âm chế giễu lại vang lên, Ngải Ni Khả chờ đối phương nói xong, thân thể chợt nhào về phía trước, đồng thời giơ chân ra đá.

Vừa rồi chính mình không phòng bị, mới không có lực trả đòn, hiện tại hắn đột nhiên công kích, cũng không tin đá không đến đối phương.

Cảm giác đá chân khiến Ngải Ni Khả vui vẻ trong lòng, chính là hắn còn không kịp cao hứng, liền cảm giác được chân mình bị người bắt lấy, sau đó đột nhiên xoay 180 độ, tiếp theo đã bị ném thật mạnh ra ngoài.

Ngải Ni Khả đáng thương lưng đã bị thương lần thứ hai với cùng góc độ và sức lực đập vào vách tường, đầu rạp xuống ngã trên mặt đất.

Thống khổ rên rỉ, Ngải Ni Khả cảm giác các bộ phận thân thể mình hắn là đã muốn biến thành linh kiện.

Ngải Ni Khả chậm chạp đứng lên, hung hăng trừng mắt nam nhân trước mặt, biểu tình cười nhạo tràn ngập trên gương mặt nam nhân kia lúc này chỉ làm hắn nảy sinh xúc động muốn một cước đá lên.

“Người tên hồn đản này, người rót cuộc muốn gì?”

Ngải Ni Khả gầm gừ, tiếc là thanh âm đứt quãng nửa điểm uy hiếp cũng không có.

Nhìn Ngải Ni Khả hồn hển đối với chính mình to tiếng mắng, Norris nhú mày, ngoài ý muốn không hề sinh khí, ngược lại cảm thấy rất đáng yêu.

Nhẹ nhàng câu lên cánh môi, Norris lộ ra nụ cười quỷ mị. Hắn một mình ở nơi này, mỗi ngày chủ yếu không ăn thì là ngủ, tuy rằng hắn sớm đã thành thói quen với sinh hoạt này, nhưng hắn cũng chẳng để ý ngẫu nhiên điều chỉnh một tí. Đã khó được có người để mình đùa bỡn, cho nên hắn quyết định trêu đùa với nhân loại này một chút thử xem rồi lại đi ngủ tiếp (.=.)

“Nguyên lai loài người yếu đuối vô năng thế này ah.” Norris khẽ gợi lên khóe môi, tiếng nói mê người phát ra tiểu ý trào phúng.

Lòng tự trọng bị tổn thương Ngải Ni Khả thẹn quá hóa giận, vừa rồi bản năng sợ hãi đã sớm bị tức giận cào mất tung, hắn hung tợn trừng mắt Norris, bất thành linh nhảy dựng lên liền quơ nắm đấm vọt qua.

Chính là sức mạnh chênh lệch quá lớn đã sớm định kết quả rồi.

Norris khẽ vung tay lên, Ngải Ni Khả lại lần nữa bị thảm bị đánh bay ra. Không đợi Ngải Ni Khả đứng lên, Norris đã vọt đến bên người hắn, một cước đá vào hông hắn, Ngải Ni Khả lập tức lăn lông lốc từ tầng trên thẳng xuống phía dưới.

Chỉ trong nháy mắt, Norris tao nhã bước từ lầu ba xuống dưới, cùng với dáng vẻ lăn xuống cầu thang chặt vật không chịu nổi của Ngải Ni Khả hoàn toàn bất đồng.

Hắn muốn giết tên quỷ hút máu này, y đem hắn đá xuống như vậy, hơn nữa lại đá vào hông mình, hắn hoàn toàn chắc chắn, quỷ hút máu này căn bản đem hắn ra chơi đùa, trong ánh mắt tên quỷ hút máu chết tiệt kia, hắn rõ ràng có thể nhìn thấy cảm xúc hưng phấn của con mèo khi vờn con chuột.

Chết tiệt, hắn là công tước Santos cao quý ưu nhã, không phải món đồ chơi để quỷ hút máu đùa bỡn.

“Chết tiệt, yêu ma quỷ quái các người không phải đã sớm bị diệt vong hết rồi sao? Vì cái gì còn có thể xuất hiện ở đây nhưng lại để ta gặp được chứ? Người không biết đây là sự tình không phù hợp với quy luật cho phép sao? Quỷ hút máu chết tiệt....” Ngải Ni Khả nguyên rủa, hiểu rõ công kích của mình với đối phương mà nói quả thật giống như là muối chọi với voi, hắn chỉ có thể dùng từ ngữ công kích đối phương bên kia, vì vận mệnh bị thảm của mình mà phát tiết cảm phẫn.

Ngải Ni Khả còn chưa nói xong, cổ đột nhiên bị lạnh lẽo siết chặt, lập tức, hắn phát hiện cổ đã bị nam nhân nắm lấy nhấc lên không trung ít nhất ba thước.

Rõ ràng chiều cao hai người không sai biệt lắm, chính là hắn lại bị người xách lên như món đồ chơi, nhưng lại không có tí năng lực phản kháng nào.

“Người làm gì, buông ta xuống.” Ngải Ni Khả ra sức giãy dụa, đối với chuyện này thật cảm thấy vô cùng ảo não cùng sỉ nhục.

“Chúng ta chính là bộ tộc hút máu cao quý thủy chung có tồn tại, chỉ có nhân loại ngu dốt các người mới cho rằng trên thế giới này chỉ có chủng tộc hạ đẳng các người. Mà các người, bất quá chỉ là nguồn cung cấp thức ăn cho chúng ta, các người căn bản vô phương so sánh cao quý với chúng ta.”

Bị chế nhạo như vậy không biết là do vẫn còn bị đè nén hay bởi vì thẹn quá hóa giận mà Ngải Ni Khả thần tình đồ bưng, Norris đắc ý cười cười, liền nhện không được đánh một cái ngáp thật to.

Thật là, hắn vừa mới ngủ đã bị đánh thức, lại cùng người kia náo loạn nửa ngày, hắn cảm thấy hảo phiền. Trò chơi cũng ngoạn xong, hắn phải đi về tiếp tục ngủ thôi.

Về phần người này nha, y cảnh cáo hắn lần cuối một chút đi, miễn cho hắn lại đến quấy rầy y, y cũng không thích thú gì thời điểm đang ngủ lần nữa bị đánh thức.

Norris chậm rãi xoay một cái, đem Ngải Ni Khả đặt lơ lửng trên cầu thang rồi bất thành linh buông tay, Ngải Ni Khả lập tức lần thứ hai trình diễn kỹ năng lăn cầu thang, một đường lão đảo lăn xuống phía dưới.

Cúi đầu nhìn xuống Ngải Ni Khả bị ngã thất điên bát đảo, Norris ngạo mạn nói: “Nhớ kỹ, toàn bộ nơi này thuộc về ta. Bá tước hút máu Norris Yong Adams cao quý, người phải cảm tạ ta hôm nay nhân từ, chỉ có điều, nếu người cả gan lại đến đây quấy rầy mạo phạm ta, nhất định phải dùng sinh mệnh của mình để chuộc tội.

Nói xong, áo choàng hắc sắc bỗng nhiên vung lên, nháy mắt Norris trước mắt Ngải Ni Khả đột nhiên tiêu thất.

2. Chương 2

Thời điểm trở lại khách sạn, Ngải Ni Khả bộ dạng thê thảm cơ hồ làm cho người của hắn nhìn đến đều làm cho rằng hắn bị tai nạn xe cộ. Mà thấy sắc mặt hắn khó coi, mọi người sợ tới mức lại đem tất cả những lời tò mò muốn hỏi ngậm lại không nói.

“Tiên sinh, người bị tổn thương phần mềm, da xuất huyết nghiêm trọng, vai cùng mắt cá chân bị trật, phần lưng bị va chạm khá nặng, bên cạnh đó trên da khắp nơi đều là trầy xước cùng tụ huyết.....Ngài xác định ngài tự mình té bị thương sao? Ta đề nghị ngài tốt hơn vẫn là báo cảnh sát, chúng ta ở đây trị an tốt lắm.....” Sau khi bác sĩ giúp Ngải Ni Khả kiểm tra xong, nghĩ Ngải Ni Khả gặp phải đạo phỉ, hảo tâm đưa ra kiến nghị.

“Ta nói rồi, ta là tự mình té bị thương, người có nghe hay không?” Hiển nhiên Ngải Ni Khả không hề cảm kích còn hung hăng trừng mắt với bác sĩ, nghiêng răng phun ra từng chữ.

Đúng vậy, không ai đánh hắn thành bộ dáng này.

Ngải Ni Khả cũng biết mình viện cớ này rất tồi, đại thể ngoài mấy đứa đàn độn ra, bất luận kẻ nào đều có thể nhìn ra hắn là bị đánh thành cái dạng này. Thật là, đã bị tức sắp điên mất hắn thật sự không có bất luận tinh thần cùng sức khỏe để đi tìm lý do hợp lý. Mà sự thật, hừ, cho dù hắn nói ra chỉ sợ cũng không có ai tin tưởng đi —— nếu như hắn nói cho mọi người, hắn ở Dạ Bảo gặp quỷ hút máu, sau đó bị đối phương đánh cho một trận —— chết tiệt, như vậy chẳng phải hắn sẽ trở thành trò cười lớn nhất sao.

“Tốt tốt, Ngải đừng nóng giận, được rồi ngải đúng là té bị thương.....Như vậy đi, ta khai cho ngải một chút được, mặt khác, đề nghị ngải tốt nhất nằm trên giường nghỉ ngơi một tuần.” Bác sĩ bị Ngải Ni Khả bộ dáng nóng nảy làm cho hoảng sợ, vội vã nói theo hắn trấn an tình hình Ngải Ni Khả.

“Norris Yong Adams.” Nhìn trên người mình bị mấy vết xanh xanh sưng tấy còn có khuôn mặt thê thảm trong tấm gương (bị oánh thành đầu heo =)), Ngải Ni Khả cơ hồ nghiêng răng nghiêng lợi phun ra cái tên ghi tạc trong đầu.

Hắn sẽ không dễ dàng quên đi như vậy, thật là tử quỷ hút máu dám làm hắn nhục nhã như thế, hắn nhất định hảo hảo báo đáp y một chút.

Mặc kệ tên Norris chết tiệt đó là cái thứ gì —— cương thi cũng tốt, quỷ hút máu cũng tốt, cho dù là ma quỷ —— cũng không có khả năng vũ nhục đùa bỡn hắn như vậy, coi như chuyện gì đều không có phát sinh qua, ngày trôi qua thoải mái cho y.

—— Quỷ hút máu chết tiệt này nhất định phải vì hành động vô lễ cùng thô bạo của y mà phải trả giá đắt.

Ngải Ni Khả tức giận nện một quyền lên giường, cánh tay bị thương đau nhức cùng phần lưng lập tức đối với hành động thô bạo này của chủ nhân phát ra kháng nghị, mãnh liệt đau đớn khiến Ngải Ni Khả nhin không được ngả xuống hút một ngụm lạnh khí, bộ mặt vặn vẹo ngồi dậy. Khó khăn chờ đau đớn qua đi, hắn lập tức lớn tiếng nguyên rủa: “SHIT, không phải nói quỷ hút máu đều là quý tộc sao? Hành vi của y chỗ nào quý tộc, phong độ không có, lễ phép không có, y căn bản chỉ là một thên ngu chỉ biết dùng bạo lực.” (beta: đừng ai bắt lỗi chính tả chỗ này, ta để nguyên văn của edit cho hài 1 tí)

Thở dài một hơi, Ngải Ni Khả thật muốn chết rồi, cẩn thận tránh phần lưng bị đau, thả lỏng nghiêng người nằm trên giường. Ngải Ni Khả thời điểm này mới cảm giác được cơ bắp và xương cốt mình toàn thân trên dưới đều đau nhức phát ra tiếng rên rĩ.

“Ta muốn giết quỷ hút máu chết tiệt kia.....” Ngải Ni Khả nghiêng răng phát thệ, nhin không được trong đầu tiến hành tưởng tượng cảnh trừng trị Norris phục thù.

Hắn muốn bắt trụ y, sau đó đem y cột vào cây thập tự, hảo hảo dùng roi giáo huấn một chút, hừ, đến lúc đó, hắn thật muốn nhìn xem con quỷ chết tiệt kia còn dám hung hăng càn quấy nữa không.

Thích chí tưởng tượng bộ dạng Norris bị mình phạt roi giáo huấn, Ngải Ni Khả trong lòng cuối cùng hơi thư thái một chút.

Nhưng mà, đột nhiên hình ảnh Norris chột nhảy vào trong đầu hắn —— tướng mạo hoa mỹ tràn đầy mỹ lực nam tính, thân thể ôn nhu tản ra sức hấp dẫn mê người, đôi mắt trong veo lại yêu mỹ, khí chất sang trọng lạnh lùng, ý vị huyền bí, đồng thời tản mát ra một loại khí tức ám muội yêu dị.....

Ngải Ni Khả nhìn không được rên rỉ một tiếng, trong thân thể nhất thời dấy lên ngọn lửa hừng hực. Lúc sau tắm rửa thay chiếc áo choàng tắm rộng thùng thình, bộ phận nam tính của hắn hầu như trong nháy mắt liền bật lên, cứng rắn đứng thẳng dưới bụng.

“Chết tiệt.” Ngải Ni Khả uể oải lẩm bẩm, đối với thân thể hoàn toàn không thể khống chế của mình cực kỳ bất mãn. Hắn hiện tại hắn là nghĩ như thế nào trả thù tên quỷ hút máu kia, chứ không phải nằm ở đây nhớ đến thân thể trần truồng của đối phương mà động dục.

Thế nhưng, đại não tự động cự tuyệt đề nghị của hắn, tên quỷ xích lô trong đầu chẳng những không biến mất, ngược lại còn dùng mỹ nhãn nhìn hắn, còn tự động đóng đưa cơ thể, bắt đầu quyến rũ hắn.

Ngải Ni Khả rên rỉ, tay trái không bị thương nhìn không được trượt xuống, vói vào bên trong, gắt gao đặt trên dục vọng nam tính đã cứng rắn buộc chặt của hắn, theo bản năng thông thả xoa nắn.

“Y thật sự quá mê người.....” Ngải Ni Khả nhắm mắt lại, thấp giọng nỉ non, vì hành động yếu đuối của bản thân mà kiểm soát.

Trong ý thức, tên quỷ xinh đẹp kia đang mỉm cười, đối với hắn mở ra hai chân.....

Ngải Ni Khả nhìn không được lớn tiếng thở dốc, ngón tay cấp tốc ma sát nhu động thứ đang càng ngày càng trưởng lớn phía trước, khoái cảm vui sướng đánh sâu vào thần kinh hắn, dịch thể trắng đục từ động khẩu nhỏ nhỏ không ngừng chảy ra, đem tay hắn cùng dục vọng đứng thẳng một mảnh dính dính ẩm ướt. Nhờ vào bản thân tiết ra dịch thể bôi trơn, Ngải Ni Khả rên rỉ, bàn tay qua lại mơn trớn bộ lông dục vọng phần kín của mình.

Bộ vị mẫn cảm co rút nhẹ nhàng run, khoái cảm nhanh chóng tích tụ, toàn thân cũng căng cứng.....

Ngải Ni Khả ngừng thở, bàn tay càng dùng sức nhu động, phần eo kìm lòng không được phối hợp đóng đưa, khiến biểu tượng nam tính nắm chặt trong tay cương cứng cấp tốc qua lại co rút.

Trong đầu, tên quỷ kia đóng đưa thất lưng và mông, hai chân tách ra, động khẩu nhỏ nhỏ hé hé khép mở, giống như đang nhiệt tình mời hắn tiến nhập.....

“A.....” Ngải Ni Khả rốt cuộc không thể nhẫn nại, hắn gầm nhẹ một tiếng, dịch thể bạch trọc nhảy mất lông ướt tay hắn và quần áo.

Có chút phần nộ cởi áo choàng tắm lau khô rửa tay, Ngải Ni Khả thuận tay đem áo choàng tắm ném tới trên mặt đất cho hả giận, lập tức chôn đầu thật sâu vào gối, nội tâm một trận phiền muộn.

Phát tiết dục vọng xong thân thể tuy thư thái, nhưng tâm tình Ngải Ni Khả cực kỳ tồi tệ.

Rất mất mặt, được xưng là sát thủ tình trường hẳn luôn xuân phong đắc ý, tả ửng hữu ôm, đừng nói chính mình không cần giải quyết vấn đề sinh lý, có khi còn muốn đau đầu ứng phó với nhu cầu quá nhiều....Chính là hiện tại thế nhưng sa đoạ đến mức nảy sinh dục vọng với tên quỷ hút máu đã vũ nhục mình, còn vô pháp giải quyết vấn đề đến nỗi phải tự an ủi chính mình.

Chán nản làm cho Ngải Ni Khả cực kỳ mất tinh thần, hẳn luôn yêu sạch sẽ vậy mà thậm chí chưa tẩy rửa thân thể, liền như vậy ngã xuống nằm, thẳng đến khi dần dần rơi vào giấc ngủ.

Đêm khuya, Dạ Bảo dưới ánh trăng hiện ra đặc biệt mỹ lệ. Trong phòng lầu hai, bức màn màu đen đã được vén lên. Norris biếng nhác nằm trên giường, xuyên thấu qua cửa sổ mở rộng nhìn ra bên ngoài.

.....

Bầu trời đêm tháng 4 cực kỳ xinh đẹp, những ngôi sao lấp lánh trên bầu trời xanh thẫm. Phảng phất như những hạt ngọc trai ngoài biển khơi, ánh trăng ôn nhu trải ra quang mang nhàn nhạt, bóng đêm tĩnh mịch mà dịu dàng.

Buổi tối như vậy, theo đạo lý mà nói vốn phải thích hợp nhất với thời điểm ra ngoài hoạt động của quỷ hút máu, chính là Norris vẫn nằm trên giường, đối với bầu trời bên ngoài ngẩn ngời.

Mặt khác nguyên bản quỷ hút máu bất đồng với nhân loại, Norris là con của quỷ hút máu và nhân loại, mẹ hẳn bởi vì yêu cha hẳn là quỷ hút máu, cho nên tình nguyện dùng sinh mệnh chính mình để sinh ra đứa nhỏ là quỷ hút máu.

Cha y —— Comilla Yong Adams đối với đứa nhỏ này vô cùng yêu thương, từ khi Norris ra đời, liền nghĩ muốn đem y bồi dưỡng thành quỷ hút máu xuất sắc nhất ưu tú nhất cường đại nhất, thế nhưng, Comilla Yong Adams cũng rất mau chóng phát hiện ra một vấn đề nghiêm trọng —— đứa con này của hẳn, thấy thế nào cũng không giống một quỷ hút máu.

Tính cách của Norris lười biếng hơn nữa lại ngoan cố. Y yêu nhất nơi này, chính là cái giường mềm mại rộng lớn bên trong lầu dài kia, chỉ cần không đói bụng, y có thể mấy ngày mấy đêm vẫn không nhúc nhích ngủ trên giường hoặc ngẩn người ngồi trong lầu dài. Comilla nghĩ mọi biện pháp, cũng không thể làm cho đứa con của mình tách khỏi chỗ này —— mà trong vòng 100 dặm quanh đây, bởi vì Comilla kiên trì không cho đứa con đi tìm thức ăn, đến nỗi chịu không nổi Norris mới phải chạy đến bệnh viện Koblenz tìm vài bịch máu.

Hơn nữa, từ nhỏ uống máu đông lạnh trong bệnh viện nên sau khi lớn lên Norris cự tuyệt trực tiếp uống máu trên người nhân loại.

Quỷ hút máu như vậy có thể coi là quỷ hút máu sao? Comilla đối với việc này phi thường hoang mang. Nhưng mà, kết quả của sự tình này dù hẳn như thế nào lựa gặt dùm đều không tác dụng, Norris ngoan cố

kiên trì với cách sống của mình.

Đối với đứa con của mình không có biện pháp, Comilla nỗ lực hơn 100 năm, rồi cuộc tuyệt vọng thừa nhận mình thất bại. Norris chính là tính cách lười biếng tự bế cổ chấp, chỉ sợ Thượng Đế đến đây cũng chỉ có lắc đầu. Vô pháp cải biến đứa con Comilla cuối cùng đành phải ly khai, tùy ý Norris một mình ở lại trong Dạ Bảo phong bế với cách sống mà hắn thấy vui vẻ kia.

Nam nhân buổi sáng bị mình đánh đuổi kia đã hôn môi mình, tuy rằng hành vi này chỉ thuộc về nhân loại, thế nhưng Norris là lần đầu tiên trải qua. Nhớ tới loại cảm giác áp áp mềm mại ẩm ướt kỳ quái đó, y nhận không được đưa tay sờ sờ môi mình.

Cảm giác rất kỳ quái, bất quá cũng không hề chán ghét. Tuy rằng cảm thấy được nhân loại hảo bản, nhưng là cảm giác hành động hôn môi y của nam nhân kia không khiến hắn nảy sinh chán ghét, có lẽ bởi vì từ trên người tên kia tản mát ra khí tức cùng người bình thường bất đồng đi.

Hồi tưởng hơi thở Ngải Ni Khả tản mát ra một loại khí tức mang theo hương vị ngọt lịm lạ lẫm, Norris nhận không được liếm liếm môi, khoang miệng nháy mắt trào ra một lượng lớn nước bọt, đồng thời, cảm giác đối khát theo dạ dày hắn trực tiếp truyền tới trong đầu.

Chính mình không nên lại cảm thấy đói chứ. Rõ ràng đêm qua mới uống một túi huyết tương. Nói như vậy, một tuần mới có thể ăn một lần hắn thế nào lại cảm thấy đói rồi.

Norris có chút buồn bực nghĩ.

Có lẽ vì hôm nay sáng sớm vận động hơi nhiều một chút, tiêu hao khá nhiều khí lực nguyên do là vậy đi. Dù sao trừ bỏ một tháng ra ngoài lấy huyết tương ở Koblenz một lần, hắn bình thường chỉ ở trong phòng này, ít khi vận động.

Chẳng qua người kia lại rất thú vị bộ dáng đùa tốt lắm, biểu tình sau khi bị mình đánh rất hảo ngoạn.....Có lẽ buổi sáng mình không nên xua đuổi hắn, hắn là nên đem hắn lưu lại mới đúng, thời điểm nhàm chán còn có thể làm đồ chơi cho mình.

Buồn chán nghĩ, Norris nhận không được uể oải ngáp một cái. Ban đêm ẩm áp như vậy tối thích hợp cho một giấc ngủ sáng khoái, hắn nên tiếp tục ngủ thôi.

Nhắm mắt lại, Norris không quên vươn ngón tay nhẹ nhàng bắn một tý, bức màn màu đen nhanh chóng buông xuống không một tiếng động, che hết thấy ánh sáng ngoài cửa sổ, trong phòng lại lần nữa rơi vào bóng tối.

Trời dần dần sáng, sắc trời chậm rãi biến thành màu xanh lam, ánh dương quang chiếu rọi trên sông Rhein, gió nhẹ thổi nước sông nổi lên tầng tầng gợn sóng lăn tăn, ánh nắng lóe ra vụn điểm kim sắc tỏa sáng.

Bình minh nhẹ nhàng yên tĩnh trong gió, chim chóc cất tiếng trong trẻo véo von vui tai, cùng tiếng nước tiếng gió mơ hồ, đan vào thành thần khúc say lòng người.

Đột nhiên, từ Dạ Bảo truyền ra thanh âm thật lớn, tiếng gầm trong không khí vọng lại ở vách tường cùng lúc đó vách tường nổ vang, khuấy động. Trong nhất thời, toàn bộ Dạ Bảo đều kinh động.

Sóng âm đình tai nhức óc từ ngoài cửa sổ dũng mãnh xông vào trong phòng ngủ của Norris, gian phòng rộng rãi khiến tiếng vang vọng rất hiệu quả, gia tăng hiệu lực rung động xuyên thấu của sóng âm. Tiếng động tràn đầy mỗi một góc của gian phòng, tất cả âm lăng dây dưa cùng một chỗ, ngưng kết thành mấy trăm thiết chùy trăm trọng đâm vào đầu óc của Norris.

Trời, đây là có chuyện gì? Động đất hả?

Norris bị kim đâm đến không thấy được rõ ràng, dùng động tác kịch liệt chưa từng có từ trên giường nhảy dựng lên.

Norris trong nháy mắt di chuyển đến hành lang giữa sân thượng. Sân thượng tránh ánh mặt trời được giấu bên dưới bóng râm, một chút ánh sáng cũng không chiếu rọi đến, nhưng cho dù là như thế, Norris vẫn là đặc biệt cẩn thận đem chính mình giấu trong bóng râm, lúc này mới hướng ra mặt ngoài nhìn xung quanh.

Sự thật đơn giản minh bạch. Ở xung quanh lâu đài Dạ Bảo, ít nhất có 100 máy hát nằm rải rác ở từng địa phương, mỗi một cái đều mang theo một cái loa thật lớn. Giống nhau chính là những loa này đều cùng hướng về cửa sổ phòng ngủ của hắn, từ 200 cái loa này, đều đặn truyền ra thanh âm thật lớn đủ để cho mặt đất rung chuyển, đó là thời điểm nhà thờ chủ nhật hát thánh ca.

Thánh ca —— đây là âm nhạc ma quỷ thống hận nhất.

Norris tức giận đến cả người run rẩy, cảm giác được lửa giận hừng hực thiêu đốt trong thân thể mình. Suy nghĩ cùng sức phán đoán rất ít khi vận dụng toàn bộ đều khẳng định tổ cáo với y —— những thứ đồ vật quái quỷ này là do nhân loại vài ngày trước hắn đuổi đi Ngải Ni Khải làm ra.

Tuy rằng tiếng thánh ca cũng không thể xúc phạm tới hắn, nhưng đối với quỷ hút máu mà nói, nghe thánh ca tuyệt đối không phải chuyện tình vui vẻ gì. Huống chi âm thanh đình tai nhức óc loại này nghe lâu cũng đủ để cho người ta phát điên, đối với kẻ đam mê giấc ngủ như Norris tự nhiên lại càng là một loại cực hình.

Norris nắm tay gắt gao siết chặt, móng tay sắc nhọn run rẩy khao khát được hung hăng bóp cổ người nào đó.

Quá mức tức giận đến nỗi hắn không hề phát giác rằng nanh của mình cũng đã phần nộ mà duỗi dài ra bén nhọn, mũi nhọn lấp lánh máu.

Thế nhưng, hắn tái sinh khí cũng không ít gì. Hắn là quỷ hút máu, ánh nắng mặt trời trên nước Đức tháng

này, đối với nhân loại mà nói là sự ban ân rất hào phóng, nhưng đối với hắn lại là vũ khí trí mạng.

Dưới dương quang ấm áp, vang vọng tiếng ngâm xướng thánh ca vẫn liên tục trong Dạ Bảo rộng mênh mông, âm thanh to lớn vẫn liên tiếp, nếu có người đi qua nơi này, nhất định cho rằng Dạ Bảo đã biến thành giáo đường mới, mà hoàng đế nhất định sẽ ngụ ở nơi này. Norris nổi trận lôi đình nhưng chỉ có thể ở trong lầu đài phần mộ điên cuồng, chịu đựng tra tấn ngoài sức tưởng tượng.

Màn đêm cuối cùng đã phủ xuống, nhấn nạy một ngày Norris mong chờ nhìn một mặt dương quang cuối cùng bị hắc ám nuốt lấy, lập tức xông ra ngoài như gió lốc. Hắn quá mức cảm phần đến nỗi quên mất lưỡi nhác và mình có ma lực có thể không cần động vẫn đập tan được những máy hát đó, mà là tự mình động thủ đem bọn chúng giẫm nát thành mảnh nhỏ. Máy hát đáng thương nhất thời biến thành một đồng hồ cát, phơi thây trong bụi cỏ.

Dạ Bảo rốt cục khôi phục yên tĩnh như trước, mệt mỏi không chịu nổi, Norris cơ hồ đem chính mình gục trên giường, rên rỉ ôm chặt gối đầu, lần đầu tiên cảm nhận được sự tĩnh mịch là chuyện tình cờ nào hạnh phúc.

Chính là, nhắm mắt lại chờ đợi Norris lại không tài nào ngủ được, rõ ràng tất cả máy hát đều đã bị hắn biến thành đồng phế thải, rõ ràng hiện tại bên ngoài một mảnh yên tĩnh, chính là bị ngược đãi một ngày thần kinh đã không hề tin tưởng hết thảy là chân thực. Thanh âm liên tục oanh tạc cả ngày bên tai hắn vẫn còn vang vọng, thần kinh não của hắn cũng theo thanh âm chết tiệt xình xịch nhảy lên.

Trần trọc thẳng đến rạng sáng, Norris mới mơ mơ màng màng ngủ.

Thế nhưng chuyện tình ngoài sức tưởng tượng đã xảy ra. Lúc thái dương ngày thứ hai mỉm cười đem ánh nắng chiếu rọi Dạ Bảo, Norris mới vừa vất vả rơi vào giấc ngủ thì bị đồng dạng âm thanh thật lớn ầm ỉ lên.

Norris từ trên giường nhảy dựng lên, ánh mắt phun hỏa hung tợn trừng mắt ngoài cửa sổ. Ở bên cạnh chỗ những bộ hài cốt máy hát ngày hôm qua phơi thây kia, là huynh đệ của bọn chúng tiền phó hậu kế, toàn bộ loa vênh vác tự đắc hướng về Norris, phảng phất tụng niệm thánh kinh cười nhạo y.

“Đồ đáng chết, ta phải ăn hắn, ta phải vặn gãy cổ hắn, đem hắn biến thành một khối thịt lạnh ngắt.....” Norris phần mộ điên cuồng dùng hết thảy những ngôn ngữ nguyên rửa ác độc, đồng thời đập phá khắp nơi trong Dạ Bảo.

Thân ảnh màu đen chớp động khắp nơi trong Dạ Bảo, tốc độ nhanh như tia chớp. Trước mặt hắn còn tại đại sảnh tầng một, sau một khắc đã muốn tới hành lang tầng cao nhất. Thoạt nhìn chỉ sợ Norris 300 năm qua chưa từng đi qua lộ trình nào dài như vậy, nếu mà cha Comiila của y chứng kiến y trên lui dưới nhảy, một chốc cũng dùng không được, nhất định sẽ phải sưng sốt đến tròng mắt cũng đều rơi xuống.

Lái xe chạy trên sơn đạo, Ngải Ni Khả huyết sáo, tâm tình khoái trá.

Kỳ thật Ngải Ni Khả biết hắn hành động đối với Norris không có gì thương tổn, chính là hắn ngay cả nuốt

không được khẩu khí của y. Nếu đánh không lại quỷ hút máu kia, hẳn dùng phương pháp khác trả thù là được rồi, trí tuệ nhân loại chính là vô hạn, đây là chỗ bất đồng lớn nhất của nhân loại và ma quỷ.

Chỉ tiếc bản thân không được nhìn thấy quỷ hút máu ngạo mạn thô bạo kia thời điểm khi nghe những kinh thánh ca sẽ có biểu tình như thế nào, ngẫm lại chỉ biết nhất định sẽ vô cùng thú vị. Ngải Ni Khả tiếc nuối nghĩ, nhin không được cười haha đặc ý.

Dem xe vận tải cỡ nhỏ đứng ở trong viện tòa lâu đài, Ngải Ni Khả ung dung đem máy hát giữa thùng xe mang ra.

“Norris thân ái, hôm nay ta tuyển chính là Thánh Kinh chương thứ 8, ta đặc biệt thích chương này, hy vọng người cũng có thể đồng dạng yêu thích giống ta.

Sau khi để hảo máy hát, Ngải Ni Khả cố ý ngẩng đầu về phía cửa sổ lớn tiếng hô.

Tên đáng chết này rõ ràng biết hẳn ban ngày không thể dưới ánh mặt trời, cho nên mới dám không kiêng nể gì mà khi dễ y như vậy. Cách bức màn, Norris rõ ràng nhìn thấy dáng tươi cười đặc ý trong mắt Ngải Ni Khả.

Cọ sát răng nanh, Norris khổng chế khát vọng không lao ra ngoài vặn đứt cổ Ngải Ni Khả.

Không được, y không thể tùy ý để tên đáng chết này khi dễ y nữa, y nhất định phải khiến hẳn giống đám máy hát này hóa thành mảnh nhỏ. Norris phần nộ phát thệ.

3. Chương 3

“Ngải Ni Khả, người vừa nói muốn ta kí qua cho người, ước chừng trong vòng một tuần là có thể thu được. Bất quá, người có thể nói cho ta biết người muốn những thứ kỳ quái này làm gì hả?” giọng nói trầm thấp mê người của Ryan từ đầu dây điện thoại vang lên.

Cây thánh giá, giáp trụ, súng lục và đầu đạn bọc bạc — Ryan hồi tưởng lại những thứ Ngải Ni Khả viết ra cho hẳn, đồ vật quý dị làm hẳn thật sự kiềm chế không được tò mò thật mãnh liệt.

“Người cho rằng ta muốn làm gì chứ?”

Ngải Ni Khả khoát chân lên bàn, uể oải cười nói.

“Cảm thấy thật giống như cách ăn mặc của chiến sĩ chuẩn bị tiêu diệt quỷ hút máu thời Trung cổ.”

Ryan không thấy hồi đáp nên tự suy luận.

“Nga, thân ái, ta không thể không nói, năng lực nhìn rõ cùng sức phán đoán của người đều là hạng nhất đó. Ta quả thật muốn đi giáo huấn một con quỷ hút máu.”

Ngải Ni Khả tán dương tên hảo hữu của mình.

“Trời, Ngải Ni Khả, người nói giỡn? Hiện tại thế nào lại có tồn tại thứ đó?”

Ryan bất ngờ kinh hô tràn ngập kinh ngạc cùng hoài nghi.

“Đây hoàn toàn là sự thật, ta quả thật gặp một tên quỷ hút máu. Thân ái, ta chính mắt nhìn thấy, ngay tại lâu đài tổ phụ lưu cho ta, hơn nữa ta còn cùng hắn đánh một trận.....Tin tưởng ta, tên kia thật sự là quỷ hút máu.”

Ngải Ni Khả giới thiệu đơn giản về tình hình, có điều hắn tự động lược bớt kết quả đánh nhau của hắn và Norris.

“Trời ạ, Ngải Ni Khả người không phải điên rồi chứ? Nếu điều người nói là sự thật, vậy ta đề nghị hiện tại cách làm lý trí nhất là người nên nhanh chóng mua vé máy bay, lập tức bay trở về Paris. Ta không hy vọng người trở thành thức ăn cho quỷ hút máu, hoặc bản thân biến luôn thành quỷ hút máu.”

Ryan gào lên.

“Úc, Ryan, người sao có thể nói ta như vậy? Ta nếu trốn trở về như vậy, ta sẽ cả đời sống trong tự ti và tự phỉ nhổ bản thân, ta chính là kỵ sĩ hậu duệ của hoàng gia, tôn nghiêm của dòng họ Santos làm sao có khả năng vứt bỏ như thế?”

“Ác, Ngải Ni Khả, người hãy nghe ta nói.....” Ryan nỗ lực khuyên bảo Ngải Ni Khả.

“Ryan thân ái, chờ tin tức tốt của ta đi.”

Cắt ngang lời Ryan, Ngải Ni Khả nói tràn đầy tự tin, trực tiếp cúp điện thoại.

Duỗi thất lưng mệt mỏi một cái thật thỏa mãn, Ngải Ni Khả thần tình vui sướng tiêu sái ra khỏi phòng, bước vào thang máy. Hắn dùng vũ khí chưa từng có trước đây để đối phó với Norris, hắn muốn tiếp tục quấy rối tên quỷ hút máu đó, khiến y không thể có được cuộc sống sung sướng.

Chỉ là nhìn hài cốt của những cái máy hát kia hình dáng vô cùng thô thảm, có thể tưởng tượng được Norris có bao nhiêu phần nộ rồi.

Vừa nghĩ đến có thể làm cho Norris sinh khí, tâm tình Ngải Ni Khả lập tức sáng lạn như ánh mặt trời, kìm lòng không được mà bên môi bày ra tươi cười, khiến hắn càng lộ ra vẻ tuấn mỹ. Đụng phải mấy người phụ nữ cùng tiến vào thang máy đều nhìn không được chăm chú nhìn hắn, ánh mắt không che giấu hứng thú và hảo cảm.

Nếu là bình thường, Ngải Ni Khả đã sớm cùng các nàng bắt đầu bắt chuyện. Thế nhưng hiện tại hắn không có chút nào chú ý xem mỹ nữ bên cạnh, hết thảy tâm tư hắn đều xoay quanh tại trên người tên quỷ hút máu tên là Norris.

Thời điểm này, Ngải Ni Khả đi tới Dạ Bảo.

“Rõ là thô bạo, bởi vậy có thể thấy, tin đồn đúng là không thể tin, những tên quỷ hút máu này thật thiếu giáo dục.” Hai tay mang theo hai máy hát, Ngải Ni Khả vừa cầm trong tay đặt vào bụi cỏ, vừa tiếc hận đối những mảnh nhỏ đầy đất lắc đầu than thở, hiển nhiên hoàn toàn không ý thức chuyện này cùng hắn tuyệt đối không thoát được liên hệ.

Đứng thẳng dậy, Ngải Ni Khả mới vừa xoay người từng bước đi ra ngoài, dưới chân đột nhiên trầm xuống, hắn kinh hô một tiếng, quơ cánh tay, thời điểm rơi vào giữa một cái bẫy thành linh xuất hiện không kịp bắt lấy thứ gì.

Hố bẫy rõ ràng là mới được đào, bốn phía đều là bùn đất vẫn còn ẩm ướt. Ngải Ni Khả té xuống, lập tức ngã thẳng tuột một đường theo một cái đường hầm nghiêng xuống phía dưới, liền theo sau là tầng tầng lớp lớp phiến đá cứng rắn ngã cùng một chỗ.

Choáng váng nằm trên mặt đất, Ngải Ni Khả chỉ cảm thấy toàn thân đều đau nhức. Đưa tay nhu nhu huyết thái dương, Ngải Ni Khả chậm rãi đứng lên, vừa nhắc đầu lập tức thấy được cách mình nằm thước trên mặt đất, Norris đang dùng một loại nhãn thần vô cùng âm trầm hung ác nhìn chằm chằm mình.

Cuối cùng cũng bắt được cái người đáng chết này. Trùng mắt Ngải Ni Khả, Norris máu huyết toàn thân đều tuôn trào xúc động. Để bắt được hắn, khó có thể tin được y lại có thể làm ra hành động này —— cực nhọc làm cả đêm đi đào hố bẫy.

Nhưng chỉ cần có thể bắt trụ được người này, có vất vả nữa y cũng chấp nhận.

Có ai nghe nói qua quỷ hút máu lại mất ngủ? Lại gặp ác mộng? Thật là khôi hài, thế nhưng, Norris chính là trường hợp ngoại lệ. Một tuần nay, hắn ăn không ngon ngủ không yên, trải qua những ngày như trong địa ngục.

Không phải không khốn đốn vì đói, nhưng mà tại nơi có thanh âm tra tấn như vậy, y không phát điên quả thật là kỳ tích, làm sao còn có thể ngủ hay nuốt trôi thứ gì được? Mấy ngày này, nếu không có ham muốn trả thù thúc đẩy y, Norris đã sớm trở thành quỷ hút máu đầu tiên bị rối loạn thần kinh.

Hiện tại, hắn rốt cuộc có thể tự tay giết chết người này. Norris cười tàn nhẫn, khát vọng tự tay bóp chết

nam nhân này khiến y hưng phấn, cái loại khoái cảm này khiến y trong lúc nhất thời quên cả phần nộ.

Ngải Ni Khả ngồi trên đất cứng, ngây người nhìn chăm chăm Norris.

Thảm, hắn thật sự đã quá khinh địch, hoàn toàn quên đề phòng. Thoạt nhìn, lửa giận của quỷ hút máu này đã trên bờ vực bùng nổ, mình có thể hay không sẽ lập tức hóa ra một khối thi thể?

“Ách.....Adams tiên sinh thân ái, ta nghĩ, ta nghĩ trước đó chúng ta có thể có vài hiểu lầm.....”

Ngải Ni Khả nỗ lực bày ra một nụ cười cứng nhắc, lấp bấp định trấn an Norris đang tức giận. Đồng thời trong đầu nhanh chóng nghĩ, muốn tìm ra biện pháp, Ngải Ni Khả còn chưa nói xong, Norris đã đánh tới, ngăn chặn thân thể hắn, móng tay sắc nhọn lạnh băng gắt gao bóp lấy cổ hắn.

Hắn thật là ngu ngốc, hắn kì thật nên nghe theo đề nghị của Ryan, trước tiên bay trở về Paris. Như vậy hiện tại hắn hắn là đang nằm ngủ trên giường của mình, chứ không phải ở chỗ này bị quỷ hút máu bóp cổ.....

Ngải Ni Khả thảm thương nghĩ, cảm giác được móng tay bén nhọn của Norris đâm vào cổ mình.

Y cuối cùng cũng được trả thù, bóp chết hắn hay là đập vỡ đầu hắn đây? (=[])

Tâm tình phấn khích khiến Norris cực kỳ xúc động, không để ý đến móng tay hắn đã đâm thủng da Ngải Ni Khả, máu tươi theo miệng vết thương chậm rãi chảy ra.

Vẫn là bóp chết hắn được rồi, nhìn hắn trên tay mình chậm rãi chết đi, nhất định là chuyện phi thường vui sướng.

Nheo nheo mắt, Norris quyết định, ngón tay chậm rãi dùng sức, thời điểm đang muốn bóp chết Ngải Ni Khả, một cỗ mùi vị vô cùng ngọt ngào không gì sánh được bỗng nhiên vọt vào mũi y, trong nháy mắt đánh thức cảm giác ngủ say trong y, cơn khát cuộn trào mãnh liệt cuốn sạch toàn thân Norris, toàn bộ tế bào y đều khát khao kêu gào phải được ăn.

Cái gì lại phát ra mùi vị thơm ngon như vậy?

Norris không kìm được động tác, bắt đầu tìm kiếm nơi phát ra mùi. Giống như mùi máu có sức hấp dẫn đối với cá mập, nháy mắt khơi mào cơn đói bụng lâu ngày của y.

Trong nháy mắt, ánh mắt tham lam của Norris đã chăm chú dán chặt vào vết thương chảy ra tiên huyết trên cổ Ngải Ni Khả, vô pháp chống cự được khí tức ngọt ngào phát ra từ nơi này.

Người được mùi riêng, Norris biết kia tuyệt đối là thực phẩm thượng đẳng. Đòi hỏi của thân thể khiến hần quên hết thấy chán ghét tiếp xúc với nhân loại, không thể chống cự lại dục vọng đói khát, giờ phút này, ánh mắt y chỉ nhìn thấy dòng máu tiên diễm mỹ lệ kia.

Không cần nghĩ ngợi nhiều cúi người đặt trên cổ Ngải Ni Khả. Thoáng chốc, răng nanh bén nhọn của Norris đã đâm thật sâu vào động mạch cổ của Ngải Ni Khả.

Dòng máu thơm ngọt vui sướng tràn vào khoang miệng, sau đó chảy vào dạ dày, hương vị thơm ngon từ đầu lưỡi liên tục lan tràn đến toàn thân, mỗi một bộ phận trên cơ thể phát ra tiếng thở dài thỏa mãn.....

Norris ôm chặt lấy bả vai Ngải Ni Khả, vùi đầu ngoác miệng mút vào. Y chưa từng uống qua loại máu nào ngon miệng như vậy, một loại hương vị thơm mát thuần khiết, chẳng qua một mực hút máu —— dòng máu ấm áp thơm ngon dừng mãnh chảy vào dạ dày, chẳng những không đủ thỏa mãn mà bản năng đòi hỏi nhiều hơn nữa, hần nóng nảy trấn an cảm giác kỳ quái.

Mình vậy mà bị quỷ hút máu xem như đồ ăn.

Cảm giác bị răng nanh đối phương đâm vào cũng không đau đớn, mà trở thành một loại cảm giác dường như tê liệt. Ngải Ni Khả thậm chí cảm giác được rõ ràng đôi môi lạnh băng của Norris đang dán tại da hần, đến nỗi có thể cảm giác máu huyết của mình đang khoan khoái chảy vào khoang miệng đối phương.

Bị đè ép, Ngải Ni Khả đỡ đầu nhìn Norris phủ trên người há to miệng cắn nuốt cổ mình, từ góc độ này của hần, vừa vặn nhìn thấy từ trong tóc dài của Norris lộ ra cái lỗ tai.

Tai của quỷ hút máu quả nhiên là nhọn, hơn nữa nhìn qua phi thường mỏng, hình dạng tai mở ra duyên dáng, lộ vẻ vô cùng xinh xắn đáng yêu. Lúc này, vì động tác cắn nuốt của Norris, cái đầu nhọn mềm mỏng kia cũng theo độc tác cắn hơi hơi rung động, khiến Ngải Ni Khả chợt có loại xúc động muốn cắn cắn xem.

Không biết có phải quá khiếp sợ hay không, Ngải Ni Khả bị tên này hút máu lại không hề sợ hãi, ngược lại đối với lỗ tai Norris miên mang suy nghĩ.

Theo dòng máu ấm áp của Ngải Ni Khả dừng mãnh chảy vào trong cơ thể, cảm giác đói khát dần tiêu trừ, một cỗ mệt mỏi không thể kiềm chế tràn tới, nhanh chóng lan ra toàn thân Norris.

Ủ rũ đến nhanh chóng và ngày càng đậm, như thủy triều rút hết toàn bộ sức lực, mà nhiệt độ cơ thể trên người Ngải Ni Khả vừa vặn truyền đến, lại hiệu quả làm cảm giác buồn ngủ này đặc biệt sâu sắc.

Norris ra sức lắc đầu, muốn bảo trì thanh tỉnh, nhưng thể nào đều không thể kháng cự lại cơn buồn ngủ nặng nề, hần cầu nhàu một tiếng, vẫn là khuất phục cúi đầu, yếu ớt ghé vào người Ngải Ni Khả, trong nháy mắt liền ngủ.

Quỷ hút máu này cứ như vậy liền lăn ra ngủ.

Qua hơn nửa ngày, Ngải Ni Khả mới từ trạng thái ngây dại tỉnh táo lại, không thể tin được nhìn tên quỷ đang ngủ trong ngực mình. Hắn thò tay khẽ chọt chọt Norris, Norris không hề phản ứng, hiển nhiên là ngủ rất trầm.

Thượng đế phù hộ, khiến hắn gặp một tên quỷ hút máu ngu ngốc, nhân cơ hội này nhanh nhanh chuồn đi, nếu không chờ tên tham ăn tham ngủ này tỉnh lại, chỉ sợ mình sẽ thật sự biến thành một cái thây ma. Ngải Ni Khả ngồi dậy, liền cảm thấy một trận choáng váng hướng hắn đánh úp tới.

Chết tiệt, xem ra mình bị hút rất nhiều máu.

“Người cái tên này thật là lòng tham không đáy, không thể uống ít một chút sao? Không phải máu của mình nên không chút nào quý trọng nha~” Lẩm bẩm oán giận, Ngải Ni Khả ra sức lắc đầu, khiến bản thân bảo trì thanh tĩnh.

Thoáng nghĩ ngợi một chút, Ngải Ni Khả cẩn thận nâng cơ thể Norris lên, nghĩ đem hắn quăng qua một bên. Thế nhưng, hắn đã đánh giá quá cao thể lực của bản thân. Bởi mất máu quá nhiều, vừa đem cơ thể Norris ôm lấy, trước mắt hắn tối sầm, lập tức cơ thể mềm nhũn, ngất đi.

Norris lại lần nữa ngã vào trong ngực Ngải Ni Khả, hoàn toàn không bị ảnh hưởng gì tiếp tục ngủ (em ngủ như heo =.=)

Lúc Ngải Ni Khả từ hôn mê tỉnh lại, Norris vẫn ghé vào trên người hắn ngủ say, chưa hề có dấu hiệu tỉnh lại.

Thật chưa thấy qua quỷ hút máu nào tham ngủ như vậy. Ngải Ni Khả bất đắc dĩ lắc đầu, hoạt động thân thể một chút, xác nhận thể lực của mình đã hồi phục bình thường, hắn mới cẩn thận ngồi dậy, nhẹ nhàng đẩy Norris ra đứng lên, đánh giá hoàn cảnh xung quanh.

Cái hồ này hẳn là đồng nhất với cái ban này, Norris vậy mà có thể đem hồ bầy đào thăng đến nơi này. Xem ra sức mạnh của quỷ hút máu so với nhân loại thật lớn, nếu là hắn, đào mười năm cũng chưa xong.

Sợ Norris tỉnh lại, Ngải Ni Khả không dám ở lại lâu, nhanh chóng tìm được cầu thang đi tới.

Cầu thang vừa vặn dẫn lên đại sảnh, hoàng hôn nhẹ nhàng theo cửa chính chiếu vào căn phòng rộng rãi, khiến gian phòng nhuộm một tầng kim sắc quang mang.

Ngải Ni Khả bước nhanh ra đại sảnh, đứng dưới tà dương, nhìn thấy ráng chiều rực rỡ làm hắn xúc động, lại có thể tiếp tục xuất hiện ở đây hẳn cực kỳ vui mừng.

Vội vàng đi đến trước xe hơi, tay Ngải Ni Khả vừa đụng tới cửa xe, lại đột nhiên ngừng động tác.

Đúng rồi, nếu hấn nhớ không lầm, hình như quỷ hút máu không thể gặp ánh mặt trời, chỉ cần bị ánh mặt trời chiếu vào, ma quỷ bọn họ chỉ có thể sinh hoạt trong bóng đêm chắc chắn phải chết.

Hiện tại, Norris đang gất gao ngủ trong hầm ngầm, nếu mình đem y ôm ra đây, hứng dưới ánh mặt trời như thế này. Như vậy, không cần động thủ, y sẽ lập tức xong đời, hấn có thể trả được thù.

Nhiều mây hưng phấn, Ngải Ni Khả lập tức xoay người chạy vào đại sảnh, vào bên trong hầm ngầm. Giữa bóng tối trong hầm ngầm, Norris quả nhiên vẫn đang ngủ say. Ngải Ni Khả nhẹ nhàng ôm lấy hấn, nhanh chóng đi đến đại sảnh.

Phía trước chỉ còn hai ba thước nữa là lãnh địa của ánh mặt trời, chỉ cần đi qua, tên quỷ trong ngực này sẽ chết.....Ngải Ni Khả càng chạy càng chậm, cuối cùng chân chờ dừng bước.

Thật sự muốn giết chết y sao?

Ngải Ni Khả nhin không được cúi xuống nhìn tên quỷ đang ngủ say trong ngực mình. Dưới ánh sáng, khuôn mặt xinh đẹp của Norris hiện ra vẻ tinh tế hoàn mỹ, dưới hàng mi cong dài là vòng mắt thâm quầng, bộ dáng rõ ràng đã nhiều ngày không ngủ, gương mặt xinh đẹp vì mỗi một mà hiện ra vài phần tiêu tụy khiến người thương tiếc. Mà giờ phút này động bên môi y là nụ cười cực kỳ thỏa mãn, lại làm y trông thật ngây thơ ngờ nghệch, làm cho người ta nhìn không được cảm thấy yêu thương.

Xem chừng Norris quả thật đã lâu không ngủ, khí sắc nhìn qua thật không tốt —— tìm Ngải Ni Khả xem qua cảm giác đau lòng mà co rúm lại.

Hiện tại nam nhân trong lòng hấn ngủ say nhìn qua hồn nhiên yếu đuối như vậy, cho dù là ai cũng sẽ không cho hấn là những tên quỷ hút máu đáng sợ kia.

Kỳ thật lại nói tiếp, tên quỷ hút máu Norris này cũng không thật sự là ác quỷ hung ác lãnh khốc. Chẳng hạn như lúc lần đầu tiên bọn họ gặp nhau, Norris hoàn toàn có thể giết chết hấn, vậy mà chỉ đem hấn đánh một chút rồi đuổi đi. Mà lúc này, giận dữ đến muốn giết chết hấn, lại uống vài ngụm máu của hấn đến cái gì cũng đều quên, lại còn ôm hấn mà ngủ mất.

Nhìn Norris đang trầm trầm ngủ, ánh mắt Ngải Ni Khả dần dần nhu hòa, ôn nhu cùng thương tiếc một chút lại một chút thay thế tức giận cùng bức tức trong lòng hấn.

Lại nói tiếp thân phận Norris làm người ta cảm thấy khủng bố, thế nhưng quỷ hút máu này chỉ là một đứa nhỏ hay cáu kỉnh bốc đồng thôi.

Ngơ ngác nhìn hồi lâu, Ngải Ni Khả mệt mỏi nhắm mắt, lại nhìn ánh nắng chỉ còn cách mình có vài bước kia, đành chịu thở dài một tiếng.

Dù cho đối phương là quỷ hút máu, dù cho vừa rồi tên này muốn bóp chết mình, dù cho y vừa đem máu

mình trở thành thức ăn mà uống, dù cho có thể đem chính mình vào nguy hiểm.....Chính là hấn không cách nào thương tổn y. Kỳ thật hấn ban đầu cũng chưa từng nghĩ tới muốn giết chết Norris, gây khó dễ cho Norris như thế bất quá cũng chỉ nuốt không được khẩu khí kia, nghĩ muốn giáo huấn y một chút thôi.

Ánh mắt Ngải Ni Khả lại tại trên gương mặt Norris đang ngọt ngào ngủ.

Lúc này đây, trên môi Norris vẫn còn dính chút máu tương. Nhưng kỳ quái chính là, màu đỏ tiên diễm dính trên môi Norris tuyệt không có vẻ gì dữ tợn kinh khủng, ngược lại đem đến lực hấp dẫn cực kỳ tà ác, khiến Ngải Ni Khả nhìn không được muốn thật sâu hôn lên, xâm nhập vào trong.....

Hấn đã hết thuốc chữa rồi.

Phần sau sẽ có xôi thịt thế nên ta phải tách ra hắc hắc *cười gian*

Không biết có nên đặt pass cho xôi thịt không nữa *suy nghĩ cũng như là nghĩ suy*

Ngải Ni Khả gắng gượng đem tầm mắt của mình từ cánh hoa xinh đẹp kia dời đi, vô lực thở dài một tiếng thật sâu.

Tất cả bình tĩnh, lý trí cùng sức phán đoán của người trưởng thành lúc đối mặt tên quỷ ngu ngốc này, liền tức khắc bay lên chín tầng mây. Bằng không, giờ này hấn hấn phải ở Paris xinh đẹp chứ không phải ở tòa lâu đài âm u này cùng một tên quỷ hút máu đầu khỉ. Lại càng không nên suýt nữa bị đối phương giết chết, còn không cách nào giết chết cái tên chỉ cần tỉnh lại sẽ đem hấn vào chỗ chết.

Bất đắc dĩ thở dài một tiếng, Ngải Ni Khả chán nản xoay người đi lên cầu thang, đem Norris về phòng ngủ của hấn.

Mãi đến khi đã nằm trên giường lớn của mình rồi, Norris vẫn thủy chung ngủ rất trầm, nữa điểm tỉnh lại cũng không hứng thú, hiển nhiên không biết bản thân đã ở cửa tử đạo một vòng.

Vốn phải lập tức rời đi, Ngải Ni Khả nhìn không được ngồi xuống bên giường, say sưa ngắm nhìn Norris nằm trên giường ngủ mê mết.

Thật đẹp, không biết có phải hay không tất cả quỷ hút máu đều xinh đẹp như vậy. Nghe nói quỷ hút máu đều bất tử, để có thể xinh đẹp vĩnh hằng như vậy, nhất định sẽ có người nguyện ý trả bất cứ giá nào.

Có chút mê mang nghĩ, tay Ngải Ni Khả không ý thức xoa nhẹ hai má Norris.

Da thịt bóng loáng lạnh lẽo lại mềm mại nhu thuận, cảm giác từ lòng bàn tay vô cùng tuyệt vời, trên da mang theo một loại êm dịu sáng bóng không nói nên lời, giống hệt thủy ngọc trong suốt mượt mà đến từ quốc gia cổ đại phương Đông huyền bí.

Ý thức không rõ ràng, tay Ngải Ni Khả trượt xuống phía dưới, nhẹ nhàng thoát y phục của Norris. Giữa màu đen tinh khiết, thân thể Norris từ lần đầu tiên hắn nhìn thấy vẫn thế, trắng nõn thanh khiết xinh đẹp mê người.

Bàn tay tham lam tại nơi da thịt quang lỏa di chuyển, mơn trớn đường con nơi thắt lưng, vờn về điểm nhỏ nhỏ nổi lên trước ngực. Theo động tác tay, Ngải Ni Khả cúi đầu, môi cũng theo da thịt trơn bóng của Norris nhẹ nhàng hôn lên.

Quỷ hút máu này, y chính là báu vật mê người nhất, ngay từ đầu đã khiến hắn không cảm lòng được mà động tâm.

Ngải Ni Khả chỉ cảm thấy cổ họng khô nóng. Bụng dưới dường như bùng lên ngọn lửa, khiến hắn toàn thân đều hừng hực, mà bộ vị của nam nhân kia lại càng cứng rắn đến phát đau.

Hắn muốn ôm thân thể này, muốn hắn vì mình mà phóng túng, muốn hắn ở dưới thân thể mình vờn vẹo rên rỉ, muốn hôn lên khắp nơi trên cơ thể này, từ trên người hắn lưu lại ấn ký của mình.....

Dừng lại, không thể tiếp tục như vậy, bằng không hắn nhất định sẽ bỏ nhà ra đi.

Ngải Ni Khả hít một hơi thật sâu, miễn cưỡng ngưng lại động tác hôn Norris, lắc lắc đầu để khôi phục lại lý trí.

Hắn phải mau chóng rời khỏi nơi này, bằng không chỉ cần tên này tỉnh lại, hắn sẽ liền về với Chúa —— lý trí hắn cảnh cáo.

Thế nhưng, thân thể tuyệt diệu mê người như vậy, hắn hoàn toàn không muốn ly khai, hắn cam đoan sẽ phải hối hận cả đời —— dục vọng cám dỗ hắn.

Ngải Ni Khả từ trước đến nay chưa từng khó xử lựa chọn một cách khổ sở như vậy. Do dự rất lâu, cuối cùng giữ được tính mạng vẫn là quan trọng, nhưng hắn thật không muốn rời xa Norris.

Đang muốn đứng lên rời đi, Ngải Ni Khả nhận không được lần nữa nhìn về phía tên đang xích lỏa nằm trên giường kia.

Nhưng vào lúc này, đúng lúc Norris thay đổi tư thế, nằm trên giường xoay người đưa lưng về phía Ngải Ni Khả. Dáng vẻ này khiến thân thể y bày ra đường cong hết sức tuyệt vời, mà nơi bí ẩn giữa hai mông hơi khai mở, lộ ra một mặt tình sắc cảm dỗ khi ẩn khi hiện.

Lý trí Ngải Ni Khả oanh một tiếng, toàn bộ liền bay hết lên chín tầng mây. Mặc kệ, nếu không cho hắn ăn tươi mỹ vị trước mắt này, hắn nhất định sẽ vì cơ khát mà chết.

Cơ hồ sợ không kịp ôm tên quý đang ngủ mê mết này, Ngải Ni Khả khấn trương vỗ về da thịt nhẵn bóng lạnh lẽo của y, môi cũng theo quỹ đạo lần lượt hôn lên từng bộ phận.

Trước mắt là thân thể tuyệt vời như vậy, xương quai xanh nhô lên tinh tế mê người, vòng eo mềm dẻo mảnh khảnh khiến người thương tiếc, hai đóa anh đào nhạt sắc ngay ngắn trước ngực đứng thẳng rung động lòng người, phẳng phất quyến rũ hắn ngắt lấy.

Bị Ngải Ni Khả khiêu khích, dục vọng nam tính của Norris cũng dần dần thức tỉnh, hơi cương cứng, cuối cùng trước mặt Ngải Ni Khả cao cao dựng thẳng.

Vừa lòng với thành quả của mình, Ngải Ni Khả thân thủ đem thứ đang ngẩng đầu đó nắm trong lòng bàn tay. Cảm giác cứng rắn sung mãn khiến tâm hắn loạn khiêu, nuốt một ngụm nước bọt Ngải Ni Khả bắt đầu khẽ bộ lộng dục vọng trong tay.

Chưa từng trải qua khoái cảm như vậy, Norris dần dần tỉnh lại. Mở đôi mắt phủ đầy sương mù, trong lúc nhất thời không tài nào nhận định được tình hình hiện tại của mình. Từ dưới truyền đến từng đợt sóng khoái cảm xa lạ tuyệt vời khiến hắn hầu như không thể suy nghĩ được gì, chỉ có thể theo bản năng hưởng thụ cảm giác vui sướng.

Ngải Ni Khả chưa phát giác Norris đã tỉnh lại, như cũ chuyên tâm đùa bỡn thứ trong tay —— ngón tay vuốt ve phần thân cứng rắn, qua lại chơi đùa, thỉnh thoảng nhẹ nhàng ma sát phần đỉnh nhạy cảm, ngẫu nhiên còn tại cái khe nhỏ nhỏ ẩn ẩn nhào nặn một chút.....

Khi đầu ngón tay Ngải Ni Khả lại lần nữa ác liệt xẹt qua nơi mẫn cảm nhất của nam nhân, Norris liền co rút. Phẳng phất chống cự khoái cảm bao trùm, hai chân y vô thức căng thẳng, gắt gao đan quăn lại với nhau.

“Ồ.....” Từ giữa đôi môi hơi khép mở của Norris không ngừng phát ra tiếng rên rỉ khó chịu nói không nên lời.

Norris không hề minh bạch bản thân vì sao lại phát ra loại thanh âm này, nhưng lúc sau phát giác ra, cái loại cảm giác ghen trướng này sẽ giảm nhẹ một chút, hắn liền tự nhiên phát ra tiếng rên rỉ.

Norris ngọt ngào rên rỉ khiến Ngải Ni Khả thân thể cứng đờ, đắm chìm trong dục vọng hắn lúc này mới phát giác Norris đã tỉnh lại.

Hồng bét, vậy phải làm sao bây giờ? Quý huyết này có thể hay không giây tiếp theo liền bóp chết mình?

Lo lắng cho sinh mạng của mình khiến dục vọng của Ngải Ni Khả liền tiêu thất không ít, theo bản năng

đình chỉ hết thấy động tác.

Ngải Ni Khả dừng lại làm cho Norris tạm thời khôi phục một chút thần trí.

Ân, thì ra thoải mái và sảng khoái vừa rồi là đến từ môi cái tên nam nhân Ngải Ni Khả kia vuốt ve thân cận, tay hần thật nhiệt, môi cũng thật nhiệt, cơ thể quỷ hút máu chưa từng có nhiệt độ, thế nhưng da thịt lạnh băng của mình bị nhiệt độ này đụng chạm cũng không thấy khó chịu, ngược lại mang đến một loại khoái cảm kỳ lạ.

Norris nheo mắt, thân thể thoải mái làm hần quên mất nam nhân trước mắt là người mà hần đã thề muốn giết chết, chỉ cảm thấy khát vọng vui sướng và khoái hoạt vừa diễn ra.

Bởi vì Ngải Ni Khả ngưng động tác, Norris tự nhiên vãn vẹo thân thể, bản năng dùng dục vọng của mình hướng Ngải Ni Khả ma sát.

Ngải Ni Khả bị động tác nháo của Norris làm cho thất thần, phát giác trên dung mạo tuấn mỹ khiến mình mê luyến kia đã không còn sát khí băng lãnh, đôi mắt u lam mê hoặc lòng người cũng trở nên trong suốt, dày đặc sương mù cùng thần thái mơ màng chớp động bên trong mà hần rất tinh tường đó là dục vọng.

Thoạt nhìn cho dù là quỷ hút máu cũng không tránh khỏi hấp hần của dục vọng.

Cái đầu vừa hóa thạch của Ngải Ni Khả liền yên tâm, dục vọng vừa biến mất tức khắc một lần nữa bốc lên.

Cúi đầu, hần xấu xa ở trên đỉnh nụ hoa đang đứng sừng sững của Norris mút một cái, Norris thoáng chốc chấn động, nhũ tiêm giống như bị điện giật, một cổ chấn động hàm chứa đau đớn truyền khắp toàn thân, y khẽ rên một tiếng, rồi lại nhịn không được ưỡn ngực, lần nữa thể nghiệm khát vọng như thế mặc dù có chút khổ sở rồi lại tràn ngập khoái cảm.

“Ân, bảo bối, đem chân tách ra, ta sẽ cho ngươi dễ chịu hơn nữa.”

Thấp giọng dụ dỗ, Ngải Ni Khả nhẹ nhàng tách hai chân Norris, vừa hôn mặt trong đùi của Norris, vừa tiếp tục theo nhịp điệu bộ lông thú trong tay. Phối hợp với vuốt ve của Ngải Ni Khả, Norris phóng túng vãn vẹo thân thể, dùng thanh âm ngọt ngào biểu đạt vui sướng của mình.

“Thoải mái sao?” Ngải Ni Khả di chuyển cơ thể, môi ghé vào bên tai Norris, khàn giọng hỏi.

“Thoải mái.....Chính là cũng khó chịu.....Hảo kì quái.....Úc.....” Norris không rõ cảm giác kỳ lạ như bị lửa thiêu đốt trong thân thể mình là cái gì. Quỷ hút máu sợ lửa, thế nhưng hiện giờ cảm giác nóng rực trong cơ thể, cũng khiến y cảm thấy sung sướng điên cuồng. Khiến y muốn nhiều hơn nữa, muốn bị thiêu cháy, không hiểu được như thế nào giải quyết loại tình cảnh vừa khổ sở vừa thoải mái trước mắt, Norris nhịn không được vãn vẹo thân thể, dùng ánh mắt van cầu trông ngóng nhìn Ngải Ni Khả.

Tên quỷ hút máu này căn bản không hiểu thế nào là làm tình, chẳng những thân thể cực kỳ nhạy cảm, ngay cả phản ứng cũng trức trặc.....Y sống hơn 300 năm rồi cuộc là làm cái gì? Sẽ không phải mỗi ngày đều là ăn rồi lăn ra ngủ đi? (chính xác =.=)

Ngải Ni Khả nhìn không được nghĩ như vậy, lại không biết rằng phỏng đoán của mình thật sự vô cùng chính xác.

“Bảo bối, đừng gấp, từ từ nào.” Ngải Ni Khả cúi đầu khẽ cắn vành tai Norris, động tác tay đột ngột tăng lên.

Hắn dùng tay đè vào vật cứng rắn, khi thì nhẹ khi thì nặng vuốt ve nó, làm cho nó trong tay mình run rẩy nỉ non. Mỗi một lần bộ lộng, đầu ngón tay đều xẹt qua phần đỉnh nhạy cảm, khiến dịch thể tràn ra thấm ướt ngón tay.

“Aaaaaa.....” Norris co rút hai tay chộp lấy ga giường, khoái cảm bao phủ khiến y gần như điên cuồng, làm y không kìm được hét vang. Nước mắt không khống chế được trào ra, thấm ướt lông mi cong dài.

Ngải Ni Khả thương tiếc hôn lên nước mắt trong suốt trên mắt Norris, tay vẫn không ngừng lại. Sau đó liên tục mạnh mẽ ma sát, dịch thể bạch trọc theo cơ thể co rút bắn ra, tràn đầy trong tay Ngải Ni Khả.

Norris vô lực nằm trên giường, vẻ mặt mê mang, não bộ tạm thời trống rỗng. Cào cào cướp đi toàn bộ lý trí của y, khiến cả người y bị vấy vào trạng thái mờ mịt.

Ngải Ni Khả nhìn nam nhân dưới thân, đôi mắt u lam ngập đầy nước trở thành một màu lam sâu thẳm, dường như muốn đem hắn hút vào.

Ngải Ni khả hít một hơi thật sâu, cảm giác được dục vọng của mình đã muốn sung huyết mà cứng lên đau đớn.

“Vừa rồi dễ chịu không?”

Ngải Ni Khả cúi người ngậm lấy vành tai non mềm của Norris, thấp giọng hỏi, thanh âm khàn khàn hàm chứa ***.

Mặc dù vừa đạt tới cao trào, thân thể Norris lại như trước lạnh lẽo, nhưng loại nhiệt độ thấp này khiến *** Ngải Ni Khả càng thêm tăng vọt. Hắn dùng lực ôm lấy thân thể Ngải Ni Khả, đồng thời đem dục vọng cứng rắn nóng bỏng của mình để ổ bụng Norris qua lại cọ sát.

“Ân, thật thoải mái.”

Norris xụi lơ nằm trên giường, thần trí còn chưa từ lần cao trào trước khôi phục lại, hai chân như cũ ***

đang mở ra, như tận lực hấp dẫn nam nhân phía trước.

“Ta có thể cho người càng dễ chịu hơn.....đến, ôm chặt ta.” Ngải Ni Khả thì ào nói, rất nhanh cởi hết quần áo, khóa ngồi giữa hai chân Norris, sau đó kéo cao hai chân y vòng qua thắt lưng mình.

Norris ngoan ngoãn dùng hai chân cuốn lấy thắt lưng Ngải Ni Khả, hai tay cũng tự nhiên ôm lấy cổ Ngải Ni Khả.

Ngón tay Ngải Ni Khả linh hoạt tìm kiếm tới nụ hoa giữa hai mông, nụ hoa mềm mại khép mở, bởi vì vừa mới cao trào mà cửa khẩu có hơi hé mở. Ngón tay nhân cơ hội nhanh chóng xâm nhập, nhờ vào dịch thể ẩm ướt khi này dễ dàng đi sâu vào bên trong dững đạo mềm chặt.

“Ân.”

Norris giật giật cơ thể, có chút bất mãn do cảm giác kỳ dị đến từ bộ vị của mình.

“Ngoan, đừng nhúc nhích, ta cam đoan một hồi sẽ rất thoải mái.” Một bên dụ dỗ, Ngải Ni Khả nhẹ nhàng co rút ngón tay, khuếch trương động khẩu nho nhỏ.

Cơ thể mẫn cảm rất nhanh cảm thụ được khoái cảm, nội bích bắt đầu tự động mấp máy, kẹp chặt ngón tay Ngải Ni Khả.

“Bảo bối, thân thể người thực là mẫn cảm, quá tuyệt vời.”

Vừa tán thưởng, Ngải Ni Khả vừa rút ngón tay ra, liền đỉnh vòng eo, khẩn trương đem cự vật của mình để tại huyết khẩu đã nở rộ.

Thoáng dùng chút lực, dục vọng nam tính của hắn thuận lợi tiến vào, dững đạo mềm mại mở ra, tiếp nhận toàn bộ cự vật.

Ngải Ni Khả hít một hơi, ôm chặt Norris, bắt đầu thông thả di chuyển. Rút ra, thúc mạnh, dần dần tăng tốc độ. Lặp lại trừu sáp, một lần so với một lần càng thêm sâu, một lần so với một lần càng kịch liệt.....

“Úc.....” lông mày Norris hơi nhăn lại, thanh âm hừ hừ bất mãn.

Thân thể bị vật thể kỳ lạ nóng bỏng mà cứng rắn lấp đầy, có chút trướng, rồi lại ngoài ý muốn cảm thấy thỏa mãn.....

Norris thấp giọng rên rỉ. Cái thứ trong thân thể mình lay động, vừa mới qua cao trào cơ thể vô cùng nhạy

cảm, mỗi một chuyển động đều làm hắn sản sinh ra cảm giác nôn nóng nói không nên lời. Muốn kẹp chặt nó không cho nó di chuyển, rồi lại nhịn không được khát khao nó di chuyển càng nhanh càng kịch liệt hơn chút nữa mới tốt.....

Cảm giác vừa rồi không giống khoái cảm truyền đến từ nơi đang bị xâm chiếm, dục vọng phía trước lại bị khoái cảm này khiến cho lần thứ hai chậm rãi thẳng cứng.

“Ồ a ——” một chỗ nào đó trong cơ thể đột nhiên bị va chạm, khoái cảm so với vừa rồi càng kịch liệt như tia chớp nơi đó nhanh chóng truyền khắp toàn thân, cơ thể Norris run rẩy, gắt gao kêu lên, thân thể nhất thời nhũn như bùn.

Thật là quá mỹ diệu, nội bích non mềm ẩm ướt chặt chẽ siết lấy cự vật của hắn, mỗi một lần ma sát đều mang đến vui sướng không thể hình dung. Mà chỗ sâu nhất trong thân thể Norris, thật mềm mại cùng thoải mái không thể hình dung, mỗi khi hắn va chạm vào trong, liền giống như tiến nhập vào thiên đường.

Ngải Ni Khả say sưa thúc vào, hắn gầm nhẹ, ra sức đóng đưa thất lưng, dùng vật cứng rắn của mình mãnh liệt va chạm vào vị trí mềm mại tuyệt diệu trong cơ thể Norris, khoái cảm tột đỉnh lần lượt bao phủ hắn, thẳng đến cuối cùng cuồng dã bùng phát.

Lúc dịch thể nóng rực của Ngải Ni Khả bắn vào, Norris cũng lần thứ hai đạt tới đỉnh.

“Bảo bối Norris, chúng ta hòa giải có được không?”

Qua hơn nửa ngày, bình ổn lại hô hấp Ngải Ni Khả mới nghiêng người nằm xuống, đổi một tư thế thoải mái ôm lấy Norris, hắn ôn nhu đề nghị.

“Ta mới không cần.”

Norris hung hăng trừng mắt Ngải Ni Khả, thân thể sau khi đạt được thỏa mãn, trong đầu y lại nhớ tới thâm cừu đại hận mấy ngày qua.

Chính là người này, chẳng những tự tiện xông vào lâu đài làm phiền y, còn dùng máy hát chết tiệt khiến hắn ngủ không được, ăn không vô, làm hắn mỗi ngày đều giống như sống trong địa ngục.

Phần nộ lần nữa dấy lên, trong mắt Norris chớp động ra quang mang dữ tợn. Thế nhưng thân thể vừa mới qua cao trào còn đắm chìm trong dư vị hoan ái, sương mù trong mắt vẫn như cũ lưu chuyển nồng đậm *** cùng mị ý, ánh mắt phần nộ cứ như vậy bắn ra một loại dục vọng ái muội, ngược lại biến thành biểu tình yêu mị quyến rũ.

Ngải Ni Khả chỉ cảm thấy tâm của chính mình giống như bị ánh mắt này câu đi, tâm thần nhộn nhạo, hắn nhịn không được ôm lấy Norris thật sâu hôn xuống.

“Ồ.....”

Norris bị hôn đến vui sướng mê hoặc, nhin không được hé môi mút lấy đầu lưỡi ẩm áp mềm mại của Ngải Ni Khả.

Hơi thở ngọt ngào vắn vít ở đầu mũi, nước bọt tràn ra, hương vị mỹ thực lại xuất hiện trong đầu.....Norris vô thức hé miệng, một ngụm cắn xuống.

“Đau, người sao lại cắn ta?” Cảm giác đau đớn trên môi khiến Ngải Ni Khả nhanh chóng đẩy Norris ra, hậm hực oán trách.

“Ta đói ~~”

Ôm lấy thắt lưng Ngải Ni Khả, Norris cầm tay Ngải Ni Khả cọ cọ, thì thào nói thầm.

Phần nộ vừa rồi lại lần nữa xẹp xuống, nụ hôn của Ngải Ni Khả giống như có ma lực, dễ dàng khiến cho ý thức của y trở thành một mảnh mù mịt.

“Không phải vừa mới ăn xong sao? Người thật là mau đói a~” Nhìn thấy Norris trước mắt như cún con đói bụng cọ cọ vào tay mình, Ngải Ni Khả thở dài hết cách, vẫn là đem cổ tay mình đem đến bên môi Norris.

“Ta quả thật đã 7 ngày rồi cũng chưa có ăn gì.” Norris dùng ánh mắt oán giận nhìn Ngải Ni Khả, sau đó một ngụm cắn vào cổ tay Ngải Ni Khả, thỏa mãn hừ một tiếng, ngụm lớn nuốt xuống.

“Tại sao mấy ngày qua lại chưa ăn gì?”

Ngải Ni Khả dùng tay còn lại yêu thương vỗ về mái tóc dài của Norris, đau lòng hỏi.

“Còn không phải tại người hại, dùng mấy thứ âm ỉ đáng ghét kia làm ta ngủ không được ăn không vô?” Norris vừa ăn vừa than phiền, thanh âm mơ hồ có một loại mỉa ý khiến người ta mềm lòng.

“Vậy cũng không thể trách ta a~, ai kêu người lần trước đánh ta lợi hại như vậy.....” Ngải Ni Khả tâm thần rung động, bụng dưới lại nóng lên. Hắn miễn cưỡng thu liễm tâm tư hoảng hốt, vì chính mình biện giải.

“Đó là người xông tới quấy rầy ta ngủ trước.”

Norris ngẩng đầu, buồn bực trừng mắt Ngải Ni Khả.

“Hảo hảo, đều là ta không tốt, thực xin lỗi, là ta sai rồi, ta nhận lỗi.....Xem ta vừa ở trên cho người thoải mái như vậy, không tức giận nữa được không?” Ngải Ni Khả giờ phút này cực kỳ yêu thương về ba phần tùy hứng ba phần nũng nịu của Norris, lòng tràn đầy yêu mến nói không nên lời, làm sao còn tâm tư phân biệt được đúng sai, chỉ nhất mực dỗ dành Norris.

Không có biện pháp, ai bảo mình ăn người ta. Hơn nữa, đối phương dù sao cũng là tên ma đầu cứng đầu không nói đạo lý, hay mạnh miệng thế thôi.

Norris trắng mắt liếc Ngải Ni Khả một cái, vừa lòng cúi đầu tiếp tục cắn cổ tay Ngải Ni Khả mút vào.

Bởi vì ăn quá mức chuyên tâm, vai Norris hơi thu vào, xương bả vai lôm xuống khiến người ta vô cùng thương yêu. Ngải Ni Khả dùng tay thay Norris vén những sợi tóc đen trên gò má ra sau tai. Theo tay hắn, đôi tai nhỏ nhắn xinh đẹp của Norris lộ ra, tóc đen làm nổi bật vành tai màu ngọc bạch trong suốt.

Ngải Ni Khả càng xem trong ngực càng vui vẻ, đợi Norris lần nữa ngẩng đầu, hắn vội vã cúi xuống ngậm lấy vành tai nhìn qua vô cùng ngon miệng kia, dùng đầu lưỡi và răng nanh nhẹ nhàng liếm lộng.

“Không nên.....thật ngứa.”

Theo lỗ tai truyền đến cảm giác ngứa ngứa khiến Norris khó chịu lắc đầu né khỏi quấy rầy của Ngải Ni Khả.

“Bảo bối, đáp ứng ta hòa giải có được hay không?” Ngải Ni Khả tiếp tục cầu hòa.

Norris nghiêm túc tự hỏi.

Máu người này rất hảo, còn hơn những túi huyết trong bệnh viện gấp mấy lần; còn có, việc hắn vừa cùng mình làm vô cùng thoải mái.....

“Được rồi, bắt quá người về sau phải ngoan ngoãn làm đồ ăn của ta, cả chuyện tình vừa nãy nữa.”

Bị khao khát dành cho đồ ăn và *** hấp dẫn dễ dàng áp đảo hết mọi thứ, khát vọng đối với mỹ vị khiến Norris không chút do dự tiếp nhận đề nghị của Ngải Ni Khả, thuận tiện còn đưa ra điều kiện kèm theo.”

“Không thành vấn đề.”

Ngải Ni Khả tự xem nhẹ nửa câu đầu, chỉ nghe nửa điều kiện sau khiến hắn phi thường khoái trá.

Norris hài lòng nhích nhích thân thể, giơ tay ôm lấy Ngải Ni Khả, gắt gao quần lấy hắn.

Y thích mùi trên thân thể người này, thích nhiệt độ trên cơ thể trơn bóng của hắn, thích cảm giác dễ chịu khi da dễ hai người cùng dán một chỗ, càng thích động tác hắn vừa rồi khiến mình vui sướng.....

Thân thể Norris lại trở nên buồn ngủ, kỳ quái, mỗi lần nếm xong máu Ngải Ni Khả, y liền đặc biệt buồn ngủ. Lười biến ngáp một cái, Norris cọ a cọ trong ngực ấm áp của Ngải Ni Khả, nhắm mắt lại, liền ngủ.

4. Chương 4

“Người vẫn luôn ở nơi này một mình sao?” Ngải Ni Khả thường thức chơi đùa mái tóc dài của Norris, tùy ý hỏi.

Lúc này, hắn và Norris đang ngồi trên sân thượng tầng cao nhất của lâu đài, bầu trời tháng tư trong vắt xinh đẹp, lấp lánh ánh sao tô điểm trên màn đêm xanh thẫm, ánh sáng trong suốt hiện ra cực kỳ rực rỡ. Gió đêm mát mẻ nhẹ nhàng thổi tung mái tóc dài của Norris, khiến sợi tóc đen nhẹ nhàng bồng bềnh.

“Đúng vậy.”

Norris nằm giữa hai chân Ngải Ni Khả, thân thể mềm mại tựa trong ngực hắn, lười nhác gật đầu. Y thật sự không rõ Ngải Ni Khả vì cái gì kéo y đến đây ngồi. Mái nhà bằng đá, còn trải một tầng cát, ngồi lên không dễ chịu chút nào.

Ngải Ni Khả nói muốn thưởng thức cảnh đêm, chính là Norris quả thực không cảm thấy những đốm nhỏ cùng mặt trăng này có cái gì đẹp để coi chứ. Bất quá, bị nụ hôn của Ngải Ni Khả quyến rũ, y vẫn là ngoan ngoãn để Ngải Ni Khả bế lên đây, bởi hắn cùng nhau ngồi chỗ này hóng gió.

“Người ở đây, tại sao không ai biết?” Ngải Ni Khả tò mò hỏi, hắn tới nơi này lâu như vậy cũng chưa nghe nói qua tin đồn nào về quỷ hút máu. Norris không phải nhờ hút máu người để tồn tại sao? Lý nào mấy trăm năm nay đều không có người phát hiện ra a~.

“Nơi này chưa từng có người đến, làm sao có khả năng có người biết ta ở nơi này?” Đánh một cái ngáp, Norris thoải mái tựa vào vai Ngải Ni Khả, lười biếng nói.

“Thế nhưng không phải hút máu người mới sống sót được sao? Những người bị người hút máu ấy, chẳng lẽ không ai tố cáo người là quỷ hút máu?” Ngải Ni Khả vẫn chưa thỏa mãn lòng hiếu kỳ, tiếp tục truy hỏi đến cùng.

“Ta mới không cần hút máu tươi, bọn họ bắn như vậy.....Ta đều lấy vài bịch máu từ kho máu trong bệnh viện trực tiếp xách về uống.” Norris lại ngáp thật dài, nâng mi trắng mắt liếc Ngải Ni Khả một cái. Con người sâu thẳm lóe ra tinh quang sáng rọi khiến người mê say.

Ngải Ni Khả bị tia sáng kia mê hoặc, chậm rãi cúi người hôn lên đôi mắt lấp lánh tựa bảo thạch.

Đầu lưỡi ẩm áp ả ướt nhẹ nhàng trượt lên lông mi và mí mắt, y thực dễ chịu lại hơi ngứa. Norris choàng tay ôm lấy cổ Ngải Ni Khả, dường như chưa đủ, kéo đầu hắn đem môi mình hướng tới.

Dưới bầu trời đầy sao, khí tức nhàn nhạt về đêm vẫn vút xung quanh họ, loài người và quỷ hút máu giao triền cùng một chỗ, tiếng hôn môi tinh tế ngọt ngào mà mê loạn, trong bóng đêm dung hòa thành mặt hơi thở ôn nhu quyến luyến.

Gió đêm bay lượn xung quanh họ phát ra âm thanh nhẹ nhẹ, phảng phất như đang nhẹ nhàng phẩy cánh.....

Kỳ quái, nụ hôn của Ngải Ni Khả như mang theo một sức mạnh khó hiểu, mỗi lần đều làm y sa vào một loại vui sướng đến mê mang choáng váng. Norris yếu ớt rúc vào trong ***g ngực ẩm áp dẻo dai của Ngải Ni Khả, hỗn loạn nghĩ.

“Người thế nào biến thành quỷ hút máu?” Ngải Ni Khả nỉ non hỏi, đôi môi quyến luyến trên gò má Norris.

“Ta sinh ra đã là quỷ hút máu, cha ta là quỷ hút máu, mẹ ta là nhân loại.....Sau khi sinh hạ ta thì mẹ ta mất, cha và ta ở nơi này.....nhưng sau khi ta trưởng thành hắn nói muốn đi đến nơi khác, sau đó thì đi.....Ta một mình ở lại đây.....” Norris uể oải trả lời.

“Vì sao người không cùng cha mình rời khỏi đây?”

Ngải Ni Khả buồn bực nhu nhu lỗ tai của Norris kiên quyết hỏi.

Ba trăm năm đều ở đây, Norris không cảm thấy buồn sao?

“Không muốn, nơi khác có gì hay chứ, ta thích ở đây, có giường êm ái, lại không có người âm ỉ quấy rầy ta.” Đưa tay ôm lấy thắt lưng Ngải Ni Khả, Norris dùng hai gò má cọ a cọ khuôn ngực trần trụi của Ngải Ni Khả. Lông trước ngực Ngải Ni Khả màu vàng vàng lại mềm mại cọ vào rất thoải mái. Norris thích loại cảm xúc ôn nhu như vậy, càng thích hương vị ngọt ngào tỏa mát trên thân thể này.

“Vậy người trước giờ đều chưa từng đi tới địa phương khác, chưa hề gặp những tên quỷ hút máu khác sao?”

Ngải Ni Khả có chút kinh ngạc, ngay trong lâu đài cổ này, một người chưa từng kết giao với bất kỳ ai, đừng nói 300 năm, để hắn như vậy chưa quá 3 tháng hắn đã điên mất.

“Đúng vậy, ta muốn đi nơi khác làm gì, gặp mặt đồng loại làm chi? Ta cảm thấy ta một người ở chỗ này tốt lắm a~.”

Norris gật đầu xác nhận, tuyệt không cảm thấy có gì khó hiểu.

“Ta cảm thấy người có khuynh hướng tự bế rất nghiêm trọng.” Ngải Ni Khả lầm bầm nhắc, bàn tay xuyên qua mái tóc dài mềm nhẵn của Norris đùa nghịch.

“Đó là cái gì, Comilla cũng nói với ta như vậy.” Norris ngáp một cái, cũng không thực sự nghiêm túc hỏi.

“Là một loại tinh thần.....quên đi, nói người cũng không hiểu. Đúng rồi, Comilla là ai?” Ngải Ni Khả quan sát đôi mắt Norris đã muốn nhắm lại, nản lòng mà ngưng lại không giải thích cho y thế nào là tự kỷ.

“Àn, Comilla chính là cha ta.....ta buồn ngủ quá.....”

Ở giữa hơi thở ấm áp của Ngải Ni Khả, Norris dần dần chìm vào trạng thái mơ màng nửa tỉnh nửa ngủ.

Ngải Ni Khả ôn nhu cúi đầu chăm chú nhìn Norris, dưới ánh trăng tên này trở nên vô cùng xinh đẹp thanh khiết, vẫn mang theo nét ngây thơ khờ dại, thật giống như một thiên sứ —— Ngải Ni Khả phì cười, hẳn vậy mà lại cảm thấy tên quỷ hút máu này như là thiên sứ, nếu Thượng Đế biết ý nghĩ này của hắn, có thể hay không tức đến hộc máu?

Ngải Ni Khả nhịn không được đưa tay gầy gầy hàng mi dài của Norris, đầu ngón tay lướt qua lướt lại, mang theo một chút cảm giác ngứa ngáy. Cảm xúc rất nhỏ kia, theo đầu ngón tay truyền thẳng vào lòng, giống như hàng mi kia không chỉ xẹt qua đầu ngón tay mà còn ở trong lòng hắn, mà tâm hắn tựa hồ bởi vì sợ nhột mà khẽ co rút.

Norris cầu nhàu, hiển nhiên đối với quấy rầy của Ngải Ni Khả rất bất mãn, nghiêng thân một cái, hắn dứt khoát dúi đầu vào ngực Ngải Ni Khả, rõ ràng chuẩn bị đi vào giấc ngủ.

“Ai, đừng ngủ, người ban ngày cũng ngủ ban đêm cũng ngủ thật giống con heo nhỏ.....Norris, ngoan, ngồi dậy nói chuyện với ta đi.”

Ngải Ni Khả vỗ nhẹ thiên hạ trong ngực mình, bất mãn oán giận.

Hiển nhiên, hắn vỗ nhẹ đối với Norris mà nói, càng như một loại ru ngủ. Cúi đầu chăm chú nhìn Norris ngủ say trong lòng mình, Ngải Ni Khả bất đắc dĩ thở dài, tay lại tự nhiên thay Norris vén vài sợi tóc buông xuống trên mặt, động tác nhẹ nhàng, ôn nhu cùng trân quý đến hắn cũng không phát giác.

Ngay lúc này, bao tử Ngải Ni Khả không hợp thời mà vang lên.

Hảo đói —— cảm thụ được dạ dày mình phát ra kháng nghị, Ngải Ni Khả vô lực than thở.

Một ngày một đêm chưa ăn gì, bị Norris xem như thực phẩm ăn hai lần, còn làm rất nhiều chuyện tình tiêu hao thể lực — ân ái. Hắn cũng không phải siêu nhân, đương nhiên sẽ đói. Hơn nữa, hắn có thể bị quỷ hút máu xem như đồ ăn, nhưng không có cách nào ăn lại, mà ở nơi quái quỷ này căn bản không có thứ gì có thể ăn được. Muốn ăn, hắn phải quay về Koblenz.

Ôm lấy Norris đem về phòng ngủ, Ngải Ni Khả quyền luyến hạ xuống một nụ hôn dịu dàng, sau đó mới lặng lẽ rời đi, không quên thay Norris đóng lại cửa phòng.

“Trời, Ryan, sao ngươi lại tới đây?” Ngải Ni Khả nhìn bạn tốt Ryan đang chờ mình ở ngoài khách sạn kinh ngạc, cực kỳ vui mừng tiến lên nhiệt tình ôm chầm lấy đối phương.

“Ngươi còn sống a~. Thật là hiếm thấy, ta còn nghĩ ngươi đã hóa thành bữa ăn ngon cho quỷ hút máu rồi chứ.” Ryan hiển nhiên vui vẻ không kém Ngải Ni Khả, hắn một phen đẩy ra Ngải Ni Khả, buồn bực cực kỳ mà đánh giá nét mặt tỏa sáng của hắn, sau đó hung hăng nện một quyền chào hỏi.

“Ryan, ta không đắc tội ngươi nha?” Ngải Ni Khả nhanh nhẹn tránh nắm đấm của Ryan.

“Nói như vậy cũng không giấu lại ta là vì ai mới buông xuống toàn bộ công tác ở Paris chạy đến nơi quái quỷ này? Ngươi nói một câu cùng quỷ hút máu quyết đấu, sau đó bỏ chạy mất dạng, ta gọi điện mãi mà ngươi không nghe máy.....Nếu không lo lắng ngươi đã trở thành bữa ăn cho quỷ hút máu, ta mới không khẩn cấp vọt tới đây. Ta đêm qua đến, đang chuẩn bị sáng hôm nay không thấy ngươi xuất hiện, ta liền báo cảnh sát, sau đó mang một đội đặc chủng binh đến Dạ Bảo đem ngươi lôi ra đây!” Ryan hung hăng trừng mắt Ngải Ni Khả, oán giận.

“Ryan thân ái, ta biết ngươi đối với ta thật tốt, ta phi thường phi thường phi thường cảm động.....Thế nhưng, ngươi nên tin tưởng năng lực của ta, ta làm sao có thể xảy ra chuyện gì được? Ta là người ưu tú nhất xuất sắc nhất của gia tộc Santos a~.” Vừa trấn an bạn tốt, Ngải Ni Khả vừa kéo hắn vào phòng.

“Vậy xin vỗ tay tán thưởng ngươi mệnh tốt, bại hoại sống ngàn năm.” Ryan khắc khe quở trách hắn.

Ngải Ni Khả nhún nhún vai cười, đối với thói quen nói chuyện không tốt của bạn thân không cho là đúng.

“Được rồi, ngươi nói chuyện về quỷ hút máu là thật?” Vào phòng, Ryan lấy ra chai rượu, tìm một cái ly thủy tinh tự cấp cho mình uống một ngụm, sau đó mới hoài nghi hỏi Ngải Ni Khả. Tuy rằng vì chuyện này hắn mới ngàn dặm xa xôi từ Paris tới nơi này, thế nhưng trong lòng Ryan đối với lời nói của Ngải Ni Khả vẫn có chút nghi ngờ, dù sao hắn cũng không tin hiện tại sẽ có sinh vật quỷ hút máu tồn tại, thủy chung cho rằng vật kia có thể là do ảo giác của Ngải Ni Khả mà ra.

“Đương nhiên là thật, ta đúng là đã bị y hút máu, y tuyệt đối là quỷ hút máu hàng thật giá thật.” Vuốt cổ, Ngải Ni Khả thì thào trả lời.

Trên cổ hắn hoàn toàn nhìn không ra dấu răng, chỗ bị Norris cắn sau khi Norris ăn xong thì nhanh chóng lành lại. Chỉ có điều, cảm giác bị hút máu vẫn rõ ràng lưu lại trong ký ức Ngải Ni Khả, hắn nhẹ nhàng ấn

vào động mạch đang đập trên cổ, không khống chế được hồi tưởng đến quãng thời gian cùng Norris triền miên hoan ái trên giường.

Cảm nhận khi cùng Norris làm tình cùng khoái cảm tuyệt đỉnh lúc cao trào, hẳn từ khi hiểu thế nào là tình ái cho đến nay chưa từng cảm thụ qua. Thân thể Norris tuyệt vời như vậy, hẳn hận không thể mỗi ngày cùng y ở trên giường dây dưa.

Nghĩ nghĩ, Ngải Ni Khả không tìm được lộ ra nụ cười tà ác tràn ngập dự vọng.

Ryan hoài nghi xem xét Ngải Ni Khả. Nếu Ngải Ni Khả đúng như lời hắn nói trở thành thức ăn cho quỷ hút máu, với tính tình của hắn hẳn là rất phần nộ mới đúng, chính là, trong lời nói Ngải Ni Khả chẳng những nghe không ra nửa phần chán nản ảo não, ngược lại mang theo đắc ý dào dạt, lúc này hắn lại còn cười ngớ ngẩn —— Ryan đảo mắt khinh thường, cay nghiệt nói:

“Người cười hết sức gian nha~, hơn nữa còn phi thường dần dần, nhìn rất giống một tên trí não kém phát triển nha~.”

“Quá đáng, Ryan, người thế nào có thể hình dung ta như vậy.” Ngải Ni Khả bất mãn chỉ trích, nhưng vẫn là không thể khống chế được tươi cười trên mặt.

“Tối cùng là chuyện gì đã xảy ra, đến nói nghe một chút.”

Ryan duỗi hai chân ngồi trên ghế sofa, bắt đầu thăm dò. Hắn rất hiếu kỳ sự tình gì đã xảy ra mấy ngày qua, khiến Ngải Ni Khả có thể lộ ra biểu tình quái gở như vậy.

“Nga, Ryan, người tuyệt đối sẽ không ngờ tới. Ngày đó sau khi ta đến đây, phải đi Dạ Bảo xem xét một chút tình hình, kết quả trong một căn phòng ở lầu hai, lại phát hiện một mỹ nhân.....” Ngải Ni Khả tự lấy cho mình một ly rượu, tựa vào bệ cửa sổ bắt đầu kể lại.

“Ta chỉ có thể tặng người hai chữ —— đáng đời.” Nghe Ngải Ni Khả kể lại hết sự tình. Ryan không chút nào lưu tình phán.

“Tên quỷ hút máu kia nghe ra so với người càng thêm dần.....Cứ thế mà bị người ăn luôn.....Bất quá, Ngải Ni Khả, ta thật sự hoài nghi, không phải ta không tin người, nhưng mà ta chỉ ít hiểu rõ, sức mạnh của quỷ hút máu so với con người cường đại hơn rất nhiều, ta cảm thấy người mới phải bị ăn tươi mới đúng, người xác định người không vì bảo vệ cái gọi là tôn nghiêm mà bịa chuyện chứ?”(bạn Ryan nghi ngờ bạn Khả nằm dưới mà giấu =]])

“Thân ái, nói cho ta biết tình hình thực tế đi, ta cam đoan sẽ không cười nhạo người.” Ryan ác ý khiêu khích Ngải Ni Khả, lộ ra nụ cười đen tối.

Ngải Ni Khả không trả lời hắn mà trực tiếp đem bình hoa ném qua.

“Mặc kệ người, sở thích của người luôn luôn khác thường, cho nên ta đối với việc người mê thượng một tên quỷ hút máu cũng không quá kinh ngạc.....Bất quá, người dự định khi nào quay về Paris?” Nhanh nhẹn buông xuống chén rượu, vũng vàng tiếp lấy bình hoa, Ryan vô cùng nhạy bén chuyển chủ đề.

“Người đừng quên, tháng sau là hôn lễ của em gái ta, người đã đáp ứng làm phù rể cho nàng, người nếu dám thất hứa với nàng, ta nhất định sẽ bị nàng mắng đến chết.” Ryan uy hiếp trừng Ngải Ni Khả.

“Người yên tâm, ta nhất định sẽ không bỏ lỡ hôn lễ của Alicia. Nga, đúng rồi, Ryan, người có muốn gặp Norris không, hẳn thật sự rất xinh đẹp, hơn nữa —— còn rất đáng yêu.” Ngải Ni Khả lấy ly rượu ngồi xuống.

“Người nếu không gặp nguy hiểm, ta còn ở lại chỗ này làm gì? Ta buổi chiều sẽ trở lại Paris. Hơn nữa, ta ngoài con người ra bất luận chủng tộc gì cũng đều không có hứng thú, không giống người, sắc dục huân tâm, mỹ sắc trước mặt cái gì cũng đều quên hết, cái gì cũng không quan.....Biết rõ đối phương là quỷ hút máu vậy mà còn dám cùng hắn lên giường. Đúng rồi, Ngải Ni Khả.....”

Ngải Ni Khả liếc hắn trắng mắt, Ryan rõ ràng từ chối đề nghị của Ngải Ni Khả giờ đột nhiên cười quỷ dị, ghé sát vào Ngải Ni Khả nói: “Lấy tư cách là bằng hữu, có chuyện ta không thể không cảnh báo người, nghe nói những tên quỷ thể lực đều phi thường kinh người, người cần phải chú ý giữ gìn sức khỏe, nếu không đợi đến lúc quay về Paris, mới phát hiện người đã hoàn toàn không thể “giương lên” được, đến lúc đó không ai có thể cứu được người đâu.” (Ryan sợ Khả ca tình tấn nhân vong =))

“Chết đi, người đây là miệt thị năng lực của ta, Ryan, người nên vì thương tổn đến tâm hồn thuần khiết của ta mà chịu lỗi, nếu không ta tuyệt không tha thứ cho người.” Ngải Ni Khả cường điệu đem hai tay ôm trước ngực, ai oán nhìn chằm chằm Ryan.

“Tùy người.” Ryan triệt để không phản ứng với đe dọa của Ngải Ni Khả.

“Kết bạn không cẩn thận chính là thế này.....Quên đi, ta tha thứ cho người, chúng ta đi ăn cơm đi, ta sắp chết đói rồi. Ở đây tuy là không bằng Paris phồn hoa, nhưng thức ăn thật sự đặc sắc, lại có rượu vang phi thường tinh khiết và thơm ngon, hương vị tương đối không tồi, chúng ta đến hảo hảo uống một ly đi.” Vừa nói, Ngải Ni Khả vừa đứng lên, đưa tay kéo Ryan.

“Ngải Ni Khả, cho dù người nói quỷ hút máu kia có bao nhiêu khả ái, y nói cho cùng cũng không phải nhân loại. Ta biết ma quỷ đều phi thường xinh đẹp mê người gì đó, thế nhưng ta vẫn chân thành khuyên người, khi hứng thú qua đi phải nhanh chóng ly khai mới tốt.....Bất luận cuối cùng là người yêu quỷ hút máu hay biến thành quỷ hút máu, ta cam đoan ta đều không muốn nhìn thấy kết cục này.” Ryan nỗ lực cuối cùng, đối với bằng hữu đã muốn sắc mê tâm khiêu (bị sắc đẹp mê hoặc không suy nghĩ được rõ ràng) của mình đưa ra cảnh cáo.

“Người có thể an tâm, ta đối với quỷ hút máu không hề có hứng thú.....Có điều, người vì sao cho rằng ta sẽ yêu một quỷ hút máu chứ, Ryan thân ái của ta, người cũng quá cường điệu rồi đi? Tuy rằng ta chưa từng gặp qua thứ gì mê người như vậy, thế nhưng ta thế nào có thể yêu thượng cái tên thô bạo, lừa dối, tự kỷ như thế chứ?” Liếc Ryan trắng mắt, Ngải Ni Khả hậm hực trả lời.

Hắn chẳng qua là bị vẻ xinh đẹp của Norris mê hoặc mà thôi, tuy là bọn họ đã lên giường, thế nhưng đối người ba ngày hai bữa lại đối tình nhân như hắn, hơn hết là trò chơi của người lớn người tình ta nguyện mà thôi, thế nào lại dính đến tình yêu nghiêm trọng như thế.

“Lười biếng, thô bạo, tự kỷ?” Ryan nhướn mày nghi ngờ, nở nụ cười xấu xa.

“Chính là vừa này mới có người nói y phi thường khả ái, cực lực động viên ta đi nhìn đấy, sao chỉ sau công phu chớp mắt một cái liền thay đổi.”

“.....” Ngải Ni Khả tức giận trắng mắt liếc Ryan, có loại bằng hữu thích đem khuyết điểm của bạn bè ra làm niềm vui có đôi khi thật sự là chuyện tình khiến người ta buồn bực. Nhưng mà hắn cũng không nói sai a, tuy là Norris quả thật vừa lười biếng lại bị tự kỷ còn thô bạo, thế nhưng không biết vì sao, hắn luôn cảm thấy y đáng yêu muốn chết.....

5. Chương 5

Trở lại Dạ Bảo, Ngải Ni Khả phát hiện Norris dĩ nhiên còn đang ngủ, tiện thể đem một chút vật dụng hàng ngày cùng thức ăn đến đặt ở một bên, hắn ngồi vào trước giường bắt đầu nỗ lực đánh thức Norris. Hắn cố gắng vừa vỗ lại vừa lay nửa ngày, Norris rốt cuộc chậm rãi chớp chớp hàng mi thật dài vài cái, từ từ mở mắt.

“Người thật đáng ghét, làm gì không cho ta ngủ.....”

Bất mãn trừng mắt Ngải Ni Khả, đôi mắt u lam của Norris vẫn mang theo một tàn sương mù.

“Người ngủ một ngày một đêm rồi, lại ngủ nữa sẽ hóa heo đó. Hơn nữa, người mỗi ngày đều ngủ lâu như vậy, không thấy thực lãng phí thời gian sao? Bảo bối, chúng ta tới làm chuyện tình thoải mái được không?” Ngải Ni Khả lòng đầy ý xấu cúi đầu, thật sâu hôn xuống. Đồng thời tay hắn linh hoạt duỗi vào trong chăn, chuẩn xác đi tới bộ vị mẫn cảm bên trong khố hạ của Norris.

Dục vọng nam tính đang yên ổn ngủ say giữa hai chân, bàn tay Ngải Ni Khả mở ra, nhẹ nhàng áp trụ vật nhỏ mềm mại, sau đó thoáng dùng sức mát xa lên.

“Ờm.....” Norris hừ một tiếng vui sướng, dục vọng mẫn cảm dưới sự âu yếm thành thạo của Ngải Ni Khả nhanh chóng bùng nổ cứng rắn. Y hơi vận vẹo thân thể, tìm kiếm càng nhiều khoái cảm hơn nữa.

“Thích không?” Ngải Ni Khả nỉ non nắm lại bàn tay, đem bộ phận đã muốn cương cứng nắm sâu vào lòng bàn tay, đầu ngón tay thon dài bắt đầu ở trên vật thể cứng nóng nhẹ nhàng vẽ những vòng tròn, thỉnh thoảng còn nghịch ngợm kéo một chút nhu nhu vùng lông mao, hay khẽ gãi một chút nụ hoa bí ẩn bên dưới.

Cơ buồn ngủ của Norris hoàn toàn tiêu thất, thân thể bắt đầu tiến vào lửa nhiệt tình, y không kiên nhẫn kéo chân, làm cho thân thể quang lỏa của mình phơi bày mát mẻ trong không khí. Ngải Ni Khả gần như mê muội ngắm nhìn thân thể trần trụi trước mắt.

Thật đẹp.

Ánh sáng ảm đảm trên thân thể Norris phản chiếu quang mang yếu ớt, tựa như khối cẩm thạch hàm chứa vẻ lộng lẫy băng lãnh, vòng eo mảnh khảnh, cánh tay thon dài và đôi chân duyên dáng, mỗi một đường nét đều nhu hòa mà tuyệt đẹp như vậy, khiến người ta tìm lòng không được muốn hôn lên vỗ về. Mà giữa ngón tay Ngải Ni Khả, dục vọng mướt mà kia đang dừng mãnh ngắc cao đầu còn có đôi chút run rẩy, ngay phía trước đã bị ái dịch thấm ướt.

“Ôm ta.” Norris vươn tay, bắt lấy cánh tay Ngải Ni Khả, kéo về phía mình. Đã bị dục hỏa đánh thức như thiêu đốt tế bào toàn thân, làn da trở nên vô cùng mẫn cảm, mỗi một va chạm đều mang theo cảm giác rung động vui sướng, y tự nhiên khát vọng càng nhiều tiếp xúc càng gần gũi.

“Thân ái, người thật nhiệt tình, thật mẫn cảm.....”

Ngải Ni Khả thuận theo cúi xuống phủ lên thân thể Norris, ôm chặt lấy y.

“Người vẫn mặc quần áo?” Norris bắt mẫn trách móc, y yêu thích da thịt ẩm áp dẻo dai của Ngải Ni Khả, chán ghét có y phục ngăn trở ở giữa. Vừa nói chuyện, y tự nhiên dùng sức xé một cái, Ngải Ni Khả không kịp ngăn cản, chỉ có thể cười khổ nhìn quần áo mình bị Norris nhấc tay một cái, dễ dàng hóa thành hai miếng vải.

“Người hủy y phục của ta, người biết nó quý thế nào không? Thật là phí phạm.....”

Một bên oán giận, Ngải Ni Khả vội vã cởi quần dài may mắn còn tồn tại, miễn cho lại bị Norris xé rách rồi phi nhanh về trên giường.

Hai thân thể trần trụi chặt chẽ dán tại một chỗ, lửa nóng truyền từ nơi giữa da cùng da, xúc cảm mãnh liệt ở môi hòa môi cùng nhau xoay vòng, dục vọng đứng sừng sững ma sát va chạm vào nhau, *** dâng cao đã biến thành tra tấn khát cầu.

“Bảo bối, đã muốn rồi sao?” giọng nói khàn khàn chứ đầy khao khát *** cùng mị hoặc.

“Phải.....Nhanh lên một chút.”

Norris gắt gao bắt lấy bờ vai Ngải Ni Khả, thúc giục hần. Tay Ngải Ni Khả không ngừng khiêu khích các giác quan của y, thân thể y ở giữa vui sướng khao khát run rẩy. Ký ức một lần cuồng loạn sung sướng hiện ra rõ nét trong đầu, lo lắng từ đáy lòng trào ra, Norris rên rỉ, co rút nắm chặt bả vai Ngải Ni Khả, y cấp bách muốn lại một lần nữa lãnh hội loại khoái hoạt khiến hần như bốc cháy này.

“Ngoan, vậy người đem chân giò lên.....Đúng, cứ như vậy, kẹp chặt thắt lưng ta.”

Tuy rằng làm từ phía sau sẽ thoải mái hơn, nhưng Ngải Ni Khả muốn nhìn thấy khuôn mặt cùng biểu tình mỹ lệ của Norris.

“Nga, người thật ngoan, bảo bối của ta, cảm giác được ta tiến vào không?”

Dục vọng cuồng dã đâm vào cơ thể mềm mại ấm áp, nụ hoa quyến rũ người ta xâm phạm điểm điểm nở rộ, đóa hoa khoan khoái giãn khai mật ngọt ẩm ướt, quần trụ cự vật xâm phạm, dục vọng to lớn đón lấy, sau cùng run rẩy bày ra lối vào thơm ngọt non mềm, nghênh đón tiến nhập cuồng dã.

Mềm mại không thể tượng tượng được, ẩm ướt, ấm áp, mỗi một lần cọ sát đều sinh ra thiểm điện khoái cảm chấn động, khiến hần lâm vào điên cuồng.

Cổ tay Ngải Ni Khả dùng sức nắm chặt vòng eo mảnh khảnh của Norris, thân thể va chạm với biên độ lớn, một lần so với một lần càng thêm mãnh liệt hướng vào trong, muốn xỏ xuyên bộ vị dưới thân khiến mình vô hạn sướng khoái, muốn thật sâu thật mạnh vui sướng.

Thứ nóng rực trên cơ thể nhân loại kia tiến nhập trong thân thể mình, lửa nóng kỳ quái cùng cảm giác dạt dào khiến yết hầu Norris phát ra tiếng thở dài sung sướng.

Y thật yêu thích loại cảm giác này.

Khoái cảm tụ lại, Norris hé miệng, hốn hển rên rỉ, lông mi thật dài bị nước mắt thấm ướt, đôi mắt trong suốt sớm đã bị *** che kín mơ màng, mà đồng tử thâm thúy bởi vì hơi nước mà trơn bóng lộ ra càng nhiều ánh sáng lấp lánh trong suốt. Răng nanh bén nhọn ló ra quang mang dày đặc, bởi vì *** cho y khoái cảm tràn ngập mà dung nhan tà ác tăng phần *** mỉa mai hoặc.

Norris dường như được ném lên tận mây xanh, vị trí tiếp nhận dục vọng hùng hực của đối phương co rút buộc chặt, khoái cảm kịch liệt cổ chấp ương ngạnh theo vị trí kết hợp của hai người hướng vào nơi sâu nhất trong cơ thể nổi lên khiến người mê muội ngọt ngào cùng vui sướng.

Norris thở hốn hển, gắt gao bắt được bờ vai Ngải Ni Khả. Y dùng sức cào, giống như muốn dùng sức mạnh chinh phục đối phương, thế nên móng tay sắc nhọn đâm thật sâu vào da Ngải Ni Khả. (em nó thích SM sao???? =||=)

Chính là cùng lúc đó, đáy lòng Norris lại bắt đầu khởi động một loại dục vọng cuồng liệt khác —— y khát khao khuất phục dưới thân nam nhân này, tùy ý hần cướp đoạt giày vò, không mấy may phản kháng.

Trong mắt Ngải Ni Khả chỉ có đôi mắt mơ màng lấp lánh của Norris, chỉ có khuôn mặt ngây thơ yêu mị của y, trong tai chỉ có thể nghe được y rên rỉ cùng thở dốc. Giờ phút này, ở dưới thân hần vạn vẹo, bị cự vật của hần chinh phục, là nam nhân thuộc về chủng tộc cường đạo tà ác này.

Sinh lý vui sướng, hơn nữa tâm lý chinh phục cùng thỏa mãn khiến *** Ngải Ni Khả xúc động muốn bắn ra, hấn co rút, va chạm càng cuồng dã mãnh liệt xâm chiếm tên quý dưới thân.

Thân thể dây dưa, nhịp điệu mỹ diệu, trong bóng đêm vũ động ra tư thế du dương cuồng dã.

“Nga..... a a a.....” Từ giữa cổ họng Norris phát ra tiếng kêu ngọt ngào, thân thể ở chỗ sâu nhất sâu sắc thể nghiệm mỗi một lần va chạm, kịch liệt như vậy rõ ràng như vậy, *** như sóng triều dâng cao bao phủ lấy y, y chìm nổi giữa thủy triều, giãy dụa. nhưng khát vọng lại bị chìm ngập lần nữa.....Mỗi một dây thần kinh đều giữa khoái cảm mà chần động, toàn thân đều bị cảm giác vui sướng xâm nhập, phản ứng của cơ thể vừa xa lạ lại vừa cuồng dã, lý trí sớm đã mất đi kiểm soát đối với thân thể.

Cao trào đến mãnh liệt điên cuồng, máu huyết sục sôi, thân thể cơ khát, thậm chí răng nanh cũng phát ra từng trận khát cầu.....Bản năng khiến Norris hiểu cần phải cắn hút, cần phải bắt lấy một cái gì đó khiến hấn đạt tới đỉnh cao nhất của khoái hoạt.

Trước mắt lay động là thân thể cường tráng mà dẻo dai của Ngải Ni Khả, hơi thở người này bởi nhiệt độ cơ thể tăng cao mà càng phát ra nồng đậm —— không nghĩ ngợi nhiều, Norris nắm chặt bả vai Ngải Ni Khả, ngẩng đầu cắn lên. (em nó lại tàn sát phong cảnh rồi, nhưng mà đây chính là tình thú trong truyền thuyết chẳng??? =||)

Ở giữa đỉnh cao trào, răng nanh bén nhọn của Norris đâm thật sâu vào động mạch Ngải Ni Khả, máu thơm ngon lập tức nhanh chóng tràn ngập khoang miệng.

Máu tươi bởi vì cao trào của nam nhân mà so với thời điểm khác càng tản mát ra mùi thơm ngào ngạt đến kỳ lạ, Norris thỏa mãn thở dài, tham lam nuốt.

Ngải Ni Khả đột nhiên bị Norris cắn cổ, cả kinh, bị cảm giác đau đớn kích thích nếu không cũng không đủ làm bớt đi sắc dục cuồng dại, ngược lại biến thành một loại kích thích khiến *** hấn càng thêm mãnh liệt, khiến dục vọng nam tính của hấn cứng rắn như thạch, nóng bỏng như lửa. (=||= SM!!! SM!!!)

Ngải Ni Khả gần như điên cuồng (thú tính đại phát a~), hấn muốn triệt để chiếm lấy tên quý này, muốn thỏa thích giày vò hấn, xâm phạm hấn, khiến hấn dưới thân mình khóc lóc cầu xin tha thứ.....

Gầm nhẹ một tiếng, Ngải Ni Khả gần như đem toàn bộ sức mạnh tiến thật sâu vào nội bích ôn nguyên kia, theo đó đem toàn bộ nhiệt tình cùng khoái hoạt bắn vào đáy dũng đạo ngọt ngào mềm dẻo kia.

“Người sao lại cắn ta?” Hồi lâu sau, Ngải Ni Khả xoay người nằm trên giường, cánh tay quấn quanh Norris, làm cho y thoải mái cuộn tròn trong ngực mình, dùng một loại giọng điệu sủng nịch mà chính hấn cũng không nhận ra hỏi.

“Ta thích a~.”

Norris dán chặt Ngải Ni Khả, một mỗi biếng nhác hưởng thụ thoải mái sau cao trào.

Sự thật chứng minh y là cỡ nào thông minh a~, việc người này chẳng những tùy thời cung cấp cực phẩm thức ăn cho mình, còn có thể bồi hấn làm chuyện tình thoải mái như vậy.

“Thật là tùy hứng.” Ngải Ni Khả càu nhàu, buộc chặt cánh tay đang thả lỏng, trong giọng nói không có nửa điểm mất hứng, càng như là một loại yêu thương.

“Máu của ngươi so với lúc đầu ta uống mùi vị không giống nhau.” Norris chép chép miệng, chỉ ra điểm khác nhau của mùi vị.

“Àn, phải không? Có thể là do ta buổi trưa uống hơi nhiều rượu đi.” Ngải Ni Khả không để ý trả lời, vội vàng hạ xuống cổ Norris vô số những nụ hôn.

Thật là vừa mềm mại vừa nhẵn mịn, có lẽ mấy trăm năm qua đều chưa từng ra nắng Norris mới có được làn da xinh đẹp như vậy đi.

Ngải Ni Khả say sưa nghĩ, tham lam khê cắn làn da nhu thuận.

“Hảo ngứa.....”

Norris giãy dụa thân thể một chút, phát ra lẩm bẩm bất mãn, sau đó tò mò hỏi: “Rượu? Đó là cái gì vậy?”

“Rượu là một loại chất lỏng vô cùng tuyệt vời, sau khi uống sẽ làm người ta nảy sinh cảm giác đặc biệt vui vẻ.”

Hôm nào hấn nhất định phải cho Norris uống một lần, hấn thật sự rất muốn nhìn xem sau khi uống say y sẽ cỡ nào xinh đẹp mê người. Ngải Ni Khả thuận miệng giải thích, âm thầm nở nụ cười gian tà, mắt tràn đầy ý nghĩ xấu xa.

“Nga.” Norris gạt đầu cái hiểu cái không, chất lỏng uống sẽ vô cùng dễ chịu vui vẻ, đó không phải là máu Ngải Ni Khả sao? Hấn mỗi lần uống xong, toàn thân cao thấp đều cảm thấy khoan khoái hơn nữa rất hài lòng.

“Ngươi thích hương vị ta lúc uống rượu hay không uống rượu?”

Hấn nhất định là điên rồi, vậy mà lại hỏi thăm một tên quỷ hút máu xem mùi vị máu của mình có ngon miện không —— cắn vành tai mỏng của Norris mút mút, Ngải Ni Khả nhin không được ai oán nghĩ.

“Đều thích.” Norris còn thật sự nghiêm túc suy nghĩ một chút, hồi đáp, bởi vì lỗ tai vừa đau vừa ngứa mà

nặng nịu lắc lắc, khiến vành tai của mình thoát khỏi răng nanh của Ngải Ni Khả quấy rầy.

Ôm chặt cơ thể trong ngực, Ngải Ni Khả cười vui vẻ đem mũi vùi vào thân thể mềm nhũn kia, nhẹ nhàng hít thở mùi vị ôn nhu này, trong ánh mắt không nén nổi thoát ra thần tình ôn nhu nhàn nhạt.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, trong nháy mắt đã hơn nửa tháng. Trừ bỏ mỗi lần cách vài ngày một lần mang về đồ ăn cùng vật dụng sinh hoạt cho mình ra, Ngải Ni Khả cùng Norris hai người đều ở trong Dạ Bảo.

Ngải Ni Khả rất kỳ quái chính mình ở Dạ Bảo nhiều ngày như vậy mà không hề cảm thấy buồn tẻ và chán ghét, phải biết rằng hẳn thật ra là người nửa điểm tịch mịch cũng không chịu được. Ở Paris, hẳn chủ yếu đêm đêm sênh ca (ca hát nhảy múa), mỗi ngày đều lượn quanh ở đủ loại vũ hội, party và dạ tiệc.

Hơn nữa, Ngải Ni Khả ngoài dự tính bản thân đối với Norris vẫn hoàn toàn hứng thú không hề sụt giảm. Hẳn là một nam nhân có mới nói cũ, bạn trai bạn gái bên người đổi cực nhanh, ở chung với một người trong thời gian dài, lúc nào cũng khiến Ngải Ni Khả rất dễ sinh ra cảm giác phiền toái cùng mệt mỏi.

Nếu như một tháng trước, có người nói Ngải Ni Khả hẳn sẽ ở loại địa phương ngay cả bóng người cũng không nhìn thấy này một tháng mà không chạy mất, hẳn nhất định cho rằng người kia bị điên. Chính là, hiện tại chuyện này lại xảy ra.

Không hề có trò giải trí gì không có dạ hội thâu đêm, mỗi ngày đối mặt cùng một người —— mà người kia lại là chẳng hề thú vị, một ngày chừng 16 giờ ở vào trạng thái ngủ —— mà Ngải Ni Khả chưa từng cảm thấy chán ghét, ngược lại, hẳn còn cảm thấy sinh hoạt thể này cho dù tiếp tục kéo dài tựa như không có gì không tốt.

Xem ra hẳn có khuynh hướng bị Norris lây bệnh tự kỷ rồi.

Ngải Ni Khả ngồi trên ghế, nhìn chằm chằm Norris đang ngủ trên giường, có chút bất đắc dĩ nghĩ.

Tuy rằng Norris cực kỳ mê người, tuy rằng bọn họ trên giường cảm thấy hòa hợp mỹ diệu muốn chết, tuy rằng hẳn đối với y thích thú cùng nhiệt tình vẫn như cũ nồng hậu.....Nhưng mà, hẳn vẫn phải ly khai. Nếu không trở về, thật sự sẽ trì hoãn hôn lễ của Alicia.

Thế nhưng, vừa nghĩ đến rời khỏi nơi này, rời khỏi Norris, tâm Ngải Ni Khả thoáng hơi co rút đau đớn, một loại cảm giác mất mát rầu rĩ tắc nghẹn ở ngực, khiến hẳn vô cùng khó chịu.

Tuy chưa từng nhận thức qua loại cảm giác này, nhưng Ngải Ni Khả biết, cái này gọi là never give up —— nói đơn giản, hẳn không muốn rời khỏi Norris, hẳn dĩ nhiên là không nghĩ rời khỏi tên quỷ hút máu lưỡi biếng bồng đồng này.

Nếu mà mang Norris đến Paris.....trong đầu Ngải Ni Khả hiện lên ý niệm này, chính hẳn cũng giết mình.

Dùng sức lắc đầu, Ngải Ni Khả ném bay ý niệm điên cuồng này đi.

Vấn đề là Norris có chịu ly khai nơi này hay không —— dù sao, đây chính là chuyện mà cha y tìm một trăm năm cũng không thành công. Hắn mới nhận biết Norris không đến một tháng, làm sao có thể làm cho hắn thay đổi thói quen cố chấp tự bế này.

Hơn nữa, Norris dù sao cũng là quỷ hút máu, sức mạnh cùng năng lực của hắn nhân loại không thể chống lại. Ở chỗ này không có người biết hắn tồn tại, một khi tới thành phố sâu uất, hậu quả không thể đoán trước được.

Đối với chính mình có chút không khống chế được tình hình mà bất mãn, Ngải Ni Khả nhịn không được uống vào một ngụm rượu lớn, hương rượu thanh mát nồng đậm theo đầu lưỡi tản ra, không làm cho Ngải Ni Khả bình tĩnh lại chút nào.

Lúng túng cùng nhàn nhạt mê mang, hơn nữa sức nóng của rượu dây dưa cùng một chỗ, đem suy nghĩ của hắn càng thêm rối loạn.

Thật sâu thở dài một tiếng, Ngải Ni Khả có chút đắm chiêu xoay tròn ly rượu trong tay, chất lỏng màu đỏ thẩm giữa ly rượu tạo nên xoáy nước nho nhỏ, hắn lặng lẽ không tự chủ được dừng ở vòng xoáy của chất lỏng, vô thức có chút hoảng hốt.

Hắn nổi danh là hoa hoa công tử, dù lúc ấy có diễm ngôn mật ngữ hay không, dù đối phương có bao nhiêu xinh đẹp mê người, hắn chưa từng có cảm giác không muốn mất đi. Luôn luôn nói chia tay liền chia tay, cũng không lưu luyến nhiều. Vì sao ở chỗ này, lại đối với một người đem hắn trở thành thức ăn mà lưu luyến không muốn buông tay?

Ngải Ni Khả nhíu mày, đối với bất luận kẻ nào nảy sinh lưu luyến đều là triệu chứng tình cảm không khống chế được, chẳng lẽ Ryan miệng quạ đen vậy mà trúng, hắn sắp yêu thương tên quỷ hút máu này sao? (Sắp cái gì, yêu người ta từ đời nào rồi thì có =]])

Ngải Ni Khả buông ly rượu trong tay, vươn ngón trở thon dài khẽ nhu mi tâm, Norris dù mê người, hắn vẫn là một quỷ hút máu. Không nói vấn đề khác, chỉ là tôn nghiêm của loài người, hắn tuyệt đối không thể thích một tên đem mình trở thành đồ ăn.

Ryan nói không sai, đã đến lúc phải chấm dứt. Đây bất quá là hắn giữa vô số lần yêu một lần thôi, thừa dịp cái gì cũng chưa phát sinh, nhanh chóng rời đi là hành động sáng suốt nhất. Dù sao Norris cũng không bị tổn hại gì, nếu không gặp hắn, tên quỷ hút máu gốc kia có lẽ qua 3000 năm nữa cũng không biết cái gì là ***, lại càng không nhận thức khoái hoạt thân thể.

Sau khi ra quyết định, Ngải Ni Khả duỗi thắt lưng mệt mỏi, tao nhã đứng lên đi tới trước giường, cúi đầu dừng trên gương mặt say ngủ của Norris. Ngải Ni Khả không nhận thấy, khi ánh mắt hắn nhìn đến gương mặt Norris, trong ánh mắt tự nhiên tản ra một mặt hài lòng nhu tình sủng nịnh.....

“Norris, ngoan, tỉnh tỉnh có được hay không? Ta có lời muốn nói cùng ngươi.” Ngồi ở bên giường, Ngải Ni Khả ôn nhu thâm thì.

Norris không chút động tĩnh tiếp tục ngủ, Ngải Ni Khả từ từ tăng thêm chút lực và biên độ lay, Norris phát ra tiếng lẩm bầm bất mãn, hất tay Ngải Ni Khả, thay đổi một tư thế ngủ khác.

Kêu như vậy một tiếng đồng hồ, Norris cũng không tỉnh lại. Ngải Ni Khả nhu nhu cánh tay mình bị đánh không thương tiếc, bất đắc dĩ thở dài.

Vẫn là đổi loại biện pháp này đi, hẳn là dùng được hơn. Trừng mắt nhìn, Ngải Ni Khả ám muội nở nụ cười, tiếp đó cúi xuống, liền hôn lên môi Norris.

Theo nụ hôn sâu, dục vọng nam tính của Ngải Ni Khả cũng cứng rắn nóng rực lên.

Thật muốn mạng ta mà, Norris đối với hắn mà nói, thật sự là so với bất cứ thứ xuân dược nào cũng đều hữu hiệu hơn, chỉ cần một va chạm nhỏ thôi, hắn sẽ không tự chủ được trở nên hưng phấn.

Ngải Ni Khả cúi đầu nhìn nhìn dục vọng cao cao đột khởi của mình, thật sâu thở dài.

Quên đi, dù sao đã muốn như vậy rồi, nói cái gì thì đợi làm xong rồi hảo hảo bàn.

Ngải Ni Khả thật có chút cam chịu nghĩ, thân thể đã muốn tự động đặt trên người Norris.

Norris còn trong trạng thái nửa tỉnh nửa mê. thể nhưng thân thể đã quen thuộc với sắc dục tự nhiên phối hợp với động tác của Ngải Ni Khả, tự nhiên nâng lên phần eo, mở ra hai chân, nụ hoa từng bị ái dục thấm qua nhiệt tình nghênh đón cự vật của đối phương tiến nhập, theo sau đó hai chân tự nhiên quấn quanh tấm lưng vững chắc của Ngải Ni Khả, nghênh hợp động tác trườn sát của hắn. Hết thấy động tác như vậy quen thuộc mà tự nhiên.

Thân thể dung hòa cùng một chỗ, phù hợp một cách hoàn mỹ như vậy. Khoái cảm như thủy triều tại bộ vị mập hợp một đợt lại một đợt tuôn trào, đánh vào từng bộ phận trên cơ thể hai người.

Hai người thở hổn hển, gắt gao ôm cùng một chỗ, thẳng đến khi tiến đến cao trào.

“Bảo bối, có chuyện ta muốn nói với ngươi.” Để Norris gối lên cánh tay mình, Ngải Ni Khả vừa vuốt ve thân thể hắn, vừa ôn nhu mở miệng.

“.....” Norris nhắm hai mắt lại, phát ra tiếng hít thở đều đặn, dĩ nhiên trong nháy mắt liền ngủ.

“Ng ngoan, hay nghe ta nói hết rồi ngủ tiếp có được không?”

Norris mà ngủ, chỉ sợ ngày mai mới tỉnh lại, thế nhưng hần sáng sớm mai sẽ ly khai. Kiên nhẫn của Ngải Ni Khả đã tiêu mất hầu như không còn, hần một phen đem Norris kéo dậy, khiến y ngồi trên giường, sau đó dùng sức lay y, nỗ lực khiến y tỉnh táo lại.

“Ân, bảo bối, là như vậy.....” Bị Ngải Ni Khả động tác thô lỗ huyền não, Norris rốt cuộc không thể ngủ tiếp, mở mắt, hung tợn trừng Ngải Ni Khả. Ngải Ni Khả chưa phát hiện Norris phản nộ, cố suy nghĩ như thế nào mở miệng nói rõ ràng chuyện mình phải rời khỏi.

Người ngày sao dám không cho y ngủ, hần chẳng lẽ không biết làm xong chuyện này sẽ phi thường phi thường một mỗi sao?

Norris căn bản không có nghe Ngải Ni Khả nói, ham muốn được ngủ khiến y thâm nghĩ đem người quấy rầy hần ngủ lập tức đuổi đi.

Không nghĩ ngợi, Norris một cước liền đạp qua.

Ngải Ni Khả không ngờ tới Norris lại đột nhiên động cước, không kịp xoay sở đề phòng, bị Norris từ trên giường đá xuống, ngã thật mạnh xuống sàn. Đợi cho Ngải Ni Khả đau đớn không chịu nổi chật vật không chịu nổi phản nộ không chịu nổi từ sàn nhà đứng lên, hần phát hiện Norris lần nữa khoan khoái nằm trên giường, vù vù ngủ.

Ngải Ni Khả tức giận huyết Thái Dương giật giật, đây là lần đầu tiên hần sau khi làm tình bị người khác không chút lưu tình đạp xuống giường. Tên quỷ hút máu đáng ghét này, thật sự là kiêu ngạo quá đáng.

Hần tới cùng là cái gì của y? Tự động cung ứng thức ăn kèm theo nam kỹ? Hần thật sự điên rồi mới có thể luyến tiếc ly khai tên quỷ này. Hần thề, hần tuyệt đối không bao giờ muốn gặp tên quỷ hút máu thô lỗ ngu ngốc này nữa.

Nổi giận đùng đùng, Ngải Ni Khả rời khỏi đại môn Dạ Bảo.

6. Chương 6

Norris ngồi trên sân thượng tầng cao nhất của Dạ Bảo, áo choàng màu đen trong gió đêm nhẹ nhàng tung bay, ánh trăng hòa nhã chiếu trên gương mặt y tỏa ra vàng sáng nhu hòa nhợt nhạt ôm lấy đường cong duyên dáng nơi sườn mặt.

Đắm chìm trong bóng đêm đẹp như vậy, tâm người đều theo đó mà ôn nhu điềm tĩnh hơn. Thế nhưng, trên gương mặt xinh đẹp của Norris, lại đầy vẻ căm kình cùng buồn bực, sắc mặt u ám hoàn toàn cô phụ sự mỹ diệu của bóng đêm.

Buổi tối một tuần trước, sau khi Norris tỉnh lại thì phát hiện Ngải Ni Khả không thấy đâu. Y vốn nghĩ Ngải Ni Khả lại quay về Koblenz lấy thực phẩm, thế nhưng đợi hai ngày sau, Ngải Ni Khả vẫn liên tục không thấy bóng dáng, Norris trì hoãn lúc này mới hậu tri hậu giác mà nghĩ đến Ngải Ni Khả có lẽ là đã ly khai.

Vừa mới bắt đầu, Norris hồ hững tiếp nhận chuyện không thấy Ngải Ni Khả nữa, cũng không có cảm giác gì khác. Y vốn trước giờ đều là sinh hoạt một mình, đối với bất lão bất tử như bọn họ mà nói, chia ly căn bản không có gì thương cảm hay lưu luyến, dù sao cũng phải có lúc tạm biệt.

Ngải Ni Khả bắt quả là một thực phẩm ngon miệng mà thôi, không gặp không thấy nữa cũng không sao, không đáng để mình hao tâm tổn trí. Norris nghĩ vậy.

Nhưng là, dần dần, sự tình bắt đầu có điểm không thích hợp.

Norris càng ngày càng buồn bực bất an, mà loại cảm giác khó chịu này không phải do đói bụng —— bởi vì y chưa hề đói, nói như vậy, bảy tám ngày ăn uống một lần đối với y cũng đủ rồi, mà trước khi Ngải Ni Khả mất tích, hắn vừa ăn xong một lần, hơn nữa ăn rất no —— khiến hắn bực dọc bất an chính là cảm giác mất mát trống rỗng y chưa từng nhận thức qua.

Càng gay go chính là, chính là tình tự của y dần dần mất đi không chế, ngay cả cuộc sống quy luật cứng nhắc thời gian qua cũng trở nên hỗn loạn.

Đầu tiên là tòa lâu đài đột nhiên có vẻ quá lớn, đêm cũng trở nên quá dài, ngay cả không khí cũng trở nên quạnh quẽ.....Y đã quen với khí tức cùng bóng dáng của người kia, quen với nhiệt độ cơ thể ôn hòa của hắn, quen việc hắn ở bên tai thấp giọng thổ thỉ, quen được hắn nhiệt tình ôm lấy và ngọt ngào hôn môi, còn có vật nóng rực cứng rắn tiến vào thân thể mình.....

Y vốn chẳng phải là một mình ở đây sao? Vì cái gì cùng người kia chẳng qua cùng một chỗ nhiều hơn một chút, y đã không thể quen với cuộc sống lúc đầu sao?

Norris không rõ chính mình vì sao lại có cảm giác như vậy, nhưng mặc kệ y buồn bực thế nào, sự việc vẫn theo chiều hướng phát triển đi xuống càng ngày càng tệ. Cuối cùng, rốt cuộc làm cho y đạt tới mức độ không thể kiềm chế được —— thời gian qua y thế mà lại mất ngủ.

Hướng hồ thực tế không có gì quái rầy, hết thấy đều cực kỳ thích hợp để ngủ, Norris lại vô luận thế nào cũng ngủ không được. Giường đệm vốn dĩ mềm mại bên dưới lại giống như phủ kín sỏi cát, y nằm thẳng nằm nghiêng gì cũng không thấy thoải mái, đành phải mỗi đêm giống u linh dạo tới dạo lui trong Dạ Bảo.

Sau khi thử đủ mọi cách nhưng vẫn như cũ không thể đi vào giấc ngủ, Norris cuối cùng kiềm chế không được thống khổ mất ngủ lần đầu tiên không phải vì đi tìm bịch máu mà đến Koblenz. Theo mùi Ngải Ni Khả lưu lại, hắn không chút nào tốn công mà tìm được khách sạn Ngải Ni Khả ở.

“Ngải Ni Khả đâu?” Norris đi vào đại sảnh khách sạn hoa lệ, trừng mắt nhìn nữ tiếp tân bởi vì khuôn mặt

quá mức đẹp đẽ cao quý của y mà nhìn đắm đắm, lạnh lùng hỏi thăm.

Đối phương bị nhần thần băng lãnh cùng lời nói cứng nhắc của Norris làm cho hoảng sợ, vội vàng thu hồi ánh mắt kinh diễm, lắp bắp đáp:

“Ngải Ni Khả? Nga, ngài hỏi Santos tiên sinh hả, hử, hử một tuần trước đã quay về Paris rồi.”

Paris? Hửn thế nào có khả năng chạy đến Paris chứ? Nói cách khác, y chẳng những đã không còn thực phẩm để ăn, lại sẽ tiếp tục buồn bực mất ngủ nữa?

Norris phần nộ rồi —— thân là đồ ăn của y, Ngải Ni Khả — thuộc về y. Hửn là vật sở hữu của y, thế nào có thể không thỉnh cầu y cho phép liên tự ý rời đi? (sao ta có ảo giác Khả ca trong bộ dạng bạch máu chạy tới chạy lui trước mặt nha =)))

Thế nhưng, mặc kệ Norris sinh khí thế nào, đối với chuyện Ngải Ni Khả đã ly khai là thật, một điểm giúp đỡ cũng không có.

Đồ ăn của y chạy, mà y hiện tại không những đói bụng, còn rất không thoải mái.

Norris phiền muộn phun ra một hơi, sau đó mệt mỏi nằm xuống, nhìn bầu trời xanh thẫm phát ngốc.

Hôm qua đói bụng, y đi bệnh viện Koblenz cầm ra bạch máu. Nhưng chỉ uống một ngụm, y nhịn không được phun ra, máu Ngải Ni Khả ngọt ngào thơm mát hơn, mấy thứ này thật sự giống như nước cống.

Norris chưa bao giờ thứ mình uống ba trăm năm qua lại khó nuốt như vậy. Thế nhưng cơn đói bức bách, y chỉ có thể miễn cưỡng uống mấy thứ này.

Norris cũng đã thử tìm người khác. Y căn bản nghĩ, nếu mình có thể uống máu Ngải Ni Khả, có lẽ đã có thể tiếp nhận cơ thể của nhân loại, thế nhưng sau khi tiếp cận những người khác y mới phát hiện, vẫn giống như trước đây cực kỳ ghê tởm.

Vị đạo của những người khác với hửn mà nói vẫn buồn nôn như vậy, đừng nói là hút máu, riêng việc tới gần cơ thể bọn họ cũng đã làm y chán ghét muốn nôn —— xem ra, y vẫn chỉ có thể tiếp nhận một mình cơ thể và máu Ngải Ni Khả.

Một trận gió nhẹ thổi qua, Norris đột nhiên cảm thấy cực kỳ lạnh lẽo.

Quái quỷ, y thế nào lại cảm thấy lạnh? Y chính là quỷ hút máu, căn bản không có cảm giác lạnh hay nóng.

Thấp giọng nguyên rủa, Norris vẫn theo bản năng đưa tay xoa xoa thân thể, trong đầu nhịn không được

hiện ra ***g ngực ấm áp cùng cánh tay hữu lực của Ngải Ni Khả.....Cảm giác được hân ôm thật tốt, cực kỳ thoải mái, cảm giác được hân hôn môi vỗ về rất tốt, toàn bộ cơ thể đều nóng lên.....

Một loại xúc động cháy khát kỳ lạ từ nơi sâu trong thân thể tinh tế sinh ra, sau đó cấp tốc lan tràn tới toàn thân, cảm giác vô cùng sâu sắc.

Norris tức giận trở mình, cuộn tròn thân thể. Y chán ghét biến hóa của cơ thể mình, cái loại lo lắng cùng cơ khát phát ra từ trong cơ thể khiến hân vô cùng khó chịu. Loại cảm giác này rất quen thuộc, đều xuất hiện mỗi lần Ngải Ni Khả ôm hôn y, nhưng trước kia có Ngải Ni Khả, loại cảm giác này sẽ không khiến y bức bối, ngược lại sẽ vì vậy mà khiến cho khoái cảm kế tiếp càng thêm mãnh liệt và rõ ràng.

Nhưng hiện tại không có người kia bên y, y phải làm gì mới không phải khó chịu nữa đây?

Norris buồn khổ kẹp chặt hai chân, ký ức quá đổi vui sướng tươi đẹp hiện lên trong đầu, thân thể vốn đã bị kích thích lập tức có phản ứng.

“Ồ.....” Norris không kịp được phát ra tiếng rên rỉ khó nhịn, hai chân co rút quăn lẩy nhau, vô thức ma sát qua lại. Dục vọng nam tính cứng rắn mà nóng bỏng sưng tấy, có thứ gì đó trong thân thể nơi nơi tán loạn nói không nên lời, sau đó toàn bộ tụ lại thành lửa nóng như nham thạch, trầm tích tại ở giữa, bộ vị vốn mãi cảm vô cùng lại tưởng đến phát đau.

Trong khi giãy giụa, theo kích thích nửa thân dưới, nụ hoa phía sau cũng như cảm nhận được sự đòi hỏi của thân thể, cũng theo đó mấp máy co rút, kêu gào cự vật từng tiến vào đến an ủi.

Không thể chịu đựng được ngứa ngáy cùng trường đau khiến Norris khó chịu muốn khóc, thế nhưng y lại không biết làm sao mới có thể giảm bớt loại tra tấn thống khổ này, chỉ có thể bất lực lui thân thể, kiềm chế dục hỏa công kích.

Rất lâu sau, cơ thể xúc động không đạt được thỏa mãn cuối cùng dần dần bình ổn lại.

Norris cắn phần cắn môi, hung tợn trừng bức tường đá trước mặt.

Người kia thật đáng giận, làm y khó chịu như vậy, hừ, chờ Ngải Ni Khả trở về nhất định phải trừng phạt hân mới được.....Nhưng mà, nếu hân không trở lại thì sao bây giờ? Chẳng lẽ y về sau đều chỉ có thể tiếp tục ăn những thứ kia, tiếp tục chịu đựng loại tra tấn ban nãy sao?

Norris đột nhiên nghĩ đến khả năng sau, nhìn không được lông mày xinh đẹp nhăn lại.

Y tuyệt đối không cần, ân, nếu Ngải Ni Khả chạy đến Paris, vậy y phải đi Paris đem hân bắt về là được.

Quyết định như vậy, Norris từ trên mặt đất nhảy dựng lên, nghĩ rất nhanh có thể lần nữa uống máu Ngải

Ni Khả, y lập tức chảy nước miếng, bao tử cũng ùng ục ùng ục kêu. (hảo mắt mặt nha~ =.=)

Khao khát liếm liếm răng nanh bén nhọn của mình, ánh mắt Norris lập lòe chan chứa quang mang mong ngóng.

Ngải Ni Khả rất phiền não, phi thường phiền não.

Sau khi trở lại Paris, hần kinh ngạc phát hiện mình vậy mà hết thấy yêu thích trước kia đều mất đi hứng thú, dù là rượu ngon hương yến hay bóng hồng tươi mát, đều khiến hần cảm thấy tẻ nhạt vô vị. Thậm chí trong hôn lễ của Alicia, lúc vị phù dâu xinh đẹp vô song kia không ngừng hướng hần mỉm cười đưa tình, hần lại không hề có cảm giác gì, ngược lại cảm thấy phiền chán mà lách mình tránh ra xa xa. (Khả ca thật ngoan nha~ *xoa đầu* ^o^)

Đối lại Ngải Ni Khả trước kia, tuyệt đối sẽ không bỏ qua loại điểm ngộ này. Thế nhưng hần hiện tại, quả thật đối với mọi ham thích trước kia đều mất đi hứng thú.

Hần không phải đã từ Koblenz trở lại Paris rồi sao? Tại sao vẫn không thể khôi phục cuộc sống trước kia chứ? Ngải Ni Khả phiền não ngả người nửa nằm nửa ngồi trên ghế, trừng mắt nhìn trần nhà gần người. (Em thì nhớ anh trừng mắt nhìn tường đá, anh thì nhớ em trừng mắt nhìn trần nhà =]] cặp phu phụ này hảo đở hơi nha~ =]])

Trên trần nhà trắng như tuyết, hiện ra một khuôn mặt xinh đẹp — chết tiệt, Ngải Ni Khả nguyên rủa một tiếng, tức tối ngồi dậy, một quyền nện lên bàn.

Kỳ thật hần sao lại không biết toàn bộ mấu chốt của vấn đề này là ở đâu, chẳng qua hần vẫn vô thức trốn tránh thôi. Hết thấy đều bởi vì tên quỷ hút máu kia — nguyên nhân hần rút cuộc vô pháp khôi phục lại cuộc sống trước kia chính là bởi vì hần nhớ y, sau khi trở lại Paris, Ngải Ni Khả mới phát hiện bản thân lại tưởng niệm cái tên quỷ hút máu đem hần xem như đồ ăn kia đến vậy.

Lúc đầu chỉ là thời điểm đi ngủ Norris sẽ chạy đến quấy rầy hần, sau đó là nhắm mắt lại sẽ hiện ra, hiện tại vậy mà phát triển đến mức thời thời khắc khắc nhìn đâu cũng có thể thấy y.

Ngải Ni Khả chưa bao giờ nhớ một người đến như vậy — không, hần nói sai rồi, hần là một quỷ hút máu mới phải. (=.=)

Hần nhớ đôi môi Norris mềm mại mà giá lạnh của Norris, nhớ thân thể mềm dẻo của y, nhớ thời điểm ôm y đẩy lòng phát ra cảm giác vui sướng và thỏa mãn, thậm chí nhớ cảm giác lúc Norris cắn hần hút máu — hần nhớ Norris muốn chết. Nhớ đến ăn không ngon ngủ không yên, nhớ đến bất luận kẻ nào hay sự tình gì cũng không thể khiến hần hứng thú.

Ngải Ni Khả rên rỉ ôm lấy đầu.

Chúa ơi, chẳng lẽ hắn thật sự yêu tên quỷ hút máu kia? Hắn chưa từng đối với ai nhớ đến da diết như vậy, chưa từng vì ai mà canh cánh trong lòng như vậy, chưa từng vì ai mà mất hồn mất vía như vậy.....

Hết thấy trạng thái luyến ái đều nhất nhất nảy sinh trên người hắn, toàn bộ dấu hiệu đều minh xác tố cáo hắn —— hắn chắc chắn đã rơi vào cạm bẫy của ái tình rồi. (trời ơi Khả ca sến như hén *nổi da gà* =||)

Nhưng suy cho cùng hắn thế nào lại yêu cái tên quỷ hút máu trừ bỏ xinh đẹp ra thì chẳng có ưu điểm gì kia chứ?

Ngải Ni Khả đưa tay dùng sức xoa mi tâm, bắt đầu nghiêm túc suy xét vấn đề tình cảm của bản thân.

Bắt đầu hứng thú và lực chú ý đến cùng là ở thời điểm nào thì biến chất trở thành tình yêu đây?

Hắn có một ngàn một vạn lý do để không thích Norris, lại tìm không được một lý do để yêu Norris ngoài vẻ xinh đẹp bên ngoài ra.

Vốn chỉ là thỏa mãn *** cơ thể, thế nhưng không ngờ tới, tình cảm lại bất tri bất giác trộn lẫn tiến vào. Chẳng lẽ ái tình quả nhiên là không thể giải thích được, cho nên hắn mới có thể mặc danh kỳ diệu rơi vào thế này, càng thật đáng buồn chính là hắn có thể vĩnh viễn đều không rõ ràng mình vì sao lại yêu cái tên ngớ ngẩn lười biếng cổ chấp nóng nảy kia. (chê người ta hoài nha~ >_<) Cào cào tóc chán nản, Ngải Ni Khả cười khổ. Yêu Norris thật sự phiền toái, nếu Ryan biết chuyện này, không biết sẽ chế nhạo hắn thế nào đây. Vô ích, hắn thực sự từng khẳng định rằng mình tuyệt đối sẽ không yêu Norris..... Quả nhiên người ta nói không có gì là tuyệt đối, nếu không chính là tự tay đem tảng đá đập vào chân mình. Ngải Ni Khả thở dài phiền não. Chuyện tới nước này, tiếp tục truy xét mình vì sao lại yêu Norris đã không còn ý nghĩa. Dù sao yêu cũng đã yêu rồi, hắn đã không có biện pháp khiến thời gian quay ngược lại, cũng không có biện pháp thu hồi tình cảm, hiện tại vấn đề trước mắt là từ nay về sau phải làm sao đây? Hắn nhớ Norris, khát khao được ôm lấy y, hôn y, tiến nhập y hắn muốn cùng y một chỗ, cho dù là cả đời đem hắn làm đồ ăn, theo y ở lại trong lâu đài đến một bóng người cũng không có cùng không sao —— nỗi nhớ mãnh liệt là giải đáp minh xác nhất cho mọi vấn đề của Ngải Ni Khả. Trời ạ, hắn đã triệt để xong rồi, thế mà lại có loại ý nghĩ yếu đuối này. Thậm chí nguyện ý vứt bỏ tôn nghiêm của loài người, cam tâm tình nguyện cho quỷ hút máu đem làm đồ ăn —— mặt mũi nhà Santos đều bị hắn làm mất hết. Thở dài bi thảm, Ngải Ni Khả nhận không được thật sâu khinh bỉ ý nghĩ của bản thân. Bất quá, dù làm đồ ăn cho Norris cũng không có gì không tốt. Y mỗi lần hút máu mình đều lộ ra biểu tình thỏa mãn ngây ngất, luôn khiến hắn kìm không được mà sinh ra cảm xúc yêu thương dạt dào. Mà mỗi lần Norris thời điểm cao trào mãnh liệt cắn cổ hắn đều tràn đầy kích thích cùng vui sướng, quả thực giống như tiến vào thiên đường..... Vừa nghĩ đến loại cảm giác này, yết hầu Ngải Ni Khả lập tức khô khốc, một cổ nhiệt lưu từ bụng dưới tuôn trào, khiến thân thể hắn cũng theo đó mà nóng như lửa. Chúa ơi, hắn một phút cũng không ngừng nhớ. Hắn muốn lập tức trở về Dạ Bảo, sau đó ôm chặt lấy Norris, hôn môi y, tiến nhập y, khiến y dưới thân mình rên rỉ, nỉ non..... Hắn mới không quan tâm Norris có phải là người hay không, hắn chỉ biết hắn yêu nam nhân xinh đẹp này, hắn muốn cùng y vĩnh viễn một chỗ, hắn sẽ dạy Norris thế nào là ái tình, sau đó giống vậy yêu thương mình. Quyết định xong, Ngải Ni Khả không chút do dự cầm lấy điện thoại, nhanh chóng ấn dãy số. “Ryan, người lập tức tới đây được không? Ta có chuyện quan trọng tìm người.” Để điện thoại xuống, hắn lại nhấn nút gọi: “Dennis, giúp ta đặt vé máy bay ngày mai đi Koblenz, ần, đúng vậy, bất kể thời gian nào đều được. Tốt, cảm ơn người.” “Trời, người không phát sốt chứ? Người thật sự yêu quỷ hút máu kia? Còn quyết định đi tìm hắn?” Vội vàng đến, Ryan trừng lớn mắt, dùng một

loại biểu tình bất khả tư nghị nhìn Ngải Ni Khả. “Không sai, miệng quạ đen của ngươi đã nói trúng, ngươi có cảm thấy đắc ý không? Đúng rồi, ta gọi ngươi tới chính là vì chuyện này, ta phải về Dạ Bảo tìm hân ngay, bên này có một số việc cần ngươi giúp ta xử lý một chút. Ngải Ni Khả tức giận trả lời. “Không vấn đề, có yêu cầu gì cứ việc phân phó là được. Nhưng mà, Ngải Ni Khả thân ái, ngươi có thể nói cho ta biết tại sao ngươi lại yêu hân không?” Ryan hết sức buồn bực, tuy hân đã cảnh cáo Ngải Ni Khả không nên yêu quý hút máu kia, nhưng lúc ấy hân chẳng qua cảm thấy Ngải Ni Khả đối với Norris hứng thú quá sâu hơn nữa nhắc tới Norris ánh mắt quá mức ôn nhu mà thôi, nhưng không nghĩ tới Ngải Ni Khả thật sẽ yêu đối phương. “Ta cũng không biết, bản thân ta vẫn buồn bực đây.....Có lẽ bởi vì y là người đầu tiên đem ta đánh cho mặt mũi bầm dập, có lẽ bởi vì y là người đầu tiên làm tình xong lại một cước đem ta đá từ trên giường xuống, hay hân là người đầu tiên hoàn toàn không quan tâm ta là ai.....Có lẽ ta khiếp trước nợ hân.....” Ngải Ni Khả càng nói càng chán nản buồn rầu, càng nói càng sâu não. Ryan nhìn không được không để cho hân tí mặt mũi nào phá lên cười, khuôn mặt Ngải Ni Khả chưa từng buồn bực như vậy, phớt lờ tiếng cười suồng sã của Ryan. “Nghe có vẻ như ngươi có huynh hướng chịu ngược?” (chắc chắc, ta cũng nghĩ như vậy =]] Ryan người nói trúng phóc =]]) Vất vả lắm mới dừng cười, Ryan tiếp tục nói, không chút nào che giấu tâm tính vui sướng khi thấy người gặp họa. “Ta cũng cảm thấy như vậy, vận mệnh của ta thật sự bi thảm. Thượng Đế nhất định là ghen ghét với vẻ ngoài hoàn mỹ của ta, cho nên mới đối đãi với ta như vậy.....” Ngải Ni Khả lẩm bẩm oán giận. “Ngươi sao không nói là Thượng Đế đang trừng phạt ngươi, bởi vì ngươi đã khiến nhiều người thương tâm.” (Ryan người chỉ được cái nói đúng =]]) Ryan lại nhìn không được cười ha hả. “Ngươi nếu cứ tùy tiện cười như điên, coi chừng thần kinh mặt co rút, đến lúc đó không có biểu tình nào khác ngoài khóc đâu.” Ngải Ni Khả tức giận trừng mắt nhìn Ryan cười hết sức vui vẻ, nhìn không được độc mồm nói. “Ta không ngại.....Hahahahaha.....Ngải Ni Khả thân ái, ta biết ta không nên cười nhạo ngươi, nhưng là, nhưng là ngươi phải tha thứ cho ta, ta thực sự không thể nhịn cười được.....Please, để ta cười một hồi nữa.” Ryan vừa cười vừa dứt quãng nhận lỗi. (yêu chết bạn Ryan =]]) Ngải Ni Khả tức giận liếc Ryan, xoay người hậm hực đi đến trước cửa sổ, một phen đẩy ra, khiến gió đêm mát mẻ tràn vào. Ngoài cửa sổ, bầu trời xanh thẫm phẳng phất tầng tầng sương mù nhàn nhạt, vài ngôi sao lấp lánh phát ra quang mang yếu ớt. Đêm Paris thật mỹ lệ, thế nhưng Ngải Ni Khả lại nhìn không được nhớ nhung về bầu trời đêm ở một nơi khác. Bầu trời đêm ở đây không bằng bầu trời trong vắt thăm thẳm ở Dạ Bảo, nơi này ngôi sao cũng không lóng lánh ánh sáng ngọc như Dạ Bảo.....Chủ yếu nhất, là ở nơi này không có quỷ hút máu xinh đẹp kia cho hân ôm vào trong ngực âu yếm cưng nựng. Ngải Ni Khả đối diện với khoảng không ngoài cửa sổ ngầy người, đột nhiên, một thân ảnh màu đen từ cửa sổ nhào vào, chuẩn xác té vào người Ngải Ni Khả. Ngải Ni Khả bị đụng trúng ngã mặt lên trời ngã trên mặt đất, người nọ cũng gục trên người hân. “Norris.” Ngải Ni Khả đang định tự vệ, nhưng đúng lúc hơi thở quen thuộc tràn vào mũi, khiến hân nhìn không được buột miệng kinh hô, mà tiếng kêu của hân đúng lúc ngăn cản Ryan đang muốn động thủ vì cho rằng hân bị tập kích. Kinh hỉ đan xen khiến Ngải Ni Khả không kịp nói gì, Norris trên người hân đã không do dự một ngụm cắn lên cổ hân, há to miệng mút lấy. “Ngoan, uống chậm một chút, coi chừng sặc.” Lòng tràn đầy vui sướng, Ngải Ni Khả hoàn toàn xem nhẹ đau đớn trên cổ, chỉ vội vàng nhẹ nhàng vỗ lưng Norris, sợ hân uống quá mau sẽ sặc. Ryan mục trừng khẩu ngọc nhìn một màn quỷ dị trước mắt, nửa ngày mới phản ứng lại, chạy nhanh tới cửa sổ đóng lại, miễn cho có người thấy cảnh này sẽ bị dọa cho ngất xỉu. Cuối cùng hút một ngụm thật to, Norris rút cuộc ăn no thở dài một tiếng thỏa mãn, buông lỏng răng nanh, vô lực ghé vào trên người Ngải Ni Khả nghỉ ngơi. “Sao ngươi lại tới đây?” Ngải Ni Khả gắng gượng khắc chế cảm giác đầu váng mắt hoa sau khi mất máu, vội vàng truy hỏi. “Ai bảo ngươi lén lút chạy mất?” Norris phần nộ chỉ trích, thế nhưng âm thanh phần nộ của y vì sau khi ăn xong một mẻ mà có vẻ vô lực, lại càng như là một loại nũng nịu oán trách. “Ta hảo đói, hơn nữa đều ngủ không yên, ngươi còn chạy xa như vậy.....” Norris càng nói càng ủy khuất, khó mà đè nén cơn buồn ngủ theo tiếng lẩm bẩm oán giận nhanh chóng lan ra toàn thân y. “Đều là ta không tốt.....” Nhìn vành mắt đen thui của Norris cùng vẻ mặt tiêu tụy, Ngải Ni Khả tâm cực kỳ đau đớn, miệng liên tục xin lỗi. Nỗ lực chớp chớp lông mi thật dài, Norris muốn tiếp tục trách mắng Ngải Ni Khả nhưng không thể chống cự lại cơn ma ngủ hấp dẫn, y nhắm mắt lại, chẳng mấy chốc liền ngủ mê mị. “Mỗi lần đều như vậy, ăn no liền nằm xuống ngủ như chết, ta càng ngày càng cảm thấy ngươi giống heo....” Lẩm bẩm, Ngải Ni Khả cũng vô pháp chống cự lại chóng mặt do mất máu, theo đó thiếp đi. “Uy uy, hai người các người không thể liên như vậy ngủ trên mặt đất chứ? Tốt xấu gì cũng trở về giường rồi ngủ tiếp chứ?” Ryan không thể tin được kêu lên, ngồi xổm xuống nỗ lực đánh thức hai người, nửa ngày sau, hân biết cố gắng của mình hoàn toàn phí công. Ryan đành cam chịu động thủ đem hai người đưa đến hai phòng khác nhau. “Thật là, tại sao ta phải làm loại chuyện này? Hai người các người có thoải

mái không, đáng tiếc ta thì mau một chết đi được. Quả quý, Ngải Ni Khả người tại sao lại nặng như vậy.....”

7. Chương 7

Ngải Ni Khả mơ mơ màng màng mở mắt, cảm giác quen thuộc trong ngực khiến hắn theo thói quen quay đầu liền hôn xuống, tay cũng đồng dạng thói quen duỗi xuống, muốn đụng chạm da dẻ nhu thuận của Norris.

Nơi tay chạm tới không phải làn da mà là y phục —— Ngải Ni Khả vô thức ngậy người, lại khung cảnh quen thuộc xung quanh, lúc này mới phản ứng lại nơi này là phòng ngủ của mình, mà không phải trong Dạ Bảo.

Ngải Ni Khả đột nhiên ngồi dậy, hắn chính là thật sự thanh tỉnh, nhu nhu đôi mắt, nhìn chăm chăm Norris còn đang ngủ say bên cạnh mình, phát ngốc.

Thật là Norris, y làm sao xuất hiện ở chỗ này? Chẳng lẽ y đến tìm hắn? Có đúng hay không sau khi hắn rời khỏi, Norris cũng nhớ hắn?

“Norris, Norris.....”

Ngải Ni Khả vội vã muốn hỏi rõ ràng mục đích đến đây của Norris, nhưng hiển nhiên người đang ngủ không thêm để ý đến hắn.

Nếu không gọi Norris tỉnh được, hắn chỉ có thể dùng biện pháp khác khiến y tỉnh lại. Ngải Ni Khả cười tà ác, cúi đầu hôn lên cánh môi Norris, đồng thời ngón tay thuần thục thoát y phục của y, dò xét đi vào tùy ý vuốt ve. Tay hắn chỉ vừa đụng tới thân thể Norris, cơ thể hai bên tiếp xúc lẫn nhau liền như có dòng điện đi qua, *** nóng rực như tia chớp truyền khắp toàn thân, dục vọng nam tính trong nháy mắt đã bùng nổ, cứng rắng ngẩng cao đầu, bắt đầu cùng quần lót trời buột tranh đấu.

Ngải Ni Khả cắn răng thở dốc, vừa mới cùng Norris ly khai một thoáng, thân thể mình cũng đã cơ khát không thể chịu đựng được.

“Ngô.....”

Norris chớp mắt, dưới nụ hôn và mơn trớn của Ngải Ni Khả tỉnh lại, thân thể cũng tự nhiên nảy sinh rung động. Tuy Ngải Ni Khả vội vàng muốn biết nguyên nhân Norris xuất hiện, nhưng dục vọng cơ thể càng bức thiết hơn. Hắn nhanh chóng cởi tất cả quần áo che phủ trên người cả hai, theo đó tách hai chân Norris ra, ngồi xổm ở giữa.

Ngải Ni Khả vươn tay cầm dục vọng đã đứng thẳng ở bụng dưới Norris, nhẹ nhàng lên xuống chuyển động.

Norris khoe môi hơi hé mở, từ yết hầu phát ra âm thanh trầm mị mơ hồ, vòng eo không tự giác hướng về phía trước đưa đẩy, nghiêng hợp vuốt ve của Ngải Ni Khả.

Ngải Ni Khả khi thì nhẹ khi thì nặng co giãn nắm tay, đem *** càng ngày càng dâng cao của Norris trên chọc, tay kia của hắn lại không bỏ qua cơ hội đi tới nơi bí ẩn giữa hai mông Norris, ẩn ẩn thử thăm dò.

Nụ hoa ẩm ướt phía sau đã từng trải qua ân ái trước kích thích sớm đã có phản ứng, giờ phút này được ngón tay ấn vào, lập tức tự nhiên mở ra, mềm mại tiếp nhận xâm phạm từ bên ngoài. Mà dững đạo co chặt cũng theo ngón tay trượt vào mà nhanh chóng ướt át nơi lỏng ra, chứng tỏ khát vọng cấp thiết của thân thể.

“Ngoan, nâng chân lên, để ta đi vào.”

Ngải Ni Khả xác nhận thân thể Norris đã được chuẩn bị đầy đủ có thể tiếp nhận mình, lập tức rút tay ra bắt lấy hai chân Norris kéo cao, khăn giọng thúc giục.

Tuy rằng vẫn ở vào trạng thái nửa tỉnh nửa ngủ, nhưng *** thúc đẩy, Norris phối hợp nâng lên hai chân, theo thói quen cuốn lấy eo Ngải Ni Khả. Loại tư thế này khiến nụ hoa bí ẩn của hắn hoàn toàn nở rộ trước mặt Ngải Ni Khả, bày ra một loại tư thế khát khao đối phương xâm phạm.

Ngải Ni Khả phấn khích động thân, cự vật nóng rực lập tức khấn cấp đỉnh vào nơi ướt át mềm mại kia, lúc đầu là nhu cạo sau đó một mạch đánh thẳng, vọt vào dững đạo ẩm nóng chặt chẽ kia. Ma sát mang đến khoái cảm tràn ngập khiến hai người đều phát ra tiếng thở dài thỏa mãn. Norris giang tay ôm chặt lấy Ngải Ni Khả, dùng sức đong đưa thắt lưng, khiến Ngải Ni Khả có thể vào càng sâu trong mình.

Ngải Ni Khả nắm chặt cái mông rắn chắc mềm dẻo của Norris, cuồn cuộn đưa đẩy. Hắn kiên nhẫn công kích, y mềm mại tiếp nhận, hắn nhiệt như hỏa, y lạnh như nước, nhiệt độ băng lãnh không làm Ngải Ni Khả nguội đi, ngược lại càng mãnh liệt bùng cháy kích phát *** của hắn. Hắn hưng mãnh thúc tới, như thể mềm mại lại như thể chặt chẽ, mỗi một lần trườn sát cùng ma sát đều mang đến cho hắn khoái cảm mê muội.

“Sâu một chút, còn muốn.....Ấn, thật thoải mái...” Norris phát ra thanh âm cao vút, đôi mắt xanh như mực xinh đẹp cũng trở nên đỏ rực như lửa, ở nơi tình cảm trùng kích dập dờn thành một mảnh mơ màng, mà răng nanh vốn thu lại sớm nhô ra ngoài môi, lóe ra mũi nhọn trắng đục.

Nhiệt tình của Norris khiến Ngải Ni Khả hầu như điên cuồng, ngón tay hắn găm thật sâu vào mông của Norris, dục vọng nóng rực như lửa cũng rắn tiến nhập thân thể, không chút lưu tình va chạm thật sâu vào nhụy hoa mềm mại. Mà mỗi một lần va chạm đều khiến Ngải Ni Khả không kiềm được phát ra rên rỉ tràn ngập kiềm chế và nôn nóng – rõ ràng là địa phương non mềm đến khó tin, rồi lại kiến cố như vậy, nội bích mềm mại thật sâu hấp trụ lấy đỉnh của mình, dây dưa hút vào, cái loại vui sướng tột đỉnh này tựa như xoáy nước ngoài biển khơi, tràn ngập lực hút cường đại, cực lực đem hắn cuốn nuốt, khiến hắn chìm dần chìm dần...

Ngải Ni Khả kịch liệt thở hổn hển, toàn bộ giác quan đều tạm thời mất đi công năng, tất cả thần trí đều

tập trung ở nơi hai người giao nhau, toàn thân máu huyết sôi trào, kêu gào sự bùng nổ cuối cùng...

Người này lấp đầy nhiệt trong thân thể y, loại lửa nóng này tựa như muốn đốt cháy y nhưng mang đến khoái cảm kỳ dị, thần trí cùng cơ thể như đều bị nhiệt độ đó hòa tan, cái gì cũng vô pháp suy nghĩ, không thể khống chế, thâm nghĩ được hần ôm như vậy lấp đầy lẫn nhau...

Nhưng mà, loại nhiệt độ này cũng mang đến cảm giác không thoải mái, răng nanh của y bắt đầu ngứa ngáy, khát vọng cắn người mãnh liệt... Nhiệt độ thân thể khó chịu, yết hầu khô khốc muốn chết....

“Bảo bối, ta yêu ngươi.....Ngươi thật đẹp, aaaa... chết tiết, ngươi sao lại cắn ta... A... Ta không được...” Norris đột nhiên cắn làm cho Ngải Ni Khả phát ra tiếng kêu trầm thấp, loại đau đớn đan xen vui sướng cực độ, khiến hần triệt để điên cuồng.

Cắn chặt răng, Ngải Ni Khả cuồng bạo khiến mình đắm vào nơi sâu nhất trong thân thể Norris, liền không thể khống chế được bắn ra toàn bộ ái dịch. Mà Norris cũng theo đó mà sụp đổ, dục vọng co rút, trong tay Ngải Ni Khả đạt tới cao trào.

Cũng không che lại thân thể, Norris liền cứ như vậy trần trụi mở ra hai chân nằm đó, hoàn toàn chưa phát giác tư thế hiện giờ của bản thân có bao nhiêu *** mỹ và mê hoặc. Nhìn cảnh sắc *** loạn trước mắt, dòng nhiệt lưu quen thuộc bùng lên trong thân thể Ngải Ni Khả. Dù vừa mới phát tiết, thân thể Norris đối với hần vẫn luôn có lực hấp dẫn và kích thích mê người.

Ngải Ni Khả cúi xuống trần ngập yêu thương hôn lên môi Norris, sau đó ôm lấy Norris để y nằm trước ngực mình, cánh tay còn lại thông thả đặt bên hông Norris.

“Thân ái, ngươi sao lại đột nhiên xuất hiện ở Paris?” Ngải Ni Khả ôn nhu hỏi.

“Ta tới tìm ngươi a.” Đánh một cái ngáp thật to, Norris lười biếng trả lời, tiện thể di chuyển thân mình một chút, cuộn mình tiến thật sâu vào ngực Ngải Ni Khả.

Tên quỷ hút máu tự kỷ này thế mà ly khai nơi y ở 300 năm qua, ngàn dặm xa xôi tới Paris tìm hần, chuyện này có phải hay không chứng tỏ Norris kỳ thật cũng yêu hần?

Vừa nghĩ đến khả năng này, Ngải Ni Khả tâm tình đột nhiên vô cùng hớn hởi, nguyên lai hần không phải đơn phương tình nguyện, xem ra Norris đối với hần cũng quyến luyến tương đương a.

“Thân ái, là thật sao? Ngươi là vì ta mới đến Paris?” Ngải Ni Khả vui mừng cực lực truy vấn, muốn nghe Norris chính miệng xác nhận việc này.

“Đúng vậy.”

Norris nói khiến Ngải Ni Khả rất cuộc không không chế được trên mặt cười thật sâu. Tâm hân vui vẻ muốn nhảy ra, giống như thoảng cái bay lên mây, cả người cũng bay bổng.

Norris vì hân mà bằng lòng ly khai Dạ Bảo, đủ để chứng minh hân rất quan trọng trong lòng Norris.

Hân đã nói mà, nam nhân anh tuấn tiêu sái xuất sắc như hân, không ai có thể không thương hân đâu? Cho dù tên kia không phải người, mà là quỷ hút máu, cũng như nhau không thể kháng cự mị lực của hân.

“Người dám lén lút chạy trốn, hại ta không có gì ăn, hảo đối.” Norris không mảy may biết suy nghĩ của Ngải Ni Khả, tiếp tục oán hận.

“.....” Một chậu nước lạnh tức khắc ào một tiếng rơi xuống đầu Ngải Ni Khả, tâm đang hưng phấn loạn khiêu nhất thời bị gọi cho đóng băng luôn. Chẳng lẽ Norris chỉ vì quá đói bụng nên mới đến tìm hân sao? Y nhớ chính là máu của hân, mà không phải con người hân?

“Nhưng mà, người không phải có mấy bịch máu sao không ăn?” Ngải Ni Khả truy hỏi, giấy dựa lần cuối.

“Cái đó quá khó ăn, của người tốt hơn.” Ánh mắt Norris lờ lờ trả lời, nhin không được tiến đến trên cổ Ngải Ni Khả, vươn đầu lưỡi liếm lên mạch máu đang đập bên dưới da. Dòng máu đang chảy bên trong này mới là thức ăn mỹ vị y yêu thích nhất. Trước kia y không biết có đồ ăn tốt như vậy mới ăn máu bịch suốt, hiện tại đã biết, vì sao còn muốn đi uống thứ khó uống như vậy chứ?

Đầu lưỡi lạnh giá của Norris khẽ liếm cổ Ngải Ni Khả, mang đến từng đợt cảm giác tê dại như điện giật, kích thích giác quan cực kỳ nhạy cảm sau khi cao trào của hân. Thế nhưng tâm tình Ngải Ni Khả giờ phút này bị lời nói của Norris đã kích như tiến vào trong nước đá mùa đông, đâu còn tâm tình để ý đến khiêu khích trên cơ thể.

“Vậy người có thể đi tìm người khác làm đồ ăn, trên thế giới có 50 triệu người, luôn có thể có người làm người cảm thấy vừa miệng.” Ngải Ni Khả khẩu khí ác liệt, tâm tình càng tồi tệ hơn.

“Sẽ không.” Norris lắc đầu, tiếp tục liếm cổ Ngải Ni Khả.

“Vì cái gì sẽ không?” Người vẫn chưa từng thử qua?”

Norris cự tuyệt khiến Ngải Ni Khả đột nhiên thấy một chút ngọn lửa hy vọng, hân lập tức truy hỏi.

“Khẳng định sẽ không.”

Norris không chút do dự trả lời. Y mới không cần đi hút máu những người khác, y thậm nghĩ chỉ ăn mỗi Ngải Ni Khả. Những người khác y vốn ngay cả chạm cũng không muốn chạm.

“Ta là nói nếu như.....” Ngải Ni Khả dùng kiên nhẫn lớn nhất của mình tiếp tục truy đến cùng.

“Không có nếu như.” Norris sốt ruột đánh gãy lời Ngải Ni Khả, không rõ vì sao Ngải Ni Khả cần phải vướng mắc chuyện này. Ngoài Ngải Ni Khả ra y hoàn toàn không muốn chạm vào người nào khác.

Hắn sớm muộn gì cũng sẽ bị tên quỷ hút máu ngu ngốc này tức chết.

Ngải Ni Khả một phen đẩy ra tên quỷ rõ ràng đang có hứng thú khá lớn với cái cổ của mình, tức tối hờn dỗi.

“Người sao vậy?”

Norris không thể liếm đến cổ Ngải Ni Khả rất là bất mãn, tuy rằng y đã ăn no, nhưng mà y không ngại tiếp tục thèm muốn đồ ăn mỹ vị a~.

“Ta tức giận.” Ngải Ni Khả oán hận nói, trừng mắt nhìn khuôn mặt xinh đẹp của Norris.

Hắn yêu tên quỷ hút máu ngốc nghếch này, yêu đến nguyện ý thay đổi cuộc sống của mình, nguyện ý để y đem mình thành đồ ăn, thậm chí chuyện ý theo y đoạn tuyệt với cuộc sống bình thường —— thế nhưng trong mắt tên quỷ hút máu ngu ngốc này, bản thân chẳng qua vào lúc hắn đói bụng mới nhớ tới.

“Tức giận?” Tại sao?” Norris rất không hiểu, y còn không tức giận, Ngải Ni Khả dựa vào cái gì mà tức giận a?

Thân là thức ăn Ngải Ni Khả lại lén lút chạy trốn, hại y mất ngủ chịu đói, nên tức giận phải là y mới đúng nha. Có điều sau khi nhìn thấy Ngải Ni Khả, tâm tình tồi tệ của y lập tức biến tốt, buồn bực cùng phần nộ lúc đầu cũng không biết chạy đâu mất.

Đối với vấn đề Ngải Ni Khả tức giận, Norris không thèm nghĩ nữa, suy nghĩ thật là chuyện tình một chết đi, hắn chẳng thích suy nghĩ nhiều đâu. Đưa tay ôm lấy cơ thể ấm áp của Ngải Ni Khả, Norris tham lam hít vào mùi vị ngọt ngào trên người hắn, lập tức đem tất cả vấn đề vứt tới sau đầu.

Ngải Ni Khả hận a hận nhìn Norris đang dựa vào ngực mình ngủ, tức xém học máu.

Trừ bỏ ăn cùng ngủ, hắn thực sự hoài nghi Norris đến cùng có não hay không, tức giận với y thật là tự gây khó dễ cho bản thân.

Thế nhưng hắn cứ như vậy mà chịu thua cũng quá vô dụng đi?

Không được, nếu hắn đã yêu Norris, vậy Norris nhất định cũng phải yêu hắn. Thân là một thành viên của

dòng họ Santos, vô luận là trên chiến trường hay trên tình trường, đều tuyệt đối không có khả năng dễ dàng từ bỏ như vậy.

Hơn nữa, hẳn hoàn toàn tự tin đối với mị lực nam tính của chính mình, cam đoan bất luận kẻ nào —— cho dù Norris không phải người mà là quỷ cũng như nhau —— đều không thể kháng cự lại sự theo đuổi của hắn.

Ngải Ni Khả vớt vát lòng tự tin đang trên bờ tuyệt vọng của mình.

Kỳ thật lại nói sang chuyện chính mình cũng có chỗ sai sót. Lúc ở Dạ Bảo, hắn chưa từng nghĩ tới bản thân sẽ yêu Norris, cho nên tự nhiên không nghĩ tới phải quyến rũ y yêu mình, khó trách Norris lại đối với hắn không có cảm giác chút. Bất quá bây giờ còn kịp, dựa vào bản lĩnh của mình, muốn đem tên quỷ hút máu gốc gác này dụ khị hắn không phải chuyện tình khó khăn gì.

Kiểm điểm xong sai lầm của bản thân, lòng tự tin lần nữa về với Ngải Ni Khả, hắn tinh thần phấn khởi, quyết định đối với Norris hảo hảo khai thông một chút.

Ngải Ni Khả nhẹ nhàng vỗ vỗ hai gò má Norris, khiến y mở mắt.

“Thân ái, ta nghĩ chúng ta vừa qua có một chút vấn đề quan trọng cần phải làm sáng tỏ.....Cho dù người là quỷ hút máu, ta là nhân loại; cho dù đối với quỷ hút máu mà nói, loài người chính là thực phẩm để ăn, nhưng ta và người trong thời gian qua không giống như vậy.”

“Vì sao lại không giống?” Norris hiếm khi xuất hiện lòng hiếu kỳ.

“Bởi vì ta yêu người a.” Ngải Ni Khả ôn nhu nhìn Norris, trong ánh mắt tràn ngập thâm tình.

“Yêu? Đó là cái gì?” Norris hỏi lại, lông mi thật dài chớp chớp, đôi mắt màu lam tràn đầy nghi hoặc. Yêu là gì? Có thể ăn không? Y chính là lần đầu tiên nghe một từ như thế, Comilla cho tới bây giờ chưa từng dạy y ý nghĩa của từ này.

Ngải Ni Khả liền kinh ngạc, hoàn toàn không ngờ tới Norris sẽ hỏi vấn đề thế này.

Tên quỷ hút máu này sống 300 năm vậy mà không biết tình yêu là gì? Chết tiệt, hắn sẽ không xúi quẩy đến vậy chứ? Yêu một quỷ hút máu đã đủ xui xẻo rồi, hiện tại quỷ hút máu ấy lại ngu ngốc không biết tình yêu là gì?

Ngải Ni Khả nhin không được đối với người cha quỷ hút máu của Norris mãnh liệt oán hận và bất mãn. Tên kia căn bản là một người cha vô trách nhiệm nghiêm trọng nha, cái gì cũng không dạy cho con trai mình mà bỏ chạy mất, thật là quá đáng. Nếu để hắn gặp được lão Comilla này, nhất định phải hảo hảo giáo huấn hắn một chút mới hả giận.

Nhức đầu đưa ngón trở xoa mi tâm, Ngải Ni Khả vừa suy tư vừa cố gắng hướng Norris giải thích thế nào là tình yêu.

“Yêu? Ân, yêu người nào đó là một loại tình cảm, cảm giác tinh tế đó nảy sinh giữa hai người, lúc người yêu một người, người sẽ cảm thấy được chính mình như được tái sinh, bản thân sẽ không toàn vẹn nữa, yêu sẽ làm người vui sướng, sẽ mang đến cho người cảm giác hạnh phúc thật lớn.....”

Ngải Ni Khả phiền muộn dừng giải thích, hắn nói những lời này quả thực mặc danh kỳ diệu kiêm buồn nôn và vô vị như lời thoại kịch truyền hình, chính hắn cũng không muốn nghe lại lần nữa.

Bỗng nhiên nghĩ đến vấn đề nghiêm trọng của người kia, Ngải Ni Khả lập tức quên mất mục đích định nghĩa tình yêu, khẩn trương nói với Norris: “Đúng rồi, thân ái, song phương yêu nhau sẽ khát khao thân thể của đối phương, sẽ cùng nhau làm chuyện chúng ta mới làm vừa rồi.....Bởi vì ta yêu người, chúng ta mới có thể làm chuyện vừa này, cho nên người sau này phải nhớ tuyệt đối không thể cùng người khác làm chuyện này, muốn làm chỉ có thể cùng ta làm mới được.”

Chúa ơi, xin người tha thứ cho ta, tha thứ hắn ích kỷ và đố kỵ, cũng tha thứ hành động lạm giao trước đây của hắn, hắn cam đoan về sau nhất định dựa theo lời nói hiện tại mà làm, khiến cho mọi người đều quên hết sự tình trước kia đi.

Ngải Ni Khả một bên dùng lời lẽ chính nghĩa tiến hành giáo dục tư tưởng cho Norris, một bên lén lút trong lòng vì chính mình ngày trước phong lưu mà sám hối. Thế giới tình cảm của Norris mặc dù hoàn toàn trống rỗng khiến con đường tình yêu của y có vẻ nhấp nhô một chút, thế nhưng như vậy cũng tốt, chí ít hắn không cần lo lắng trong thế giới tình cảm của Norris từng có người khác.

“Vậy sao?” Norris mơ hồ nghe, một chút cũng không hiểu được ý tứ của Ngải Ni Khả.

“Norris bảo bối, kỳ thật người cũng thích ta, bằng không người vì sao đồng ý để ta và người làm tình chứ?” Ngải Ni Khả tiếp tục tẩy não Norris. (=[)])

“Đó là bởi vì làm vậy rất dễ chịu a~, thế nhưng việc này cùng yêu có quan hệ gì?” Norri thành thật trả lời.

“.....” Ngải Ni Khả đảo cặp mắt trắng dã, lần nữa bị lời nói của Norris đả kích tâm lý. Hiển nhiên đối với chuyện ân ái này, Norris chỉ đem nó xem như hưởng thụ, hoàn toàn không liên hệ đến tình cảm.

Hắn thật đúng là mệnh khổ a~~~~~!

“Norris, giữa con người có rất nhiều loại tình cảm, chẳng hạn như giữa ta và Ryan chính là tình bạn, chúng ta là bạn bè, ta sẽ không muốn cùng hắn làm tình, lại càng không ghen tị với người tình của hắn; còn như người và cha người, kia gọi là tình thân, nếu người có anh em, còn có tình huynh đệ.....Những tình cảm này đều cho người cảm giác đối phương rất quan trọng, nhưng mà, người sẽ không muốn độc chiếm đối phương, sẽ không đố kỵ nếu đối phương cùng những người khác một chỗ, sẽ không muốn đối phương cùng người khác làm loại sự việc chúng ta vừa làm.....”

“Nhưng giữa ta và người không như vậy, tình yêu là một loại tình cảm đặc biệt, nếu người yêu ta, nếu ta cùng người khác làm tình, người sẽ thực tức giận, người phải muốn độc chiếm ta.....Norris, nói cho ta biết, ta ở trong lòng người là cảm giác gì đây?” Ngải Ni Khả tha thiết hỏi.

“Người là thức ăn của ta.” Norris trong nháy mắt, không cần nghĩ ngợi nhiều trả lời.

Ngải Ni Khả nói một đồng lớn rốt cuộc có ý tứ gì? Nào là tình yêu, tình bạn, tình thân..... Nào y loạn thành một đoàn choáng váng.

Cha vẫn nói rất đơn giản dễ hiểu —— Con người là thức ăn của quỷ hút máu, Ngải Ni Khả là con người, hắn là quỷ hút máu, cho nên, Ngải Ni Khả là đồ ăn của y, tuyệt đối không sai.

Một ngụm ác khí nghẹn chết hắn, Ngải Ni Khả suýt nữa tức đến ngất xỉu. Hắn phí sức lực lớn như vậy giải thích nửa ngày, thổ lộ nửa ngày, kết quả trong mắt Norris, hắn vẫn chỉ là thức ăn.

“Ta không phải đồ ăn của người.” Ngải Ni Khả tức giận tuyên bố.

“Con người chính là thức ăn của quỷ hút máu.” Norris cũng cương quyết giữ vững ý kiến của mình.

Ngải Ni Khả tức đến phát điên, lại không cách nào phản bác. Đúng, Norris nói không sai, toàn bộ sách truyện tiểu thuyết đều xác định, con người chỉ là thức ăn cho quỷ hút máu. Quỷ hút máu đối với nhân loại là kẻ thù cần phải tiêu diệt. Hắn ngày trước cũng nghĩ như vậy, thế nhưng hắn làm thế nào biết mình lại mặc danh kỳ diệu yêu quỷ hút máu chứ?

“Tốt lắm, sau này ta không bao giờ cho người hút máu của ta nữa, như vậy ta sẽ không là đồ ăn của người.” Ngải Ni Khả lớn tiếng tuyên bố quyết định của mình, nói xong hắn tức giận đẩy Norris ra, nhảy xuống giường.

Không bao giờ muốn gặp tên quỷ hút máu ngu ngốc này nữa, nếu không hắn không phải bị y tức chết nhất định sẽ có suy nghĩ xông lên muốn bóp chết y. Ngải Ni Khả trong lòng phát thệ, nổi giận đùng đùng lao ra khỏi phòng.

Đây là nhà ăn diện tích không lớn, phong cách thiết kế mỗi một chỗ đều đặc biệt tao nhã lãng mạn. Ngải Ni Khả và Ryan ngồi dựa vào bàn sắt tường, đang dùng bữa.

Một thân âu phục màu đen được cắt may vừa vặn và áo sơ mi màu lam nhạt khiến Ngải Ni Khả vừa phóng khoáng mà tùy ý, bất quá giờ phút này, trên khuôn mặt anh tuần bức người lại tràn đầy biểu tình buồn rầu.

“Ngải Ni Khả thân ái, ta vô cùng đồng cảm với cảnh ngộ bất hạnh của người, nhưng mà, nhưng mà ta cũng lý giải được hành động của Norris.....” Ryan dùng một loại tươi cười bí hiểm nhìn Ngải Ni Khả, vừa nhìn đã biết không có ý tốt (hồ bằng cầu hữu =]])

Trên thế giới có rất nhiều chuyện tình khiến người ta tâm tình vui vẻ, trong đó có một loại là chứng kiến một tên hoa hoa công tử khắp chốn lưu tình cuối cùng lại thua trong tay ái tình, bắt đầu đau lòng phiền não.

“Hành động của y có thể lý giải, quả thật là một tên quỷ vô tâm vô phế, ta còn không bằng đi yêu một tảng đá, thời gian dài như vậy cũng phải có chút rung động chứ.” Ngải Ni Khả tức tối phàn nàn.

“Nga, Ngải Ni Khả, người nghĩ như vậy là bởi vì người vẫn luôn nhìn theo góc độ của bản thân mà cân nhắc vấn đề. Chẳng hạn như nói nếu có một ngày, con ngỗng nường nằm trên đĩa trước mặt người đột nhiên mở miệng hướng người thổ lộ tình yêu, người sẽ có phản ứng gì?” (ví dụ thật xuất sắc, cho 1 tràng pháo tay cùng pháo chân nào:)))

“Chết tiệt, người sao có thể đem ta đánh đồng với con ngỗng nường hả?”

Cảm giác bị vũ nhục khiến Ngải Ni Khả mãnh liệt to tiếng kháng nghị, lập tức nhận vài ánh mắt trách móc xung quanh.

“Đúng đúng đúng, thân ái, ta nói sai rồi, ta biết người so với con ngỗng nường phải cao quý hơn nhiều.....” Ryan vội vã trấn an Ngải Ni Khả, có điều ngữ khí qua loa cho có cùng ánh mắt tràn đầy ý cười khiến hân hân càng giống như là đang nói giỡn.

“Ta nói lại lần nữa, không được lấy ta cùng ngỗng nường so sánh.” Ngải Ni Khả hậm hực trừng mắt Ryan, thấp giọng hung dữ cảnh cáo.

“Nhưng sự thật chính là như vậy a, giá trị của người đối với quỷ hút máu kia, cùng con ngỗng quay là giống nhau.”

Ryan nhún nhún vai, vô tội nói. Đồng thời, ánh mắt tràn ngập ám muội nhìn Ngải Ni Khả rồi lại nhìn con ngỗng quay trên bàn đảo qua đảo lại, tựa hồ muốn so sánh hai thứ này có điểm khác biệt gì.

“Người phải biết rằng, không ai lại yêu đồ ăn, Ngải Ni Khả thân ái.” Mỉm cười ngọt ngào, Ryan nhìn bạn tốt bị mình đả kích ử rữ, tâm tình rất là khoái trá.

Đưa tay cầm lấy ly rượu thủy tinh chân cao, Ryan miễn cưỡng uống vào một ngụm rượu đỏ tươi, sau đó mỉm cười nhìn chăm chăm Ngải Ni Khả nói tiếp: “Tỷ như nói hiện tại, con ngỗng quay trên đĩa.....Ách, rượu vang trong ly đi.....” Thấy Ngải Ni Khả ánh mắt phẫn nộ, Ryan không tình nguyện sửa lại đối tượng so sánh.

“Kỳ thật đều giống nhau, dù sao đều là thứ để cho vào miệng, cá nhân ta không thừa nhận rượu so với ngỗng nường cao quý hơn chút nào.” Ryan nhỏ giọng nói thầm, thanh âm cố tình đủ để cho Ngải Ni Khả nghe.

“Có chuyện nói mau, nếu không liền đem cái miệng phiền toái của người triệt để ngâm lại cho ta, miễn ảnh hưởng đến khẩu vị của ta.” Ngải Ni Khả hiển nhiên không thương thức câu nói đùa của Ryan, lạnh lùng mở miệng.

“Hào hảo, Ngải Ni Khả, cơn tức của người sao lại lớn như vậy chứ? Thế này đối với thân thể không tốt.....Có phải gần đây có chút kiềm nén áp lực hay không?” Ryan xấu xa nhìn từ trên mặt Ngải Ni Khả chậm rãi trượt xuống, cười gian tà.

“Người muốn biết?” Ngải Ni Khả nguy hiểm nheo mắt, nắm chặt đấm.

Ryan nhú mày, lập tức nhảy bén thay đổi đề tài:”Tỷ như nói, rượu vang trong ly người đột nhiên nói cho người biết, nó yêu người, hy vọng người cũng yêu nó, cùng nó kết hôn.....Người chẳng lẽ không cảm thấy hoang đường sao? Chắc hẳn người cho rằng hoàn toàn không đáng để ý tới đúng không? Người cuối cùng sẽ không cao hứng mà đáp ứng, sau đó mang theo chai rượu vang kia đi đăng ký kết hôn chứ?”

“Đối với quỷ hút máu mà nói, người chính là thức ăn, không ai lại yêu thức ăn của mình, quỷ hút máu hẳn là giống nhau đi. Ngải Ni Khả thân ái, người nói có phải hay không? Cho nên, hoặc là người nghĩ biện pháp thay đổi tình trạng này, ít nhất thay đổi quan điểm trong đầu Norris đối với người. Hoặc là, người cam lòng tiếp nhận số mệnh bản thân là đồ ăn. Kỳ thật, ta cảm thấy người thức ăn là cũng là một lựa chọn không tồi, xem Norris say mê máu của người như vậy, người chắc chắn ăn phi thường ngon, thân ái, ta một mực nghĩ, người so với gan ngỗng, không biết hương vị có tốt vậy không.....”

Ngải Ni Khả mỉm cười âm trầm, một cước chuẩn xác lên gối Ryan, hiệu quả ngăn trở Ryan lải nhải trên chọc. Sau khăn trải bàn dài chấm đất, hành động của Ngải Ni Khả cũng không bị bất luận kẻ nào phát giác, ngoại trừ người bị đá ra.

“Ryan thân mến, đa tạ nhắc nhở của người. Ta sẽ nhớ kỹ, thuận tiện nói một tiếng, hôm nay bữa cơm này người mời, bởi vì người tổn thương tự tôn của ta.” Ngải Ni Khả thu lại chân, lập tức tao nhã đứng dậy, hơi xoay người ghé sát vào lỗ tai Ryan hung dữ nói.

Ryan hút một hơi lãnh khí, đau đớn từ đầu gối khiến hắn nhất thời không thể đứng lên, đành phải nghiêng răng nhìn Ngải Ni Khả rời khỏi.

Ryan nói không sai, hắn không thể để tình hình này kéo dài thêm nữa, trước hết phải triệt để thay đổi tình trạng bản thân là đồ ăn trong đầu Norris. Ngải Ni Khả vừa trầm tư vừa bước vào phòng.

“Ta đói bụng.”

Vừa thấy Ngải Ni Khả tiến vào, Norris đang nằm trên giường ngán người nhìn trần nhà, lập tức ngồi dậy.

Nhìn thân cảnh cao ngất của Ngải Ni Khả, Norris vô thức vươn đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm môi, hiển nhiên chờ Ngải Ni Khả chủ động đem thân thể đến trước mặt y.

“Ta đi mua cho ngươi bịch máu, ngươi chờ một chút.” Thân thể Ngải Ni Khả bởi vì động tác trần đầy ý tứ khiêu khích này của Norris mà cứng lên, bụng dưới bắt đầu bộc phát.

“Ta không cần ăn cái đó, ta muốn ăn ngươi.”

Norris lắc đầu, trong đôi mắt xinh đẹp phát ra quang mang tha thiết, tiếng nói nhu thấp mang theo một mặt lười biếng, nghe càng như là làm nũng.

Thanh âm Norris mềm mại ôn nhu như hóa thành một cổ mật dịch chui vào lỗ tai Ngải Ni Khả chạy khắp toàn thân, mà cái loại ánh mắt chăm chú mong ngóng này càng khiến tim Ngải Ni Khả đập điên cuồng.

Đôi mắt màu lam trước mắt hờn nhiên lại yêu mị như vậy, mang theo lực hấp dẫn vô pháp kháng cự, khiến hắn không kìm được nghĩ muốn đáp ứng mọi thứ đòi hỏi của Norris.

Không thể dễ dàng thỏa hiệp, muốn Norris yêu mình, sẽ không thể lại khiến y đem mình trở thành đồ ăn. Ngải Ni Khả nỗ lực duy trì lý trí, trong lòng chửi rủa thậm tệ ý chí yếu kém của mình.

“Ta đã nói rồi, ta không phải thức ăn của ngươi, cho nên, ngươi không thể lại hút máu của ta.” Ngải Ni Khả cực lực làm cho mình cự tuyệt.

Thanh âm lộ vẻ cương quyết. Nói xong, hắn xoay người đẩy cửa ly khai. Lại bị Norris nhìn như vậy, hắn khó giữ được chính mình có thể kiên trì cự tuyệt yêu cầu của y.

Ngải Ni Khả sao có thể từ chối không cho y ăn?

Norris hoảng hốt mở to hai mắt, hoàn toàn không thể tiếp nhận cự tuyệt của Ngải Ni Khả. Nhanh như chớp, thân ảnh hắc sắc như điện xẹt qua phòng, giây tiếp theo, Ngải Ni Khả đã bị Norris đặt trên cửa.

“Không được, Norris, ngươi hãy nghe ta nói.....” Tiếng nói của Ngải Ni Khả tiêu thất trong tiếng nuốt thỏa mãn của Norris, mà trước sức mạnh cường đại của Norris, hắn căn bản một chút năng lực phản kháng cũng không có, chỉ có thể trơ mắt nhìn mình lại lần nữa lưu lạc đến vị trí đồ ăn.

Chết tiệt, hắn và Ryan đều quên mất một chuyện —— Norris không phải người bình thường, quỷ hút máu sức mạnh cường đại, cự tuyệt yêu cầu của Norris với hắn mà nói là chuyện không có khả năng.

“Chúng ta lên giường.....Ôm ta.” Thỏa mãn thu hồi răng nanh, Norris ăn đủ liếm liếm môi, ôm lấy Ngải Ni Khả, uể oải tựa vào vai hắn, thì thào nói.

Ăn ngon miệng dẫn đến xúc động thỏa mãn ***, Norris tự nhiên kề sát thân thể Ngải Ni Khả, đem dục vọng đã muốn rục rịch ma sát lên đùi hắn.

Thế nhưng, chán nản mãnh liệt cùng cảm giác thất bại khiến Ngải Ni Khả phiền muộn hết sức, đối với khiêu khích của Norris hoàn toàn không còn hứng thú. Hắn đẩy Norris ra, uể oải rời khỏi phòng. Hiện tại hắn cần rượu mạnh hơn là làm tình, để xoa dịu lòng tự trọng bị tổn thương nghiêm trọng của mình.

Ngải Ni Khả chưa từng lãnh đạm như thế khiến Norris đứng đó ngây ngốc, trong lúc nhất thời không thể phản ứng lại, ngực bỗng nhiên dâng lên cảm giác phi thường khó chịu, giống như bị cái gì chặn ngang, trướng trướng rầu rĩ, khó chịu nói không nên lời.

Bình thường sau khi y hút máu Ngải Ni Khả xong, Ngải Ni Khả đều thực ôn nhu hôn môi hắn, hôm nay vì sao bỗng nhiên đẩy hắn ra rồi đi?

Norris chậm rãi quay về giường, rầu rĩ nằm xuống, nhìn trần nhà bắt đầu ngẩn người. Cảm giác sau khi thỏa mãn và thư sướng ăn xong không biết đã lúc nào tiêu thất, trong lòng trống trải, rất khó chịu. Mà tư vị nói không nên lời từ ngực dâng lên, khổ sở kèm theo chua chát đem máu ngọt ngào vừa uống vào đều nhuộm thành hương vị đắng chát. Đồng thời, dục vọng vừa nảy sinh bị lạnh nhạt đau đớn co rút, khiến Norris càng thêm khó ở.

Ngải Ni Khả vì sao đột nhiên rời đi? Bởi vì mình hút máu của hắn sao? Thế nhưng trước kia hắn đều rất thích để mình ăn a, vì sao đột nhiên lại không muốn nữa? Cái đó và tình yêu, đồ ăn linh tinh vài ngày trước Ngải Ni Khả nói có quan hệ không?

Còn có, hắn nói nhiều như vậy đến tột cùng muốn giải thích ý tứ gì? Norris khổ não suy tư, nhưng không cách nào tìm ra đáp án.

8. Chương 8

Ngải Ni Khả không biết đi đâu, từ ba ngày trước sau khi ép buộc hút máu hắn, hắn liền không xuất hiện trước mắt y.

Norris ngơ ngác ngồi trên bệ cửa sổ rộng lớn, xuyên thấu qua bức màn đen thật dày nhìn hoa viên rực rỡ bên ngoài ánh mặt trời, lòng mày vô thức nhíu chặt, trong mắt toát ra thần sắc hoang mang.

Y không biết Ngải Ni Khả ở đâu, cũng không biết nên đi nơi nào tìm hắn — tại đây nơi nơi đều có mùi của Ngải Ni Khả, y không thể giống như ở Koblenz thông qua mùi tới tìm tung tích Ngải Ni Khả.

Ngải Ni Khả giống như rất không thích mình ăn hắn — Norris rất ngạc nhiên phát giác mình vậy mà lại không giận Ngải Ni Khả. Từ nhỏ cuộc sống ngăn cách thiên tính cô độc của quý huyết khiến y tuyệt nhiên chưa từng lưu tâm bất cứ thứ gì ngoài bản thân. Đối với Norris mà nói, phiền não, lo lắng, vướng bận những cảm giác này đều đặc biệt xa lạ. Thế nhưng, hiện tại y lại bị sự tình này quấn quanh, căn bản không thể bảo trì bình tĩnh vốn có.

Từ sau khi tới nơi này, không biết vì hoàn cảnh lạ lẫm hay nguyên nhân nào khác, Norris phát giác mình càng ngày càng ỷ lại Ngải Ni Khả. Y sẽ không tự chủ được tìm kiếm thân ảnh của hắn, chú ý đến phản ứng của hắn. Mà tình tự của Ngải Ni Khả cũng bắt đầu càng ngày càng ảnh hưởng nghiêm trọng đến tình tự của y.

Norris vô thức nhú mày, y không thích như vậy, nhưng không có biện pháp khiến tâm tình của mình khôi phục bằng lãnh ôn hòa như trước. Ngải Ni Khả giống như một khối cự thạch ném vào giữa cuộc sống sinh hoạt phẳng lặng như mặt nước của y, thay đổi hết thảy.

Cánh cửa vang lên tiếng gõ khe khẽ, theo sau có người đẩy cửa ra. Norris vội quay đầu xem, nhưng sau khi nhìn thấy người đến thì thất vọng hạ mắt.

Vào không phải Ngải Ni Khả, mà là một nam nhân trẻ tuổi. Mấy ngày nay đều là người này đến chiếu cố y. Norris nghe Ngải Ni Khả gọi hắn là Dennis, thế nhưng cho dù mỗi ngày đều gặp Dennis, Norris lại không có hứng thú nói chuyện với hắn.

Bourgeois Dennis yên lặng tiến vào phòng, cầm khay trong tay đặt trên bàn, hướng Norris mỉm cười, ôn hòa nói: "Adams tiên sinh, xin mời ngài dùng bữa."

Norris có chút kinh ngạc ngẩng đầu nhìn, trong khay là mấy ly thủy tinh chứa đầy chất lỏng màu đỏ, tản mát ra mùi máu tươi quen thuộc.

"Ngải Ni Khả đâu?" Ngải Ni Khả đây là ý tứ gì? Vì sao đưa mấy thứ này cho y ăn, hắn rõ ràng biết y không thích ăn mấy thứ này. Nhìn máu tươi, từ thân thể Norris dũng mãnh tiến ra không phải là cảm giác thèm ăn, mà là một cổ ỷ khuất mãnh liệt.

Thanh âm Norris phi thường rõ ràng, tuy rằng giọng nói có chút gượng gạo, nhưng tiếng nói thấp mềm cực kỳ dễ nghe.

Dennis có chút kinh ngạc liếc mắt nhìn Norris. Đây là lần đầu tiên hắn nghe giọng Norris nói chuyện sau khi vào đây, mấy ngày nay mỗi ngày hắn đến đều phải đi vào hỏi Norris mấy lần, đều vĩnh viễn nhận được hờ hững của Norris, hắn thiếu chút nữa hoài nghi Norris có phải người câm điếc hay không.

Norris xuất hiện ở đây ngày thứ hai, Ngải Ni Khả đã nói cho Dennis thân phận quý dị của Norris. Dù sao, thói quen sinh hoạt và đồ ăn thức uống kỳ quái của Norris không có khả năng giấu diếm ánh mắt sắc sảo của Dennis người một tay lo cho cuộc sống hằng ngày của Ngải Ni Khả. Chẳng qua phản ứng bình tĩnh và thần nhiên của Dennis cũng khiến Ngải Ni Khả vừa ý, Ngải Ni Khả nhin không được cũng bắt đầu hoài nghi, rốt cuộc là quỷ hút máu đã không còn khiến người ta sợ hãi hay là người xung quanh hắn thần kinh đều quá mức kiên cường?

"Santos tiên sinh gọi điện về phân phó ta chuẩn bị những thức ăn này cho ngài, về phần hắn hiện tại ở nơi nào, thực xin lỗi ta cũng không biết." Thành công che giấu thật tốt, Dennis hết sức lễ độ trả lời câu hỏi của Norris.

Phản ứng của Norris đối với câu trả lời của Dennis tương đối mạnh, khoát tay liền đem toàn bộ hay ném ra ngoài. Chén thủy tinh nện trên vách tường, phát ra tiếng vỡ vụn thanh thúy, theo sau, mùi máu tươi nồng nặc trên vách tường tuyết trắng chậm rãi truyền đi, lưu lại vết tích quỷ dị.

“Santos tiên sinh, Adams tiên sinh y không chịu ăn gì.” Dennis tường tận báo cáo tình trạng Norris.

Nghe Dennis báo cáo, Ngải Ni Khả phiền não nhú mày. Đã 7 ngày rồi, Norris vậy mà cương quyết không ăn bất cứ thứ gì. Ngải Ni Khả không nghĩ đến Norris có thể cố chấp như vậy, nghĩ đến bộ dáng Norris đói khát, tâm hần đều đau, có trời mới biết hần có bao nhiêu nhớ y, nghĩ lập tức trở lại bên cạnh Norris, đem y ôm vào trong ngực hảo hảo yêu thương.

Nhưng Ngải Ni Khả rất rõ ràng, chỉ cần mình xuất hiện trước Norris, nỗ lực thay đổi vị trí là thức ăn của hần chẳng khác nào uống phí.

“Santos tiên sinh, nếu ngài thật sự không muốn Adams tiên sinh hút máu ngài, lại muốn gặp hần, ngài có thể đeo thánh giá hoặc dùng một chút nước thánh của nhà thờ chẳng hạn, như vậy y liền không thể tới gần ngài.”

Dennis đề nghị.

“Không được, như vậy có lẽ sẽ làm bị thương đến y.” Ngải Ni Khả không chút do dự cự tuyệt, hần tuyệt đối không thể cho phép mình làm ra hành động gì tổn hại đến Norris.

“Như vậy a.....” Xem ra, chủ nhân hoa tâm của hần lần này quả thật là động chân tình rồi, thật là chuyện khó tin.

Dennis nhú mày, hơi tự hỏi một chút, thay đổi đề nghị: “Như vậy, tiên sinh ngài có thể thử nước tôi. Ta trước kia từng đọc trong sách thần học, quỷ hút máu đối với nước tôi rất chán ghét, nhưng thứ này không làm bị thương đến bọn họ, chỉ làm bọn họ tránh xa.”

“Thật sự? Được rồi, ta thử xem.”

Ngải Ni Khả nhìn nhìn ly máu trên bàn một chút cũng chưa từng được động qua, lại nhìn Norris cuộn tròn trên giường, nhin không được thật sâu thở dài một tiếng.

“Norris.”

Thanh âm quen thuộc khiến Norris đột nhiên từ trên giường nhảy dựng lên. Y nhanh chóng đánh về phía Ngải Ni Khả đứng bên cạnh cửa, thế nhưng còn chưa tới gần, liền tức khắc dừng tốc độ còn nhanh hơn lui về bên cạnh cửa sổ.

Ngải Ni Khả dĩ nhiên trên người đầy mùi tỏi, cổ mùi vị kia mãnh liệt như vậy, mặc dù Ngải Ni Khả cách y xa ba thước, nhưng từ trên người hắn phát ra mùi vị gay mũi làm cho Norris cực kỳ khó chịu.

“Norris, người ăn chút gì đi có được không?” Ngải Ni Khả quan tâm nhưng không hề tới gần Norris, đứng ở cửa khuyên y.

Ngải Ni Khả rõ ràng quyết định không cho mình ăn hắn.

Norris hung tợn trừng mắt Ngải Ni Khả, môi lại không phát ra được câu nào.

“Norris, người tiếp tục như vậy sẽ đói đến chết, người ném thử thôi có được không? Không nhất định khó ăn như vậy.” Ngải Ni Khả bắt đầu tiếp tục nỗ lực vô ích.

“Ta muốn ăn người.” Norris phẫn nộ gầm nhẹ.

“Không được, ta nói rồi, ta không muốn trở thành đồ ăn của người.” Ngải Ni Khả dùng lời lẽ kiên định, cố gắng không mềm lòng đem bộ dáng suy yếu của Norris để qua một bên.

Norris nâng môi, đôi mắt màu lam bốc lên ngọn lửa phẫn nộ, hai gò má tái nhợt cũng nhiễm một mạt đỏ ửng xúc động. Làm y tức giận không chỉ vì không được ăn, mà còn vì Ngải Ni Khả cự tuyệt y. Từ nhận thức Ngải Ni Khả đến bây giờ, Norris sớm đã quen Ngải Ni Khả ngoan ngoãn cùng ôn nhu yêu thương, y cho tới giờ cũng không nghĩ tới Ngải Ni Khả sẽ lạnh nhạt với y, cự tuyệt yêu cầu của y.

Cự tuyệt của Ngải Ni Khả như tảng băng nặng nề đặt trong ngực Norris, y cắn môi, trong mắt toát ra một mạt ủy khuất và bi thương chính y cũng không phát giác.

Đôi mắt xinh đẹp xanh thẳm như đại dương cùng lời nói đã không còn trầm tĩnh như trước kia, thay vào đó là nồng đậm tức giận cùng oán hận, mà ở chỗ sâu trong đồng tử thậm chí có thể thấy phảng phất một mạt thương tâm.....

Ngải Ni Khả tâm thoảng cái co rút đau đớn, trong nháy mắt có loại xúc động muốn vứt bỏ tất cả quyết định của mình.

Không được, hắn không thể bỏ dở giữa chừng. Norris sinh khí là bình thường, hắn phải kiên trì, chờ sau khi cảm tình giữa bọn hắn có tiến triển, hết thấy đều dễ dàng.

Cảm thấy bản thân dao động, Ngải Ni Khả cố gắng giữ vững quyết tâm.

“Norris, máu này đều chưa từng trải qua quá trình đông lạnh, cực kỳ tươi, tin chắc người thích ăn. Người thử một lần được không?” Chuyển khai tâm mắt không nhìn tới Norris, Ngải Ni Khả cứng rắn nói.

“Ta muốn ăn người.” Norris căn bản lơ đi lời Ngải Ni Khả, chỉ lặp lại yêu cầu của mình, đôi mắt ngập tràn lửa phẫn nộ thiêu đốt xen lẫn oán giận và ủy khuất hung hăng trừng Ngải Ni Khả.

“Norris, ta đã nói không được.” Ngải Ni Khả phìền muộn, sau đó xoay người ảo não rời đi, sợ chính mình lại ngu ngốc, khuất phục dưới ánh mắt Norris.

Y mới không cần uống mấy thứ này, Ngải Ni Khả rõ ràng biết hắn thích uống máu hắn, cũng không đồng ý cho hắn uống.....

Norris sau khi đập nát mọi thứ trong phòng trừ bỏ giường ra, oán giận cuộn mình trong chăn.

Bụng hảo đói, thời gian dài không ăn khiến Norris cảm thấy vô cùng suy yếu. Cảm giác đói tra tấn y, mùi máu tươi quyến rũ y, dạ dày co rút, đau đớn, cấp bách muốn hút máu. Mà dưới đòi hỏi của cơ thể, khứu giác y trở nên hết sức nhạy cảm, rõ ràng biết rõ thức ăn bên người, đưa tay có thể đụng. Chỉ cần y nguyện ý, tùy thời đều có thể ăn no.

Nhưng mà, thứ gì đó nói không nên lời ngăn trở y —— nó trong ngực y, có lẽ trước kia đã có, có lẽ vừa mới nảy sinh, thế nhưng nó lại mãnh liệt tồn tại, duy trì ý chí của y, khiến y chống cự lại hấp dẫn của thức ăn.

Norris không biết thứ đó là gì, không chỉ có tức giận bức bối, còn có tình tự rất phức tạp hỗn loạn cùng một chỗ, một chút ủy khuất, một chút hoang mang, một chút không cam lòng còn có một chút tình tự Norris không nhận ra, pha trộn cùng một chỗ, biến thành một loại nặng nề cường liệt, đè nặng trái tim y, khiến y hết sức khổ sở, mà loại tình tự khổ sở này cũng có tác dụng giúp hắn chống cự lại cảm giác đói xâm nhập.

“Ngải Ni Khả, ta không nghĩ tới người cũng có thể làm ra loại chuyện này?” Ryan đứng cách xa Ngải Ni Khả không những xa mà còn rất xa, một tay còn cầm cái khăn tay thấm nước hoa gạt gao che mũi, cho dù như vậy hắn vẫn lộ ra vẻ mặt chán ghét, giống như Ngải Ni Khả đột nhiên trở thành bệnh dịch.

“Người không biết, người hiện tại đối với toàn bộ xã hội Paris là cơn ác mộng.....Ngày hôm qua Louis còn hướng ta oán giận, hắn nói hắn cũng không biết làm thế nào mới tốt, hắn phải mời được người tham dự tiệc đính hôn của hắn và Lenka, thế nhưng người hiện tại lại như vậy, mùi phát ra từ người của người khiến mọi người đều hận không thể cách xa người 100 thước mới tốt.....Hắn cũng không muốn bữa tiệc của mình trở thành cơn ác mộng.”

“Người nghĩ ta muốn như vậy sao? Mỗi ngày toàn thân đều có mùi này.....Hiện tại ta cũng là ác mộng đối với bản thân, Thượng Đế a~, ta chưa bao giờ biết tôi lại đáng sợ đến vậy.” Ngải Ni Khả đối với oán giận của Ryan cũng bất mãn ngang nhau.

Hắn nào có được dễ dàng như vậy? Để nhận được tình yêu của tên quỷ hút máu kia, vị giác hắn không chỉ mỗi ngày đều sinh hoạt trong địa ngục, còn đem danh dự mình hy sinh hết.

Ngải Ni Khả càng nghĩ càng tủi thân càng nghĩ càng buồn rầu.

Ryan nhìn Ngải Ni Khả bộ dáng ủ rũ, cố gắng kiềm chế xúc động muốn cười như điên.

Nga, Ngải Ni Khả luôn phong độ tao nhã cao quý, hấn dấn đánh cuộc, phóng viên của các tờ báo Paris nhất định nguyện ý ra giá cao để có được tấm ảnh chụp Ngải Ni Khả chập vạt mắt tinh thần như vậy.

“Nếu người muốn cười, liền cười đi, ghen chết ta không có khả năng chịu trách nhiệm đâu.” Trùng khuôn mặt vụn vỡ của Ryan, Ngải Ni Khả lạnh lùng mở miệng.

“Ta thề, ta không phải cố ý muốn cười nhạo người.....Đúng rồi, xin hỏi ngài chiều này hiệu quả ra sao?” Ryan nhin cười.

“Y không tiếp cận ta, nhưng cũng không ăn máu ta mua trong bệnh viện đem về.” Ngải Ni Khả phiền não than thở.

“Y đói bụng tự nhiên sẽ ăn, có lẽ hiện tại y còn chưa đói đi.” Ryan an ủi Ngải Ni Khả.

“Không phải, trước kia Norris 3 ngày sẽ uống máu một lần, thế nhưng hiện tại đã muốn 10 ngày không ăn gì rồi. Ta thật sự rất lo lắng cho thân thể y.” Ngải Ni Khả sầu lo xoa mi tâm.

“Vậy người dự định làm gì? Kiên trì chờ hấn khuất phục hay là đầu hàng? Dù sao giữa hai người các người khẳng định phải có một người thỏa hiệp.” Ryan nhìn Ngải Ni Khả nghiên cứu, đối với trạng thái tâm lý của hấn hiển nhiên cảm thấy rất hứng thú.

“Ta a.....Nga, Ryan, người có phải là bạn tốt nhất của ta không?” Ngải Ni Khả đưa tay, dừng ở Ryan, bên môi lộ ra nụ cười ngọt ngào không gì sánh được.

Lẽ đa tất trá (đại loại tử tế đột xuất chắc chắn có ý đồ:))) Ngải Ni Khả nhất định có âm mưu gì đó, Ryan lập tức cảm thấy nguy cơ, cảnh giác nhìn Ngải Ni Khả.

“Ryan, người còn chưa trả lời vấn đề của ta?”

“Người đem lời nói hết đi, ta lo đáp án của ta.” Ryan gọn gàng trả lời.

“Ryan, người rất thực tế.....Là như vậy, Norris không chịu uống máu, ta lại không thể để hấn uống máu ta, vấn đề này cần giải quyết không phải sao? Ryan thân mến, máu của người cũng giống máu của ta, hơn nữa chúng ta bình thường thói quen ăn uống cũng giống nhau, cho nên ta nghĩ, máu của người vị đạo hấn giống ta.....Cho nên, người có thể để Norris ăn người một lần chứ?” Ngải Ni Khả cười đến ngọt ngào.

“Đừng nghĩ, ta mới không cần bị một quỷ hút máu ăn đâu? Lại càng không muốn mặc danh kỳ diệu biến thành quỷ hút máu.” Ryan không chút nghĩ ngợi một hơi cự tuyệt.

Nói như đùa a, để tên kia hút máu, nói không chừng chính mình cũng sẽ biến thành quỷ hút máu, cho dù Norris xinh đẹp khiến hấn tâm cũng dao động nhưng hấn cũng sẽ không giống Ngải Ni Khả mất đi lý trí.

“Người muốn biến thành quỷ hút máu cũng không phải chuyện dễ dàng vậy đâu, phải đổi thành quỷ hút máu cho người hút máu tươi của hấn mới có thể, người cho là dễ dàng như vậy hả?” Trắng mắt liếc Ryan, Ngải Ni Khả giải thích cho hấn.

“Ta đây cũng không muốn cho quỷ hút máu ăn.”

“Ryan, người chỉ hỗ trợ thôi, cũng sẽ không cho người cung cấp dài hạn, chờ hấn yêu ta sau đó sẽ không yêu cầu người nữa, please~~.” Ngải Ni Khả nhìn Ryan chờ đợi.

“Không.”

“Ryan.....”

“Van cầu người, tha ta đi, ta đáp ứng người là được chứ gì?” Ba giờ sau, bị Ngải Ni Khả om sòm thật chịu không nổi Ryan tuyên bố đầu hàng.

“Không cần thận kết bạn chính là sẽ có kết cục này”, Ryan vô lực than thở.

Ryan bị dẫn đến trước mặt Norris, cảm giác mãnh liệt giống như mình là con cừu non ngay lập tức bị hiến tế, sắc mặt tự nhiên rất là buồn bực.

“Norris, đây là Ryan. Thân thể hấn rất khỏe mạnh, được luyện tập rất tốt, không có sở thích xấu, mùa hè ngay cả con muỗi cũng rất thích cắn hấn, cho nên ta nghĩ máu hấn hương vị chắc chắn không tồi, người có lẽ sẽ thích.....Người ném thử có được không?”

Ngải Ni Khả giới thiệu khiến Ryan càng nghe sắc mặt càng đen. Ngải Ni Khả đem hấn trở thành cái gì hả? Hấn nói nghe như là đầu bếp quảng cáo thực phẩm chào hàng.

“Ta mới không cần ăn hấn, hấn rất bẩn.” Norris nghe xong hồi lâu sau, cuối cùng ngẩng đầu nhìn về mặt khó coi của Ryan liếc mắt một cái, lại phun ra một câu bình luận khiến hấn xém ngắt xỉu.

Quỷ hút máu chết tiệt này, dám hạ thấp hấn như vậy? Tuy không có vẻ quý tộc tao nhã, thế nhưng hấn cũng là nam nhân anh tuấn tiêu sái xuất chúng đầy mị lực, người theo đuổi phía sau cũng không thua gì Ngải Ni Khả, vậy mà hiện tại lại bị quỷ hút máu này nói thậm tệ như vậy.

“Ta ô uế chỗ nào? Người nói rõ ràng cho ta.” Một cổ ác khí từ ngực Ryan đốt tới trên đầu, hấn nhin không được rống to.

“Ryan, quên đi.” Ngải Ni Khả khẩn trương khuyên nhủ Ryan.

Sự tình liên quan đến danh dự của hắn, làm sao quên đi được? Ryan xúc động bắt lấy tay Norris, không hỏi ra được lý do thì không được với hắn.

“Con người đều rất bần, không cho phép người dùng tay chạm vào ta.” Norris tức giận một phen đẩy Ryan ra. Tuy rằng hắn bởi vì lâu lắm không ăn gì mà cực độ suy yếu, nhưng đối phó với Ryan vẫn dư sức.

Bị Norris đẩy, Ryan lập tức ngã văng ra ngoài, nếu không có Ngải Ni khả đỡ lấy hắn, xác định sẽ hạ đất nằm thẳng rất khó nhìn.

“Tên Ngải Ni Khả kia, học học.....Hắn chẳng lẽ không phải người.....hắt xì.....Ngải Ni Khả người cách xa ta ra một chút, người sắp sặc chết ta.” Một bên vừa hắt hơi, một bên Ryan vừa hỗn hển kêu la. Mặc dù vừa đứng vững, hắn lập tức đẩy Ngải Ni Khả, nhưng mà đã bị mùi trên người Ngải Ni Khả làm cho sặc ra nước mắt.

“Ngải Ni Khả không giống, hắn ăn rất ngon.....” Người này sao có thể cùng Ngải Ni Khả so sánh chứ? Bọn họ vì sao luôn phải dây dưa vấn đề này. Norris khép miệng, lười cùng Ryan giải thích chuyện hắn đặc biệt rõ ràng.

“Norris, người cứ như vậy sẽ đói chết.” Ngải Ni Khả nóng nảy rống lên.

“Đói chết thì đói chết là được rồi.” Norris giận dữ quay đi, không thèm để ý Ngải Ni Khả.

Ngải Ni Khả lãnh đạm khiến y cảm thấy ủy khuất, Ngải Ni Khả cự tuyệt khiến y oán giận, nhưng mà, những việc này hình như cũng không đủ trở thành nguyên nhân y ngược đãi bản thân như vậy.

Vì cùng Ngải Ni Khả giận dữ liền tự ngược đãi bản thân như vậy, hình như cũng không phải. Nhưng mà tình tự không cam lòng bốc lên trong ngực Norris, khiến hắn làm sao cũng không chịu khuất phục. Không chịu uống máu ai khác ngoài Ngải Ni Khả ra, đã không phải là vấn đề thức ăn đơn thuần nữa, kiên trì uống duy nhất một loại này, là muốn chứng minh cái gì.....

Nghe hai người kia cãi nhau, vừa cẩn thận quan sát biểu tình của Norris, Ryan nhận không được nhú mày, nghi vấn trong lòng dần dần có lời giải.

Trời ạ, Ngải Ni Khả thế nào lại ngốc vậy? Norris đối với hắn rõ ràng khác biệt a, làm sao có quỷ hút máu thà chịu chết đói nhất quyết chỉ muốn hút máu của ai đó?

Đối với Norris mà nói, sự tồn tại của Ngải Ni Khả tuyệt đối không chỉ đơn giản là thức ăn như vậy. Nhưng mà Norris cũng không biết làm sao nói cho Ngải Ni Khả rõ chuyện này, mà Ngải Ni Khả hiển nhiên cũng đã chui vào ngõ cụt, không phát giác ra chuyện này thật rất đơn giản

Chẳng lẽ một người khi yêu, chỉ số thông minh liền thoái hóa sao? Hắn thật sự rất có hứng thú biết, gần đây tư duy nhạy bén của Ngải Ni Khả, đến tận cùng lúc nào mới phát hiện chuyện này đây?

Ryan vuốt cằm suy tư. Có nói cho hắn biết không đây, làm cho bọn họ khỏi phải dây dưa không rõ như vậy? (thật ra đáng lão hồ ly nha:)))

Vẫn là không nên xen vào việc của người khác, dù sao có thể thấy Ngải Ni Khả phiền muộn buồn bực là sự kiện khó có được. Hơn nữa, quỷ hút máu kia vừa đặc tội với mình, trả thù một chút cũng không tính là quá phận đi? Ryan cười xấu xa, tâm tình lập tức chuyển biến tốt đẹp.

“Tình yêu a~~~. chính là như vậy, sẽ làm người ta làm ra những hành động hết sức nhảm chán, cũng sẽ khiến mọi người trở nên ngớ ngẩn.....” Ryan xoay người, nhàn nhã ly khai, đồng thời miệng lầm bầm nhắc mãi.

“Chết tiệt, quỷ hút máu đáng ghét, chẳng những ngạo mạn thô lỗ, lại cố chấp như vậy, nào nhũn, hoàn toàn không thể nói lý.....” Ngải Ni Khả đi tới đi lui trên hành lang, miệng liên tục phun ra oán giận.

Mùi tỏi ghê tởm hắn có thể chịu được, hình tượng quý tộc tao nhã bị hủy diệt hắn cũng không quan tâm, thế nhưng Norris ngoài dự tính cố chấp lại khiến hắn thật lo lắng muốn chết.

Làm sao bây giờ? Norris hiển nhiên đã rất suy nhược rồi, nếu không ban này Ryan sẽ không chỉ bị y đẩy đi, tiếp tục cầm cự như vậy, không biết đối với bản thân Norris có thể ảnh hưởng gì hay không?

Quên đi, quên đi, trông chờ quỷ hút máu yêu ai đó vốn là hy vọng xa vời a~. Dù sao Norris chỉ đồng ý ăn mỗi hắn, mình trong cảm nhận của y coi như là có sự tồn tại đặc biệt đi.

Thất bại thở dài một tiếng, Ngải Ni Khả uể oải bước vào phòng tắm. Hắn nhắm mắt lại, để dòng nước ấm áp gội rửa thân thể mình, không thể không thừa nhận mình vẫn thua sự cố chấp của Norris.

Tấy trời hương vị khó ngửi này. Nhìn làn da mình đã được chà xát đến đỏ ửng, Ngải Ni Khả vươn tay cẩn thận ngửi ngửi, xác định trên người không còn mùi tỏi gay mũi, lúc này mới bắt đầu bước tới phòng Norris.

“Này, ăn đi.” Ngồi xuống bên giường, Ngải Ni Khả sâu nảo đem cổ tay mình duỗi tới bên môi Norris.

Norris quay đầu nhìn hắn, đôi mắt xanh lam tràn ngập ủy khuất, nhìn cổ tay đưa đến bên miệng, y bướng bỉnh bặm môi, từ chối Ngải Ni Khả cầu hòa.

“Người sao lại không ăn?” Ngải Ni Khả lo lắng.

“Người khi dễ ta.” Norris lên án hành vi của Ngải Ni Khả.(Beta: Ta chịu không nổi, em dễ thương quá

đi*lăn lăn*)

Tóm lại là ai khi dễ ai đây? Ngải Ni Khả hận không thể đem mình đến trước mặt Thượng Đế mà chứng minh oan ức.

Thế nhưng nhìn giữa đôi mắt của Norris có một ít hơi nước cùng ủy khuất, tâm hần chợt co rút đau đớn, vô pháp ngăn cản đau lòng lập tức đem hết thấy bất mãn cùng buồn bực của Ngải Ni Khả đá bay mất tăm.

“Là ta không tốt, ta không nên từ chối người ăn ta, tất cả đều là ta sai, bảo bối, người ăn một chút có được không, ta đảm bảo sau này sẽ không như vậy nữa.” Ngải Ni Khả đau lòng nhẹ vuốt mái tóc dài của Norris, khẽ khàng hôn lên mi mắt, ôn nhu dụ y.

Ngải Ni Khả vuốt ve, lời nói ôn nhu hiệu quả xoa dịu tâm tình Norris, nâng mi oán giận nhìn thoáng qua Ngải Ni Khả, Norris lúc này mới một ngụm cắn ỏ tay hần, hút một ngụm lớn.

“Ta không phải đồ ăn của người, ta cho người ta ăn, là bởi vì ta yêu người a~, đồ ngọc.” Ngải Ni Khả thần khí, thì thào nói, cũng không trông mong Norris có thể nghe hiểu.

Norris hiếm khi dừng lại động tác hút máu, ngẩng đầu nhìn Ngải Ni Khả, ánh mắt Ngải Ni Khả khiến y cảm thấy khó chịu, y không thích hần nhìn y như vậy.

“Người không muốn được ta ăn sao?” Norris hỏi hần. Y không muốn thấy biểu tình Ngải Ni Khả sầu muộn như vậy, y thích hần nhiệt tình, hần ôn nhu, hần cởi mở.....Nếu Ngải Ni Khả không thích được y hút máu, vậy mình có muốn hay không đáp ứng hần?

Norris gian nan giãy dụa giữa món ngon và tình cảm.

“Không phải, Norris, nếu người thích uống máu ta, ta sẽ thật cao hứng cho người uống, ta chỉ là không muốn trong lòng người ta chẳng qua là thức ăn mà thôi. Lần này ta cự tuyệt người hút máu ta, chỉ do ta yêu người nên mới làm như vậy.” Ngải Ni Khả ôn nhu nhìn hần, thâm thì.

“Nhưng mà Comilla nói cho ta biết, con người đều là đồ ăn a~~.” Hạ mi suy nghĩ thật lâu, Norris do dự hỏi.

Comilla chẳng lẽ nói sai sao?

“Đúng vậy, đối với quý hút máu mà nói, con người quả thật chỉ là thức ăn của các người, nhưng mà Norris, ta đối với người khác biệt, ta yêu người, ta không quan tâm người đem ta trở thành thức ăn, thế nhưng ta hy vọng trong lòng người, ta là người yêu của người, chứ không phải chỉ là thức ăn gì đó.”

“Phải không?” Norris tựa vào trên ngực ấm áp của Ngải Ni Khả, trên cánh tay hần vô thức vẽ vẽ.

Ngải Ni Khả không vui, y cũng cảm thấy khổ sở, y muốn thấy Ngải Ni Khả tràn ngập nhiệt tình và sức sống, chứ không phải ánh mắt âu sầu ủ dột hiện tại.

“Ân, ta đây sau này không nói ngươi là thức ăn của ta nữa.”

“Vấn đề không phải ngươi không nói nữa, mà là trong lòng ngươi tốt cùng nghĩ như vậy a. Tiểu ngu ngốc.” Thở dài chột chột trán Norris, trong lòng Ngải Ni Khả lại nhịn không được nho nhỏ vui sướng. Norris nguyện ý vì hắn thay đổi quan điểm, mặc dù chỉ thay đổi ngoài miệng, cũng đủ để cho hắn thật cao hứng. Dù sao đối phương không phải con người, mà là quỷ hút máu lãnh huyết vô tình a~~.

“Bảo bối, có lẽ ta quá vội, chúng ta còn rất nhiều thời gian, từ từ sẽ đến là được rồi.” Hôn lên môi Norris, Ngải Ni Khả mỉm cười nói.

Norris gật gật đầu, dù sao chỉ cần Ngải Ni Khả ở bên cạnh y, đối với y ôn nhu mỉm cười, hết thấy mọi thứ khác đều không quan trọng.

9. Chương 9

Thời điểm Ngải Ni Khả cùng Norris bước vào đại sảnh yến tiệc, sự yên lặng như thủy triều theo bọn họ nhanh chóng lan ra toàn sảnh. Trong nháy mắt lặng im, tiếng thì thầm nho nhỏ cùng tiếng kinh diễm tán thưởng liên tiếp vang lên, ánh mắt mọi người đều không thể khống chế mà nhìn chằm chằm trên người Norris.

Ngũ quan tinh xảo hoàn mỹ, khí chất tao nhã, tóc dài đen bóng phiêu dật cùng đôi mắt xanh thẫm như đại dương, hơn nữa biểu cảm băng lãnh cùng vẻ mặt phiến chán, khiến cả người Norris đều bao phủ giữa quang mang không cách nào hình dung.

“Bảo bối của ngươi khiến mọi người mơ ước đó.” Ryan tựa vào bên cạnh quầy bar, cười nói với Ngải Ni Khả đang đi tới: “Ngươi nghĩ như thế nào lại đem y mang tới đây?”

“Ta cảm thấy y không nên luôn ở nhà một mình buồn, nên để y học một chút quy tắc xã hội con người cùng với năng lực con người khai thông, cho nên dẫn y ra đây thích ứng một chút.” Ngải Ni Khả hồi đáp, vừa ngoắc tay kêu bartender làm hai ly rượu cocktail.

Động tác của bartender khiến người ta hoa cả mắt, giữa ly rượu thủy tinh trong suốt rượu từ từ tách biệt, bày ra có thứ tự như bảy sắc cầu vồng rõ ràng xinh đẹp, hương rượu giữa khối băng trong suốt chiếu ra quang mang xinh đẹp.

“Bảo bối, tới nếm thử.” Tiếp nhận ly rượu, Ngải Ni Khả mỉm cười nâng ly đưa đến bên môi Norris.

“Uống không ngon.” Norris cầm tay Ngải Ni Khả uống một ngụm, sau đó nhú mào, thẳng thần bình luận.

Norris vừa thốt lên xong, Ryan tức khắc cười ha hả, vừa cười, hấn vừa ân cần hướng Norris khom lưng, mô phỏng theo giọng điệu của bồi bàn, nói: “Tiên sinh cao quý, xin hỏi ngài cần ta tìm một đĩa mỹ thực Ngải Ni Khả đưa đến trước mặt ngài không?”

Đối với cười nhạo càn rỡ của Ryan, Ngải Ni Khả phi thường thẳng thần đáp trả bằng một cái khuỷu tay hung hăng đánh qua.

“Người và y hiện tại cùng một chỗ không tồi.” Nhanh chóng né tránh công kích của Ngải Ni Khả, Ryan cười nói.

“Không sai, bất quá ta hiện tại mới phát giác, y thật đúng là vừa ngốc lại vừa lười.” Ngải Ni Khả lầm bầm oán giận, thế nhưng trong thanh âm lại tuyệt không chút nào phiền muộn.

Kỳ thực cũng không thể nói Norris ngốc, y chẳng qua không chịu phí tâm tư dây vào bất cứ chuyện gì, hết thấy đều theo thói quen ỷ lại Ngải Ni Khả. Bất quá, Ngải Ni Khả không thể phủ nhận chính là, hấn kỳ thật phi thường hưởng thụ Norris triệt để dựa vào hấn.

Trong mấy ngày này, sau khi Ngải Ni Khả tỉnh táo lại mới phát giác, trong lòng Norris, bản thân quả thật đặc biệt, hơn nữa là người duy nhất. Hấn thực ra hoàn toàn không cần tự tìm phiền não, cho dù Norris tạm thời chưa yêu hấn, thế nhưng cứ tình trạng này, muốn đạt được mục đích là phi thường dễ dàng.

“Nga, Ngải Ni Khả thân ái, ta đã lâu không gặp được người. Người có biết ta cỡ nào nhớ người a.....” Theo thanh âm nhiệt tình kiều mỹ, một đoàn hỏa hồng như gió cuốn qua, nhào vào trong lòng Ngải Ni Khả. Đó là một nữ nhân vô cùng xinh đẹp, dáng người đầy đặn cao gầy, một bộ lễ phục dạ hội trễ ngực đỏ rực làm nổi bật dáng người khêu gợi và da thịt trắng nõn.

“Scawaii, người không phải đi Thụy Sĩ rồi sao? Trở về khi nào vậy? Ta thề, ta cũng rất nhớ người.” Ngải Ni Khả tự nhiên giữ lấy thắt lưng của đối phương, cúi đầu hôn lên hai gò má nàng, cười nói.

“Đúng rồi, có thể hay không nói cho ta biết tiểu mỹ nhân bên cạnh người là ai hả?” Scawaii cười, nghiêng đầu đánh giá Norris, điệu bộ cực kỳ quyến rũ.

Một loại vị đạo ề ảm đột nhiên từ trong ngực Norris bùng lên, Ngải Ni Khả vậy mà ôm lấy nữ nhân kia, còn hôn nàng.....Ngải Ni Khả là của y, không cho phép người khác chạm vào, cũng không có khả năng chạm vào người khác.

Norris phần nộ trường mắt cánh tay quần trên lưng Ngải Ni Khả, cái cánh tay đầy đà mà trắng nõn, thế nhưng làm y cảm thấy cực kỳ chướng mắt.

“Cút ngay, không cho phép người chạm vào Ngải Ni Khả.” Norris bắt lấy Ngải Ni Khả, đem hấn từ trong

tay Scawaii đoạt về.

“Nga, tiểu mỹ nhân, người sai rồi, Ngải Ni Khả lúc ba tuổi đã là người của ta. Người nói có phải hay không, Ngải Ni Khả?” Scawaii hiển nhiên không để ý đến uy hiếp của Norris, cười khanh khách ôm lấy thắt lưng Ngải Ni Khả, còn khiêu khích mà đối với Norris ném qua mị nhãn.

Norris phản nộ rồi, bàn tay nhanh như chớp chụp vào Scawaii.

Ngải Ni Khả vừa nghe Scawaii nói thì biết nguy rồi, Norris cũng không hiểu nhân tình thế sự, lại càng không nghe ra Scawaii là cố tình cùng hắn nói đùa. Sớm có cảnh giác Ngải Ni Khả kịp thời đưa tay ngăn trở công kích của Norris, chỉ có điều hắn vẫn là chậm một chút, móng tay bén nhọn của Norris vẫn để lại trên cánh tay trắng nõn của Scawaii vài vết máu. (Ồ em oánh ghen quá dữ XD)

Ngải Ni Khả phản ứng đủ nhanh, kịp thời thò tay bưng kín miệng Scawaii, đem tiếng kêu sợ hãi của nàng chặn lại.

“Ryan, người mang Norris đi trước, tới cửa chờ ta.” Ngải Ni Khả vội vàng bắt lấy Norris đem hắn giao cho Ryan.

“Trời ạ, y muốn bóp chết ta? Chỉ vì ta ôm người một chút?” Scawaii nhìn vết máu trên cánh tay mình lòng còn sợ hãi.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, Norris không phải cố ý, là ta quên.....Y vẫn luôn sống một mình, không biết người nói đùa y.” Ngải Ni Khả vội vàng áy náy, đồng thời liếc nhìn xung quanh, xem có người nào chú ý tới bọn họ không, may mà tiệc rượu đã đến cao trào, lực chú ý của mọi người đều tập trung ở trên người nhân vật chính, cũng không có người chú ý sự tình ngoài ý muốn phát sinh ở đây.

“Ngải Ni Khả, người thật sự yêu y?” Scawaii quên mất chính mình vừa bị khiếp sợ, kinh ngạc há to miệng đợi Ngải Ni Khả.

“Đây là chuyện bình thường, người làm gì kinh ngạc lớn như vậy.” Ngải Ni Khả rất không thoải mái trắng mắt liếc Scawaii. Hắn yêu Norris thật sự khó làm cho người ta tiếp nhận vậy sao? Tuy rằng hắn trước kia có phong lưu một chút, thế nhưng hắn chưa hề thật tâm thôi.

“Tự nhiên sững sốt, cũng không ngấm lại chính người trước kia có bao nhiêu hoa tâm, chuyện xấu bay đầy trời, khắp nơi đều là tình nhân.....” Scawaii không khách khí chỉ ra lý do đầy đủ để không tin tưởng Ngải Ni Khả.

“Xem ra người hiện tại rất hài lòng.” Ngải Ni Khả hậm hực nói.

“Đó là đương nhiên, có thể nhìn thấy hoa hoa công tử người rơi vào lưới tình thật sự là chuyện khiến kẻ khác cao hứng, vì việc này, ta tha thứ tội lỗi mạng và ghen tuông của tiểu tình nhân của người.....Đối

phó với người như người, thích ăn dấm chua như vậy trái lại rất cần thiết, chỉ ít cam đoan người tuyệt đối không dám trèo tường.”

Rộng lượng phát phát tay, Scawaii mím môi cười, nói: “Tốt lắm, người nhanh đi trấn an tiểu tình nhân của người đi, nhớ nói rõ cho y, nếu nói trong 10 người có 8 đều yêu người, ta chính là một trong hai người còn lại tuyệt đối sẽ không đối với người động tâm, cho nên y có thể yên tâm ta. Bất quá, y lần sau nhất định phải đối với hành động thô bạo của y với ta nhận lỗi, ân, cho ta một cái hôn là được. Đúng rồi, còn có da hần thoát nhìn thật tốt, có thể hay không nói cho ta biết dùng mỹ phẩm gì để dưỡng.....”

“Phải, phải, phải, ta nhất định chuyển lời, ta đi trước, tạm biệt.”

Ngải Ni Khả vội vã đánh gãy Scawaii đang thao thao bất tuyệt, sự thật chứng minh, tất cả nữ nhân đều giống nhau, Scawaii cho dù hào phóng cởi mở quyết đoán so với đại đa số nam nhân đều mạnh mẽ hơn, cũng không có biện pháp thoát khỏi thiên tính hiếu kỳ dài dòng của nữ nhân.

Ngoài cửa lớn, Ryan đang nỗ lực trấn an Norris, vừa nhìn thấy Ngải Ni Khả xuất hiện, khẩn trương như được đại xá nhanh chóng bàn giao chạy lấy người.

“Norris, Scawaii chỉ cùng ta đùa giỡn, việc này trong lúc con người kết giao rất bình thường, hơn nữa, cho dù không phải, người cũng không thể tùy tiện tấn công người ta.” Ngải Ni Khả kéo tay Norris, vừa đi vừa khuyên bảo y.

“Ta không thích nàng chạm người.” Norris bĩu môi, một màn vừa rồi khiến y rất không vui.

Ngải Ni Khả nở nụ cười, thật cao hứng nhìn Norris ghen.

“Scawaii là hảo bằng hữu của ta, giống như Ryan và ta, nàng hôn ta là một loại lễ nghi lịch sự, không giống việc ta hôn người.” Ngải Ni Khả giải thích, trấn an tình nhân đang ghen kia.

“Vậy cũng không được, người là của ta.”

“Hảo hảo, ta cam đoan sẽ không có lần sau.”

“Hôn ta.” Norris đưa tay ôm lấy cổ Ngải Ni Khả, yêu cầu bồi thường. Ngải Ni Khả vui sướng nhận mệnh, lập tức cho Norris một nụ hôn ngọt ngào.

Ngải Ni Khả kéo Norris, chậm rãi tản bộ trên phố. Đêm tháng năm tràn ngập mùi hoa nồng đậm, sương mù nhàn nhạt khiến bóng đêm lấp đầy không khí kiêu diễm.

Một bóng đen đột nhiên từ giữa sương mù nhảy ra, lặng yên không một tiếng động chắn phía trước mặt bọn họ, khiến hai người hoảng sợ.

“Người là ai?” Ngải Ni Khả theo bản năng duỗi tay đem Norris kéo ra sau mình, cảnh giác nhìn người đột nhiên xuất hiện trước mặt.

Đó là một nam nhân cao lớn anh tuấn, ánh mắt sắc sảo, trong bóng đêm lấp lánh dày đặc quang mang. Giờ phút này, hắn đang dùng một loại ánh mắt gần như kinh ngạc gắt gao nhìn chằm chằm sau lưng Ngải Ni Khả.

“Trời ạ, Norris, thật là người, ta còn cho rằng ta nảy sinh ảo giác chứ?”

Ngải Ni Khả không kịp ngăn cản trước, nam nhân anh tuấn bức người đã quý mị vọt đến phía sau, một phen kéo ra Norris, kinh ngạc hô.

“Người là ai? Mau buông hắn ra!” Cực kỳ không thoải mái nhìn tình nhân của mình lại bị nam nhân khác ôm trong ngực như vậy, lại nhìn đến Norris luôn trừ bỏ mình ra cho tới bây giờ cũng không chịu đụng chạm thân thể người khác cứ nhiên không có ý tứ kháng cự, một cổ vị chua nháy mắt từ ***g ngực Ngải Ni Khả tràn ngập tới toàn thân, hắn không chút khách khí đưa tay đẩy bả vai người nọ.

Nam nhân chợt quay đầu, ánh mắt dày đặc băng lãnh nhìn, Ngải Ni Khả không ức chế được đánh một cái rùng mình.

“Cút ngay.” Từ giữa đôi môi hoàn mỹ của nam nhân phun ra mệnh lệnh tràn ngập sát khí.

“Người mới phải cút ngay, Norris, mau tới đây.” Ngải Ni Khả giận, đưa tay kéo lấy Norris.

Nam nhân nhướng mày, đột nhiên vươn tay, móng tay dài ra dưới ánh trăng phản chiếu mũi nhọn sắc bén, đâm hướng về phía cổ Ngải Ni Khả.

“Không được.” Norris kịp thời ngăn trở công kích của nam nhân.

“Vì sao không cho ta giết hắn?” Nam nhân nhìn Norris, rõ ràng kinh ngạc nhiều hơn tức giận.

“Ngải Ni Khả là của ta, người không thể giết hắn.” Norris nói, tự nhiên ôm lấy cánh tay Ngải Ni Khả.

“Norris, hắn là ai vậy?” Ngải Ni Khả một bên hỏi, một bên giữ lấy thắt lưng Norris, cẩn thận lui ra phía sau vài bước, tạo khoảng cách với người kia.

“Hắn là Comilla a.” Comilla? Đường như đã từng nghe Norris nhắc tới, không phải là quỷ hút máu cha Norris sao?

Ngải Ni Khả sục sạo trí nhớ, đột nhiên nghĩ tới.

“Nói cho ta biết, người sao lại ở chỗ này? Người không phải không thể tách rời khỏi Dạ Bảo sao?” Comilla lạnh lùng trừng mắt nhìn Ngải Ni Khả liếc một cái, rõ ràng đối với tiểu động tác của hắn rất là khinh thường, lập tức chuyển hướng Norris hỏi.

“Đúng vậy, nhưng mà Ngải Ni Khả chạy đến đây, ta muốn tới nơi này tìm hắn.” Norris thành thật trả lời.

“Người vì nam nhân này cư nhiên đồng ý ly khai Dạ Bảo?” Comilla bị lời nói của Norris đả kích nghiêm trọng, diện mạo tuấn mỹ bức nhân bởi vì ghen tị cùng tức giận mà lộ ra chút vặn vẹo.

Một loại tình tự tên là ghen tị nhanh chóng lan tràn toàn thân Comilla —— hắn vì việc này lãng phí vô số miệng lưỡi cùng tinh lực, nghĩ hết các biện pháp cũng không thể khiến con trai hắn rời khỏi tòa lâu đài kia nửa bước, vậy mà vì một con người đi tới Paris?

Hung tợn trừng mắt Ngải Ni Khả, Comilla cực kỳ hối hận vừa rồi không giết chết hắn. Rồi sau đó người không chút nào sợ hãi bắt chước hắn, dùng ánh mắt hung tợn trừng lại. Hai đường nhìn giằng co, thậm chí có thể cảm giác được tại điểm ánh mắt bọn họ đụng nhau đã bắt đầu nhấp nháy tia lửa.

“Comilla, người sao lại ở đây?” Norris trì hoãn không phát giác giữa hai người sóng ngầm cuộn trào mãnh liệt, theo thói quen tựa vào lòng Ngải Ni Khả, hỏi cha mình.

“Ta là ngẫu nhiên đi ngang qua, không nghĩ tới gặp lại người.....Đúng rồi, Norris, ta thật lâu chưa nhìn thấy người, có rất nhiều lời muốn nói cùng người. Sang đây, ta cùng nói chuyện.”

Comilla ghen tị đánh giá Ngải Ni Khả. Norris luôn chán ghét loài người vậy mà đối với nam nhân này vô cùng thân thiết, hơn nữa cảm giác bộ dáng hết sức ỷ lại đối phương, thật là khiến hắn cảm thấy vô cùng không thoải mái.

“Hảo.” Dù sao cũng gần 200 năm không gặp cha, Norris không nghĩ nhiều, tránh thoát cánh tay Ngải Ni Khả, nắm lấy bàn tay Comilla đuổi tới.

“Norris.....” Ngải Ni Khả vội vàng kêu lên, thế nhưng không đợi hắn nói xong, Comilla vút cho hắn một nụ cười âm trầm đắc ý, lập tức kéo Norris nháy mắt biến mất trong bóng tối.

Tên quỷ hút máu này thật không có lương tâm, cứ như vậy chạy khỏi hắn?

Ngải Ni Khả không thể tin nhìn con phố vắng vẻ trước mắt, trong tay vẫn lưu lại cảm xúc băng lãnh nhu thuận chỉ có trên người Norris, thế nhưng, Norris vừa này còn rúc vào ngực hắn đã biến mất không thấy nữa.

Comilla và Norris ngồi trên nóc nhà cao cao, tinh quang nhàn nhạt chiếu trên người bọn họ, phát họa ra những đường nét hoàn mỹ.

Comilla vui vẻ ngồi bên đứa con trai đã hơn trăm năm chưa từng gặp qua, tuy tình cảm của quỷ hút máu trái ngược với con người đăm đạc hơn nhiều, nhưng hẳn quả thật vô cùng yêu thương đứa con trai duy nhất này của mình.

“Norris, cùng ta một chỗ đi, ta mang người đi đến nơi chủng tộc chúng ta cư trú, ở đó, người có thể nhìn thấy rất nhiều đồng tộc, ta sẽ nói cho người rất nhiều chuyện tình về gia tộc chúng ta.” Sau khi đơn giản hỏi qua Norris thế nào cùng Ngải Ni Khả quen biết, Comilla chuyển trọng tâm câu chuyện, đưa ra đề nghị.

“Ta không đi.” Norris không chút suy nghĩ lập tức lắc đầu cự tuyệt.

“Tại sao?” Comilla có chút sững sốt.

“Ta không muốn rời khỏi Ngải Ni Khả.” Norris thẳng thắn trả lời, trên thế giới không có bất luận chuyện tình gì so với cùng Ngải Ni Khả một chỗ quan trọng hơn, y chẳng quan tâm việc gặp đồng loại khác hay không, y chỉ cần có thể mỗi ngày nhìn thấy Ngải Ni Khả cũng đã cảm thấy mỹ mãn rồi.

“Người chính là quỷ hút máu cao quý, làm sao có thể đi yêu một nhân loại?” Comilla gần như rít lên.

“Ta từ nhỏ liền nói cho người, con người chỉ là thức ăn của chúng ta mà thôi, người sao có thể yêu thức ăn của mình. Norris, người khiến ta quá thất vọng rồi.” Ghen tị đối với Ngải Ni Khả làm cho tâm tình Comilla nhất thời xấu đi.

Yêu? Comilla nói y yêu Ngải Ni Khả?

Norris có chút kinh ngạc nhìn cha, đầu óc một mảnh hoang mang. Ngải Ni Khả vẫn nói hẳn thương y, thế nhưng, Ngải Ni Khả nói những lời này với y thật sự rất phức tạp, y vẫn không rõ đến tột cùng cái gì gọi là yêu.

“Nhưng mà, rốt cuộc yêu là cái gì?” Norris hỏi.

Yêu là gì?

Vấn đề của Norris khiến Comilla giật mình, trong đầu không định trước hiện ra thân ảnh của một nữ tử. Năm đó, hẳn yêu một người con gái sâu đậm, thế nhưng nữ tử đó sau khi sinh hạ con hẳn thì chết đi.

Hắn từng yêu cầu nàng trở thành quỷ hút máu như hắn, thế nhưng nàng lại cự tuyệt, nàng nói nàng không tin vào tình yêu vĩnh hằng, cho nên thà rằng dùng cái chết chấm dứt cảm tình của bọn họ.....

Nhiều năm trôi qua, hẳn cho rằng mình đã quên, giờ đây mới phát giác, thì ra phần ký ức kia vẫn luôn tồn tại trong đáy lòng hắn.

“Yêu, yêu chính là người sẽ phi thường phi thường thích một người, muốn cùng hắn vĩnh viễn một chỗ, hắn hạnh phúc, người cũng sẽ hạnh phúc theo, hắn thương tâm, người cũng sẽ thương tâm như vậy.....Nếu các người xa cách, người sẽ luôn luôn nhớ đến hắn, vẫn nhất mực nhất mực không thể quên hắn.” (Cuối cùng thì chỉ có bạn papa là định nghĩ tình yêu đang hoàng ko xuyên tạc nha~ =)) Đắm chìm giữa hồi ức, Comilla thì thảo trả lời vấn đề của Norris.

Phải không? Vậy hắn đích thật là yêu Ngải Ni Khả a, còn hơn Ngải Ni Khả nói những lời thâm sâu gì đó, Comilla giảng giải dễ hiểu hơn nhiều, Norris có chút đắm chiêu gạt đầu, bất thành linh nảy sinh khát vọng cực kỳ mãnh liệt, muốn nhìn thấy Ngải Ni Khả, muốn cảm thấy nhiệt độ cơ thể của hắn, muốn được hắn ôm lấy.....Nghĩ đến đây, Norris lập tức nhảy dựng lên.

“Norris, người làm sao?” Comilla bị động tác bất thành linh của Norris kéo lại hiện thực, ngạc nhiên hỏi.

“Ta muốn đi tìm Ngải Ni Khả.”

“Không được đi.” Comilla một phen giữ chặt Norris, tức giận ra lệnh.

Norris và hắn cùng một chỗ chưa được nửa ngày, liền vội vã trở về tìm người kia, hắn tốt xấu gì cũng là cha của Norris, y làm sao có thể đối xử như vậy với mình chứ.

“Ta nghĩ muốn hắn.”

“Nhưng mà người mới cùng hắn xa nhau nhanh nhất không quá 3 giờ.”

Làm cha như hắn thật sự là thất bại, địa vị trong lòng của đứa con vậy mà thua kém một con người. Chết tiệt, con người đáng chết, hắn chỉ biết bọn họ giả trá hơn nữa lại tà ác, cư nhiên thừa dịp lúc hắn đi vắng lừa đi đứa con bảo bối của hắn.

“Nhưng mà ta nghĩ muốn Ngải Ni Khả, ta thương hắn.” Norris cũng mặc kệ tâm tình buồn bực của Comilla, y vội vàng hôn lên gương mặt của cha một cái, nhảy xuống nóc nhà, nhanh chóng biến mất trong đêm đen.

Đứa con nhu thuận khả ái của hắn lại tuyên bố bố y yêu một con người.

Hắn thề hắn chán ghét cái tên loài người gọi là Ngải Ni Khả kia. Comilla oán giận nghiêng rằng, có loại ham muốn cần một ngục trên cổ Ngải Ni Khả. Hắn thừa nhận, hắn đối với Ngải Ni Khả gai mắt đều do ghen tị. Thân là cha mà trong lòng của Norris hắn lại thua kém tên loài người đáng chết kia, thật là rất đáng giận a~~~.

Hắn nhất định phải nghĩ biện pháp thay đổi chuyện này mới được, bất quá hiện tại có thể không làm được. (=))

Nhìn một chút sắc trời, Comilla ảo não đứng lên.

Hắn lần này tạt qua Paris là bởi vì gia tộc xảy ra sự tình khẩn yếu, mới bị vội vàng triệu hồi. Vừa rồi nếu không phải cảm nhận được khí tức quen thuộc trên người Norris, vội vã chạy trở về hắn căn bản không có khả năng dừng lại trì hoãn thời gian. Để tên kia cứ kiêu ngạo một hồi đi, chờ hắn xử lý xong chuyện gia tộc, sẽ quay lại hảo hảo giáo dục con trai mình. Nhanh chóng nhảy xuống phố, trong nháy mắt Comilla cũng biến mất trong bóng tối.

Ngải Ni Khả ử rũ ngồi trước bể phun nước ngây người. Comilla đột nhiên xuất hiện khiến hắn lần đầu tiên phát giác bản thân bất lực, mà thân phận của Norris lần đầu tiên khiến hắn nghiêm túc sinh ra ý thức về nguy cơ —— quỷ hút máu bất tử, loài người không thể đuổi kịp sức mạnh của bọn họ, hắn từ đầu đến cuối nằm ở thế bị động.

Ngải Ni Khả đang chán nản miên man suy nghĩ, đột nhiên trên đỉnh đầu xẹt qua một trận gió, hắn ngừng đầu nhìn lại, Norris đã xuất hiện trên vai của tượng thiếu nữ. Ngải Ni Khả hưng phấn nhảy lên, hai tay giang rộng hướng về phía Norris.

Norris không chút do dự nhảy xuống, nhào vào trong ngực Ngải Ni Khả.

“Ngải Ni Khả, ta yêu ngươi.” Ngải Ni Khả còn chưa quyết định nên dùng thái độ gì đối xử với người tự tiện trốn đi này, đã bị thông báo đột ngột của Norris làm cho hoảng sợ, phản ứng đầu tiên của hắn chính là đưa tay sờ trán Norris, xúc cảm lạnh như băng, Ngải Ni Khả lúc này mới nhớ quỷ hút máu sẽ không lên cơn sốt.

“Norris, ngươi nói cái gì?”

“Ta yêu ngươi.” Norris rất hào phóng nói lại một lần nữa, ánh mắt dừng trên Ngải Ni Khả ánh đầy tình quang, lấp lánh quang mang xinh đẹp mà rực rỡ.

“Vì sao ngươi đột nhiên nói yêu ta?” Tuy rằng đây là nguyện vọng bản thân chờ đợi đã lâu, nhưng đột nhiên nghe được, Ngải Ni Khả thật sự hoài nghi Norris đến cùng có hiểu rõ ràng ý đang nói gì không.

“Ân, Comilla bảo ta đi cùng hắn, nhưng ta không muốn rời xa ngươi. Ta muốn cùng ngươi một chỗ, vĩnh viễn không rời xa nhau.....Ta thích uống máu của ngươi, nhưng ta nhiều ngày mới phải lại ăn một lần, lúc không đói bụng ta vẫn thích cùng ngươi, không muốn ngươi rời đi.....Ta thích ngươi ôm ta, hôn ta, sau đó cùng ta ân ái.....Khi ngươi vắng mặt, ta sẽ phi thường phi thường nhớ ngươi.....”

“Comilla nói yêu một người nhất định muốn cùng hắn vĩnh viễn một chỗ, vĩnh viễn không xa rời nhau, thế thì ta chính là yêu ngươi, không phải sao?”

“Thân ái, ta thật cao hứng.....Ta cũng yêu ngươi, rất yêu.”

Vui sướng dâng tràn trong ngực Ngải Ni Khả, hắn dùng lực ôm lấy Norris, thì thào nói, liền thật sâu hôn

xuống.

Quỷ hút máu gốc gốc của hắn, hóa ra y đã sớm yêu mình, chỉ là y vẫn không hiểu phải bày tỏ thế nào thôi. Ngải Ni Khả hạnh phúc cười, không ngừng hôn Norris, lông mày, đôi mắt, cái mũi, hai gò má, cuối cùng dừng trên môi, say sưa mút.

Norris mê đắm nhắm lại hai mắt, nhiệt tình đáp trả nụ hôn ngọt ngào của Ngải Ni Khả. Y thích Ngải Ni Khả ôm chặt lấy y, nhiệt tình hôn y như thế biết bao.

“Àn, ta yêu ngươi, sau này ngươi không thể phớt lờ ta, cũng không thể từ chối ta ăn.....” Norris nắm chặt y phục Ngải Ni Khả, thì thào dặn dò.

“Ta thề sẽ không như vậy.” Xem ra Norris còn đang ghi hận chuyện mình từ chối y ăn đây, Ngải Ni Khả có chút phì cười hôn hôn chóp mũi Norris, ôn nhu bảo chứng, nhưng sau đó hắn lại lâm vào trong suy tư.

Tuy rằng Norris đã trở lại, còn mang về tin tức khiến hắn cực kỳ vui vẻ, nhưng tai họa ngầm lại như cũ tồn tại — Comilla rõ ràng không muốn hắn và Norris cùng một chỗ, vạn nhất Norris bị Comilla cưỡng chế mang đi làm sao bây giờ? Dù sao đối phương cũng là quỷ hút máu, một khi Norris lộ khai mình, hắn ngay cả tìm cũng không biết đi đâu để tìm y.

Không được, hắn không cho phép chuyện như vậy phát sinh. Hắn không thể để Norris có cơ hội rời khỏi hắn, phải nghĩ biện pháp đem Norris trói buộc bên mình mới được.

Ngải Ni Khả dường như hạ quyết tâm tay nắm lại thành nắm, hắn cũng không tin trí tuệ của con người không có biện pháp chế ngự quỷ hút máu.

“Ngải Ni Khả, ta chưa bao giờ biết ngươi là một người ham học như vậy.”

Nhìn quanh phòng chất đầy sách cổ, Ryan suýt nữa cho rằng Ngải Ni Khả tính toán muốn xây dựng một thư viện.

“Ngươi không đi cùng tình nhân hút máu của ngươi, lục lọi những thứ này làm gì? Hay là ngươi trên giường chiến đấu đến vô lực, kết quả bị người ta đá xuống giường, đành phải cầm những cuốn sách này giết thời gian?” Ryan không buông tha bất kỳ cơ hội nào để cười nhạo đả kích Ngải Ni Khả.

“Không có việc gì đừng phiền ta, ta bề bộn nhiều việc.” Ngải Ni Khả ngồi dưới đất, bắt đầu lật xem một quyển sách đã ố vàng, cũng không ngắt đầu lên nói chuyện với Ryan.

“Tóm lại đang tìm cái gì?” Ryan ngồi xổm xuống, lật qua lật lại, đều là quỷ hút máu thời Trung Cổ chiến

tranh gì đó.

“Ta tìm phương pháp loài người trước kia đối phó thế nào với quỷ hút máu.....”

“Trời, giữa người và Norris lại làm sao vậy?” Ryan kinh hô.

“Không phải Norris, là cha của y.” Ngải Ni Khả tức giận nói, Comilla kia nhất định là tên ma quỷ rất gian ác.

“Nếu không lo lắng Comilla kia đột nhiên đem Norris đi, ta cần gì phải cả ngày cùng mấy thứ này quan hệ chứ? Ta cho rằng cùng tên bảo thủ này chung sống với nhau, ta cũng nhanh biến thành người bảo thủ rồi.”

Ryan nhìn Ngải Ni Khả tràn đầy cảm thông, hẳn thế tuyệt đối không nên yêu mến bất luận chủng tộc gì kỳ quái. Ngải Ni Khả đáng thương, từ khi hắn gặp tên quỷ hút máu kia, chuyện phiền toái cứ lần lượt xuất hiện.

“Nếu người không có việc gì, giúp ta đem những cuốn sách này về thư viện, thuận tiện lại mượn thêm một chồng nữa là được.” Ngải Ni Khả chĩa chĩa đống cao cao bên kia, phân phó Ryan.

“Ta phát hiện từ khi người và quỷ hút máu kia yêu nhau, mọi thứ xui xẻo đều đến tìm ta, đầu tiên là ngàn dặm xa xôi chạy đến Koblenz tìm người, sau đó bị người ép buộc đi làm thức ăn cho quỷ hút máu kia, hiện tại, lại thành khổ sai cho người.....” Ryan phàn nàn, vẫn là cam chịu đi qua, ôm lấy một đống sách rồi ra ngoài.

Norris đi theo Ngải Ni Khả vào tầng hầm, bên trong tầng hầm ngọn nến thật vĩ đại đang bùng cháy, một cổ mùi khiến Norris cực kỳ không thoải mái.

Trên tường đá đối diện, treo một cái gì đó thật to hình dạng có chút giống cây thập tự, mặt trên chạm trổ hoa văn cổ quái. Trên bàn giữa tầng hầm, bày la liệt mấy thứ Norris không biết là gì, giữa bàn đặt một cái đĩa làm từ bạc, trong đĩa là một tấm da dê cũ nát, mặt trên viết văn tự cổ quái.

Ngải Ni Khả kéo Norris ổn định trước bàn, cầm lấy tấm da dê, rì rầm những âm tiết kỳ quái. Norris nghe nghe, bất giác cảm thấy có chút buồn ngủ.

Ngải Ni Khả niệm xong, lấy ra ngón châm đâm vào ngón tay mình, cấp tốc vẽ tên mình lên tấm da dê. Sau đó, hắn lay Norris đã muốn lơ mơ ngái ngủ đang tựa trên vai hắn, ôn nhu nói: “Bảo bối, đến, dùng máu của người ký lên đây.”

Máu? Vì sao muốn dùng máu của mình ký tên?

Đối với quỷ hút máu mà nói, dùng máu của bản thân ký tên, đó là chuyện hết sức nghiêm trọng hơn nữa hoàn toàn không được phép, bởi vì rất có khả năng mang đến cho bản thân tai họa vô cùng nghiêm trọng.

Về điểm này Comilla từng vô số lần nghiêm khắc cảnh cáo hắn.

Norris đã rơi vào trạng thái nửa tỉnh nửa mê bỗng nhiên bộ não mãnh liệt cảnh báo khiến y thanh tỉnh trở lại, nhưng mà, Ngải Ni Khả ánh mắt ôn nhu và tiếng nói ngọt ngào mê hoặc lý trí y.

Dù sao Ngải Ni Khả dứt khoát sẽ không thương tổn mình.

Norris mơ mơ màng màng nghĩ, tùy ý Ngải Ni Khả đâm vào ngón tay, sau đó tại tấm da dê ký hạ tên mình.

Hắn hoàn toàn không phát giác tên mình trong giấy lát liền trở thành một màu đen quỷ dị mà yêu mị. Mà cùng lúc đó, một loại cảm giác vô lực hư nhược đột nhiên từ trong cơ thể Norris dâng lên, khí lực toàn thân phút chốc đều tiêu thất.

“Ngải Ni Khả, vì sao trên người ta một điểm khí lực cũng không có?” Cảm giá suy yếu chưa từng có, Norris hiếm khi có chút bất an dấy lên.

“Thân ái, đây là bởi vì ta vừa rồi cùng ngươi ký hạ khế ước.”

“Từ hôm nay trở đi, ngươi thuộc về ta.....Sau khi chúng ta ký hạ khế ước này, ngươi sẽ vĩnh viễn không thể ly khai ta, nếu không sức mạnh của ngươi sẽ hoàn toàn biến mất. Mà ở trước mặt ta, sức mạnh của ngươi cũng sẽ tan biến, bởi vì ta là chủ nhân của ngươi.” Hải lòng ôm chặt lấy Norris, Ngải Ni Khả nói rõ nguyên nhân.

“Ngươi đều không nói cho ta biết.” Norris cũng không thật sự oán giận.

“Hiện tại ta không phải đều nói cho ngươi sao?” Ngải Ni Khả tà tà cười, nếu như nói trước cho Norris, vạn nhất Norris không chịu làm sao bây giờ. Tuy rằng hành vi của mình dường như có chút bỉ ổi, nhưng đều xuất phát từ tình yêu, cho nên hắn là có thể tha thứ.

“Vậy sau này ngươi có từ chối không cho ta ăn ngươi hay không?” Thứ đầu tiên Norris nghĩ đến chính là nhu cầu sinh lý của bản thân. Còn cái khác, y không cảm thấy có gì phức tạp, dù sao y vốn không có tính toán rời khỏi Ngải Ni Khả.

“Sẽ không, ta cam đoan bất cứ lúc nào đều cung cấp cho ngươi.” Norris yên tâm gật đầu, nếu Ngải Ni Khả không khước từ y hút máu, vậy càng không có vấn đề gì nữa.

Ngải Ni Khả ôm Norris về phòng ngủ, hai người ôm nhau nằm trên chiếc giường rộng lớn.

“Đúng rồi, người còn phải cam đoan sau này tuyệt đối không được phép để người khác chạm vào người nữa, nếu không ta nhất định hút cạn máu người.” Cọ vào ***g ngực quang lỏa của Ngải Ni Khả, Norris đột nhiên nhớ tới cái gì đó, nâng mắt hung hăng uy hiếp nói.

Trời ạ, tình nhân quý hút máu này của hần sao lại ghen tuông mãnh liệt vậy chứ? Vậy mà còn đối với chuyện ngày đó canh cánh trong lòng. Có người tính hay ghen như vậy, xem ra sau này mình chắc chắn sẽ biến thành nam nhân chung thủy nhất.

“Ta cam đoan, thân ái, sau này trừ người ra, ta ai cũng không cho chạm vào.” Ngải Ni Khả bất đắc dĩ mà hạnh phúc thở dài, dịu dàng bảo đảm. Nháy mắt một cái, hần đột nhiên lộ ra một nụ cười tà ác, tiến đến bên tai Norris, nói khẽ: “Bảo bối, kỳ thật người đe dọa muốn hút khô máu của ta thật không tốt, thật tàn nhẫn.....Người hoàn toàn có thể dùng một loại biện pháp khác hút khô ta.”(hình như ta thấy có một cái đuôi sói thật to đang vẫy a vậy nha~~:)))

Norris khó hiểu nhìn Ngải Ni Khả, không rõ ý tứ của hần.

Ngải Ni Khả cười tà, đứng dậy ngồi khóa trên người Norris, đỉnh thân một cái, đem dục vọng đang bùng bùng phần chân của mình đặt bên môi Norris.

“Đến, bảo bối, ngậm lấy hần.....” Dục vọng khiến đôi mắt Ngải Ni Khả biến thành một màu xám đen thâm ảo.

Norris hiểu kỳ đánh giá cự vật nam tính đang rung rung trước mắt mình, đây là vật từng tiến nhập thân thể mình, nó sẽ làm mình rất thoải mái rất khoái nhac.....

Khe khẽ hé miệng, Norris ngậm lấy dục vọng nam tính của Ngải Ni Khả.

Dục vọng cứng nóng của bản thân được hàm trụ giữa khoảng miệng lạnh như băng của Norris, đầu lưỡi nhuyễn mà lạnh kia đang khẽ liếm phía trước thứ nóng rực mẫn cảm của mình, không thể đè nén được từng đợt sóng khoái cảm theo từng động tác của Norris đánh úp vào thần kinh hần, Ngải Ni Khả cảm thấy gần như muốn lập tức lâm vào sụp đổ.

Gầm nhẹ, Ngải Ni Khả đột nhiên từ môi Norris rút ra dục vọng của bản thân, vội vàng tách ra hai chân y vọt vào trong thân thể Norris.

“Thân ái, người giỏi quá.....”

Mãnh liệt lao tới, va chạm, cọ xát, hai người ở giữa khoái cảm cực độ dung hòa với nhau thành một thể, cùng nhau chìm đắm cùng nhau bay bổng, đồng thời trong hỏa diễm thiêu đốt chìm nổi giữa thủy triều.....

Giai điệu của tình yêu đang đạt đến cao trào, đột nhiên, một tiếng nổ cắt ngang nỗ lực cuối cùng của Ngải

Ni Khả. Hấn tức giận lại kinh ngạc ngẩng đầu, vừa lúc chứng kiến một thân ảnh màu đen như tia chớp theo mảnh vỡ thủy tinh từ cửa sổ vọt vào.

Comilla toàn thân đều bị lửa giận thiêu đốt, hung hăng trừng mắt hai người trên giường, Ngải Ni Khả cũng dùng ánh mắt tương tự phản nộ đáp lễ hấn.

Bất luận kẻ nào đang lúc làm tình bị quấy rầy, cũng sẽ không có biểu tình vui sướng, nếu hấn không phải cha của Norris, và chính mình cũng đánh không lại quỷ hút máu, Ngải Ni Khả thề hấn chắc chắn sẽ không chút do dự đem Comilla đá đi.

“Ngải Ni Khả.....nhanh lên một chút, ân, người vì sao lại không động..... đáng ghét.....” Đắm chìm giữa tình yêu vui sướng Norris hoàn toàn không bị tình huống đột phát quấy rầy đến, đối với Ngải Ni Khả đột nhiên bất động phát sinh oán giận bất mãn.

Comilla bị chọc giận muốn điên rồi.

Norris yêu con người —— hảo, hấn có thể chấp nhận chuyện này, dù sao chính mình cũng từng yêu con người, người kia nam nhân —— được, hấn cũng có thể miễn cưỡng tiếp thu chuyện này, dù sao quỷ hút máu cũng không cần nữ nhân sinh sản, đối phương là nam hay nữ quan hệ không lớn, thế nhưng, thế nhưng Norris làm sao có thể bị tên hỗn đản này đặt dưới thân làm mưa làm gió?

Bộ tộc quỷ hút máu bọn họ chính là chủng tộc cực kỳ cao quý, từ trước đến nay chỉ có thể là nhân loại thần phục dưới chân bọn họ, bị bọn họ xâm phạm chiếm lấy. Nhưng hiện tại, đứa con bảo bối của hấn lại bị một nhân loại ôm lấy xâm phạm, đây là chuyện hấn dứt khoát không thể tha thứ.

“Norris, người sao có thể cho một con người mạo phạm thân thể người?” Comilla phản nộ rít lên, một quyền tung về phía Ngải Ni Khả.

Từ trên người Ngải Ni Khả bộc phát ra sức mạnh cường đại, bắn ngược lại trên người Comilla. Comilla kinh ngạc trừng mắt Ngải Ni Khả, làm sao có thể như vậy? Một con người trên người làm sao có sức mạnh cường đại đến vậy.

“Comilla, người làm sao vậy?” Norris cũng ngồi dậy, mê muội nhìn cha mình.

Comilla đại ra nhìn Norris, ấn ký trên trán Norris đã giải thích rõ hết thấy.

Ấn ký ám bạc giấu giữa ấn đường, chỉ có bọn họ mới có thể nhìn thấy —— đó là khế ước chứng minh bộ tộc quỷ hút máu cam tâm thần phục loài người, rõ ràng chứng tỏ Norris đã ký kết khế ước nguyện trung thành với loài người.

“Norris, người sao có thể, sao có thể ký khế ước như vậy? Đây quả là sỉ nhục lớn nhất với quỷ hút máu.....” Comilla tức giận nói.

Ngải Ni Khả oán hận trừng mắt Comilla. Chính là chán ghét quỷ hút máu này, giáo dục cho Norris cái gọi là “Nhân loại là thức ăn của quỷ hút máu.” loại quan niệm hỗn trưởng này, hậu quả là tự nhiên gia tăng cho hắn biết bao nhiêu phiền toái.

Quỷ hút máu này không muốn thấy Norris bị mình ôm sao, hừ hừ, vậy để hắn hảo hảo nhìn đi.

Tựa như khiêu chiến với Comilla đang nhú mào, Ngải Ni Khả thay đổi tư thế, hắn ngồi dựa vào đầu giường, duỗi tay kéo lại sự chú ý của Norris: “Thân ái, chúng ta tiếp tục nhé?”

Tình dục chưa được thỏa mãn Norris rất vâng lời mà nhắc chân ngồi khóa bên hông Ngải Ni Khả, nhẹ nhàng lắc lư thân thể, đem dục vọng thăng cưỡi của Ngải Ni Khả nuốt vào trong cơ thể.

Vật thể cứng nóng ma sát bên trong nội bích lạnh lẽo, mang đến từng trận cảm giác rung động tê dại. Norris thoải mái thở dài một tiếng, *** lại lần nữa bốc cháy, y quên hết chuyện tình khác, tận hưởng đông đưa, truy cầu khoái cảm thân thể.

Comilla kinh hãi nhìn hết thấy trước mắt, đột nhiên xoay người lại, xanh mặt nhảy ra ngoài cửa sổ. Hắn nhìn không được, tiếp tục nhìn nữa hắn nhất định trở thành quỷ hút máu đầu tiên bị tức khí mà chết.

Chính mình dạy dỗ thật sự thất bại sao? Vì sao Norris không có năng lực mạnh mẽ như hắn, lại khinh địch bị tên loài người kia ăn sạch như vậy?

Comilla buồn bực ngồi trên nóc nhà tự kiểm điểm.

Ngải Ni Khả chẳng những đem con trai bảo bối của mình ăn sạch sẽ, lại còn dụ hắn ký khế ước như vậy, quả thật là sỉ nhục lớn đối với bộ tộc quỷ hút máu mà.

Xem ra Norris thật sự yêu người kia, tuy là với Ngải Ni Khả hắn ngoài chán ghét ra chỉ có chán ghét, bất quá vì Norris hắn sẽ không thương tổn Ngải Ni Khả. Thế nhưng, hắn nhất định phải xoay chuyển quan hệ giữa Norris và Ngải Ni Khả. Cho dù muốn làm, Norris cũng phải là người chủ động tiến công mới được, hắn tuyệt đối không dễ dàng khoan nhượng con trai mình bị tên kia đặt dưới thân khi dễ.

Hắn quyết tâm hảo hảo giáo dục con trai, nhất định phải phản công.

Chẳng qua, hiện tại Norris bị tên gian trá kia dụ dỗ ký khế ước bán thân, không có năng lực phản kháng, cho nên, vấn đề trước hết là khiến cho khế ước này bị hủy bỏ mới được.

10. Chương 10

“Ngải Ni Khả, người cũng trở thành quỷ hút máu đi.”

“Ân.....”

Ngải Ni Khả trầm tư, hẳn không phải không nghĩ qua vấn đề này. Norris là quỷ hút máu, sinh mệnh tồn tại vĩnh viễn, trừ khi hắn cũng trở thành quỷ hút máu, nếu không bọn họ rất nhanh sẽ xa nhau.

Nhìn khuôn mặt xinh đẹp đáng yêu lười nhác trước mặt, Ngải Ni Khả yêu thương đùa giỡn lỗ tai nhọn nhọn của Norris.

Hắn làm sao cam lòng bỏ lại ái nhân một mình ở lại thế giới này chứ? Y lười như vậy ngốc như vậy ý lại mình như vậy, nếu mình chết đi, y nhất định sẽ rất thương tâm, nói không chừng sẽ vĩnh viễn phong bế cuộc sống ở Dạ Bảo này. Hơn nữa, bản thân không nhìn y, cho dù chết chỉ sợ cũng không có biện pháp an tâm, lo lắng tiểu ngốc nghịch này bị người lừa gạt thương tổn.

Chẳng qua, hẳn trong đầu có một nghi vấn, với tính cách của Norris hoàn toàn không thể muốn hỏi đề tài này, làm sao có thể chủ động nghĩ vấn đề lâu dài như vậy chứ?

“Norris, người tại sao đột nhiên đề cập đến chuyện này?”

“Comilla nói với ta a, y nói sinh mạng của con người rất mỏng manh, vài thập niên sau người sẽ chết đi, sẽ rời khỏi ta.....” Tưởng tượng đến Ngải Ni Khả sẽ vĩnh viễn rời khỏi y, Norris đột nhiên một trận hoảng hốt, nhịn không được ôm chặt lấy thân thể ấm áp của Ngải Ni Khả.

Hắn chỉ biết nhất định có người ngấm ngầm xúi giục. Tuy là Comilla nói không sai, nhưng hắn mới không tin tên quỷ hút máu gian xảo kia là vì hắn cùng Norris mà lo nghĩ, nhất định có âm mưu.

Ngải Ni Khả phảng phát thấy được nụ cười nham hiểm của Comilla.

“Hắn còn nói gì nữa?”

“Còn nói gì? Ân, nói ta vũ nhục tôn nghiêm của quỷ hút máu, không nên bị người khi dễ.....Nhưng mà người gần đây chưa hề khi dễ ta a~~?” Norris không chút để ý trả lời. (Beta: em đúng là đầu óc đơn giản mà=)))

Ngải Ni Khả đã minh bạch, Comilla căn bản là không phục con trai mình bị hắn ăn tươi, mới vội vã muốn mình biến thành quỷ hút máu, làm cho kế ước của hắn và Norris tự động giải trừ, do đó có thể cho Norris phản công, hắn mới không làm cái việc này đâu.

“Ta không dự định biến thành quỷ hút máu.”

“Vì sao?” Ngải Ni Khả vì sao không chịu trở thành quỷ hút máu? Chẳng lẽ hắn không muốn vĩnh viễn cùng một chỗ với y sao? Norris khó hiểu oán giận trừng mắt Ngải Ni Khả.

“Thân ái, đừng nóng giận, ta cũng muốn vĩnh viễn cùng ngươi a, chính là, không phải hiện tại, thân ái.....” Ôn nhu hôn môi Norris, Ngải Ni Khả dịu dàng nỉ non: “Ta yêu bảo bối nhất, tạm thời, chỉ là tạm thời.....Tạm thời ta muốn tiếp tục bảo trì thân phận loài người. Dù sao chúng ta sẽ không tách ra, ngươi có đủ thời gian trước khi ta chết đem ta biến thành đồng loại của ngươi, không phải sao?”

Hắn biết chính mình sớm muộn gì cũng sẽ đáp ứng trở thành đồng bạn của Norris, bởi vì hắn muốn tiếp tục cùng y, hắn làm sao có thể để y lưu lại một mình chứ? Hắn ngốc như vậy, rất dễ bị người khi dễ, chẳng qua, không phải bây giờ. Nếu hắn biến thành quỷ hút máu, như vậy khế ước của hắn cùng Norris tự nhiên mất đi hiệu lực, đến lúc đó năng lực của Norris mạnh hơn nhiều so với hắn, hắn khẳng định đánh không lại y, hơn nữa Comilla đáng ghét bên cạnh xúi bẩy, chính mình nhất định sẽ lần nữa lưu lạc đến vị trí bị khi dễ kia.(Beta: Sao cứ thấy bạn ba ba này giống nhân vật nữ phản diện vậy nhỉ:3)

Mặc dù hắn cũng không để bụng nhượng Norris ở mặt trên, thế nhưng thứ nhất hắn vẫn thích cảm giác ôm Norris hơn, thứ hai hắn không muốn cho Comilla được như ý nguyện, cho nên, có thể kéo dài một ngày liền kéo thêm một ngày, dù sao hiện tại cuộc sống của hắn và Norris trải qua rất hạnh phúc không phải sao?

“Ân, hảo.” Trong nụ hôn mềm mại cùng thanh âm ngọt ngào của Ngải Ni Khả, Norris dễ dàng thỏa hiệp.

Tên đáng chết này, vậy mà khiến tính toán của hắn dễ dàng thất bại như vậy. Còn có đứa con ngu ngốc của hắn, làm sao lại dễ bị gạt như vậy? Ngải Ni Khả tùy tiện nói cái gì y cũng nghe, sao hồi nhỏ lúc mình dạy y lại không thấy y nhu thuận như vậy chứ?

Trốn ngoài cửa sổ Comilla hậm hực nhìn một màn này, thất vọng suýt nữa hộc máu.

Tên người đáng chết, ta không tin đầu không lại ngươi. Comilla buồn bực nghiêng sang, trong mắt tràn ngập oán hận. Dù sao hắn có rất nhiều thời gian, chờ lúc Ngải Ni Khả biến thành quỷ hút máu, hắn nhất định phải khiến đứa con của mình phản công thành công. Lúc trước là hắn không cân nhắc đến sự gian xảo của con người, mới để Norris ngốc ngốc bị Ngải Ni Khả ăn tươi, bắt đầu từ bây giờ, hắn nhất định phải hảo hảo giáo dục lại con trai mới được. Tuyệt đối không thể cho phép một con người áp đảo phía trên quỷ hút máu cao quý, mặc dù người kia tương lai biến thành quỷ hút máu cũng không được.

Dường như biết Comilla trốn bên ngoài, Ngải Ni Khả thắng lợi quay về hướng cửa sổ nhíu mày, nở nụ cười ý vị thâm trường —— cuộc chiến giữa hắn và Comilla chỉ vừa mới bắt đầu, ngấm lại sau này, có ái nhân bảo bối bầu bạn, còn có một đối thủ như vậy giết thời gian, chắc chắn cuộc sống quỷ hút máu nhất định sẽ không tịch mịch.....

Mỉm cười, Ngải Ni Khả duỗi thắt lưng mệt mỏi, đó là chuyện sau này. Còn hiện tại, hắn rất muốn làm một chuyện, tất nhiên là cùng Norris âu yếm một chỗ, làm việc mà bọn họ yêu nhất.

Xoay người đặt lên thân thể mềm mại của Norris, Ngải Ni Khả tà ác cười, không quên hướng bên ngoài cửa sổ làm động tác chiến thắng.

Hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/quy-hut-mau-tinh-yeu-dong-thoai>